

20th October 1964] [Sri Nallasenapathi Sarkarai Manradiar]

in the Madras City and elsewhere. The requirements of the other States—Kerala, Mysore, Andhra Pradesh—and the Centrally administered areas such as Pondicherry, Goa, Port Blair administration, etc., are also being met with to the extent possible from the stocks produced in the mills in the Madras State. From October, 1964, the wheat quota to flour mills has been raised to 75 per cent of the normal quota. Though there might have been some difficulty in the obtaining of wheat product at the time the cut was levied the position has improved considerably since then.

V.—SECOND SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE
FOR 1964-65—GENERAL DISCUSSION.

திரு. மீ. கலியாணந்தரம் : இந்த 1961-62-ம் ஆண்டில் அதிகப்படி 10-00
செலவுக்கான மானியக் கோரிக்கையை பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் a.m.
கமிட்டி சரியான முறையில் பரிசீலனை செய்திருக்கிறது. ஆகவே
இதைப்பற்றி அதிகம் விவாதம் செய்யவேண்டியதில்லை. 1961-62-ம்
வருஷத்தில் வரவு செலவு திட்டத்தை தயாரித்தவர்கள்கூட இங்கே
இல்லை. ஆகவே, அதை ஒப்பாற்றலாக சபை அங்கீகரித்து விடலாம்.
1964-65-ம் வருஷத்திற்கான இரண்டாவது துணை மான்ய கோரிக்கை
யை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம். இந்த வருஷத்
திலிருந்து ஒரு புது மாறுதலாக இது காணப்படுகிறது. ஒரு
ஆண்டுக்குள்ளே இரண்டு மூன்று துணைமான்யக் கோரிக்கைகள்
வரக்கூடியதாக இருக்கிறது. இவ்வாறு வரும்போது இதைப்
பற்றிப் பேசுவதற்கு கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம்
கிடைக்கிறது என்றாலும்கூட நிதி இலாகா முன் கூட்டியே இம்
மாதிரி துணைமான்யக் கோரிக்கையை முன் வைக்காமல் போதிய
நிதியை வரவு செலவு திட்ட சமயத்திலேயே பெற்றுக்கொள்ள
முயற்சி மேற்கொள்ள வேண்டும் என்கிற யோசனையை மட்டும்
நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, 1964-65-ம்
ஆண்டுக்கான இரண்டாவது துணைமான்யக் கோரிக்கையைச்
சபை முன்பு வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த கோரிக்கையைக்கொண்டு
வந்ததற்குக் காரணம் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு அதிகப்படியான
பஞ்சப்படியைக் கொடுக்கும்படி வந்த காரணத்தினால் எழுந்த
செலவாகும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்க
ஊழியர்களுக்கு அகவிலைப்படியைக் கூட்டிக் கொடுக்க
வேண்டியது அவசியம் தான் என்றாலும் எந்த முறையில்
கூட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும்.
தாய்மார்களை மூன்று வகையாகப் பிரிப்பார்கள். பால் நினைந்து
ஊட்டும் தாய் ஒருத்தி. அழுதால் தான் பால் கொடுப்பது என்று
இருப்பவள் ஒருத்தி. அழுதாலும் பால் கொடுக்காத தாய்
ஒருத்தி. இப்படி மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம். அந்த வகை
யில் பார்த்தால் ஊழியர்களுடைய கஷ்டத்தை உணர்ந்து அவர்க
ளுடைய அகவிலைப் படியைக் கூட்டிக் கொடுக்க இவர்கள் முன்
வந்தார்களா என்றால் இல்லை. அவர்கள் அழுது, அழுது ஆன
பிறகு அப்போதும் கூட அவர்களுக்கு அக விலைப்படியை கூட்டிக்

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [20th October 1964]

கொடுக்க மனம் வரவில்லை. மத்திய அரசு தன் ஊழியர்களுக்கு அக விலைப்படியைக் கூட்டிக்கொடுக்க முன்வந்த போது அதே போல இவர்களுக்கும் உயர்த்தவில்லை. அதுமட்டுமன்றி அமைச்சர் அவர்களுடைய மனநிலைக்கு ஆதாரமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு செய்தியை வெளியிட்டார்கள். 'மத்திய அரசு கொடுத்துவிடுகிறது. அவர்கள் கொடுப்பதினால் நாமும் கொடுத்தாக வேண்டிய நிலைமை உண்டாகிறது. இப்படி நம்மைக் கலந்துகொள்ளாமல் நம் முடைய பொருளாதார நிலை என்ன என்பதை உணர்த்துகொள்வாமல் அவர்கள் கொடுத்துவிடுகிறார்களே' என்று ஆத்திரத்தோடு சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்குப்பிறகு நம்முடைய அரசாங்க ஊழியர்கள் மாதக்கணக்காக அழுது அழுது கேட்டுக்கொண்டே வந்த காரணத்தினால் அகவிலைப்படியை கூட்டிக்கொடுத்தாக வேண்டிய சூழ்நிலையும் உண்டானபிறகுதான் 'என்டி குழந்தை அழுது அழுது உயிர் போய்விடும்போல் இருக்கிறது கொஞ்சம் எடுத்துவிடக் கூடாதா' என்று பக்கத்து வீட்டுக்காரி எடுத்துக் காட்டிய பிறகு வேண்டா வெறுப்பாக தன் குழந்தைக்கு பால் கொடுக்க வருகிற தாயைப் போல நமது அமைச்சர் பிற கட்சிக் காரர்களும் அரசாங்க ஊழியர்களின் அகவிலைப்படியை கூட்டிக் கொடுத்தாக வேண்டும் என்று இடித்துக்காட்டிய பிறகே இதைக் கொடுக்க முன்வந்திருக்கிறார்கள் என்றாலும்கூட இப்படி அக விலைப்படியை கூட்டிக்கொடுக்க முன் வந்ததற்காக மகிழ்ச்சி அடைகிறோம் (கனம் சபாநாயகர் : அழாமல் பால் கொடுத்தால் ஒரு வேளை மந்தம் வந்து விடலாம்). கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால் எந்த வேளையில் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். நகராட்சி மன்றங்களின் தேர்தல் வந்த இந்தச் சமயத்தில் அரசாங்க ஊழியர்களிடம் அதிருப்தி நிலவ இடம்கொடுத்தால் தேர்தல் நிலைமை என்ன ஆகுமோ? அவர்களுக்கு அகவிலைப்படியை கூட்டிக் கொடுத்து விட்டால் ஒருவேளை இந்தத் தேர்தலில் தப்பித்துக் கொள்ளலாம் என்ற எண்ணத்தின் காரணமாகத்தான், என்ற உள் நோக்கத்தின் காரணமாகத்தான் கூட்டிக்கொடுத்திருக்கிறார்களோ தவிர மனப்பூர்வமாகக் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லலாம்.

அடுத்து கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதுவும் அவர்கள் ஆண்டுதோறும் தங்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்று கோரிக்கைகளை அனுப்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். அதையெல்லாம் அரசாங்கம் சட்டை செய்யவில்லை. அதுவும் சமீபத்தில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் அத்தனைபேரும் தங்களுடைய ராஜினாமாக்களை ஒன்றாகக் கொடுத்து நாங்கள் இனி வேலை செய்ய மாட்டோம் என்று அடம் பிடித்த பிறகுதான் அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்கு இந்த அரசாங்கம் முன் வந்திருக்கிறது. அதோடுகூட இன்றையதினம் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களான கணக்கப்பிள்ளை, மணியக்காரர் ஆகியவர்களிடத்தில்தான் கிராம அடங்கல் இருக்கிறது. டிசம்பரில் தேர்தல் வந்துவிட்டால் அவர்கள் கிராம மக்களின் மனதை தங்கள் அதிகாரத்தால் எப்படி மாற்றி விடுவார்களோ என்கிற உள் நோக்கத்தின் காரணமாகத்தான் அவர்களுடைய சம்பளத்தை

20th October 1964] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

உயர்த்த இந்தச் சமயத்தில் அரசாங்கம் முன்வந்தது என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆகவே, இவர்கள் கொண்ட உள் நோக்கத்தை பார்க்கும்பொழுது இவர்களுடைய செயலை நாம் நிச்சயமாக கண்டிக்காமல் இருக்கமுடியாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து மண்வள பாதுகாப்பு திட்டத்திற்காக என்று பணம் கோரியிருக்கிறார்கள். இந்த மண்வள பாதுகாப்புத் திட்டத்திற்கு நிலம் மிகச் சரிவாக இருக்கிற இடங்களில் செய்தால்தான் பயன் உண்டே தவிர எல்லா இடங்களுக்கும் இதைச் செய்வது பயனில்லை. நிலங்கள் சமமாக இருக்கிற பகுதிகளில் கூட இப்போது இந்தத் திட்டத்தை அமுலுக்குக்கொண்டு வந்து பணத்தை வாரி வாரிக் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, இத்துறையில் செலவு செய்யப்படுகிற பணம் சரியான முறையில் செலவு செய்யப்படவில்லை என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து பர்மா தமிழ் அகதிகளுக்கு பல சலுகைகளை கொடுப்ப தற்காக சில திட்டங்களை வகுத்து அதற்காக அதிகப்படியான செலவு கோரியிருக்கிறார்கள். சாத்தனூரில் வந்து தங்கியிருக்கிற பர்மா அகதிகளில் ஒரு பெரும் பகுதியினருக்கு ஆரம்பத்தில் ஒரு சில நாட்கள் சோறு போட்டார்கள். திடீரென்று ஒரு நாள் அவர்களுக்கு எதிர்கால உணவு, உடை, உறைவிடம் ஆகியவற்றை தற்காலிகமாகக்கூட ஏற்படுத்திக்கொடுக்க முயற்சிக்காமல் இனி உங்களுக்கு நாங்கள் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை என்று சொல்லி விட்டார்கள்.

(கனம் உதவிசபாநாயகர் தலைமை.)

அதன்காரணமாக அவர்கள் படுகிற அல்லல் சொல்லமுடியாது. வியாபாரம் செய்ய கடன் தருகிறோம் என்று இந்த அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர நடைமுறையில் அவர்களுக்கு எந்த விதமான உதவியும் அளிக்கவில்லை. நாளைக்கு எங்கே சோறு என்கிற நிலை தெரியாத நிலையில் அவர்களை நடுத்தெருவில் நிறுத்தி விட்டார்கள். அவர்களது வாழ்விலே ஓர் இருண்ட நிலையாக இருக்கிற இதை மாற்ற அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக முன் வரவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு இவர்கள் செலவு செய்வதற்காக கோரியிருக்கிற தொகை ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கது என்றாலும் இந்தச் சமயத்தில் அதைச் செலவிடுவதற்கு முன் வந்ததன் உள்நோக்கத்தை கவனிக்கும்போது இதை கண்டிக்காமல் இருக்க முடியவில்லை என்று சொல்லி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். தண்டாயுதபாணி : சட்ட மன்ற உபதலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் 1964-65-ம் ஆண்டு இரண்டாவது துணை மதிப்பீடுகள் கோரிக்கையை வரவேற்று எனது கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்தக் கோரிக்கையில் கூடுதல் செலவினமாகக் கூடிய ஒன்று அரசாங்கப் பணியாளர்களுக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிற படி. இந்தப் படியை

[திரு. எம். தண்டாயுதபாணி] [20th October 1964]

பறத்தாழ மத்திய அரசு ஊழியர்கள் பெறுகின்ற அளவுக்குச் சரிக்கட்டி இருக்கிறோம். ஊழியர்கள் கோருகின்றபடி அடிப்படைச் சட்பளத்தைச் சரிக்கட்ட முடியாவிட்டாலும்கூட அக விலைப் படியையாவது சரிக்கட்டி இருப்பது பாராட்டத் தக்கதாகும். கிராம ஊழியர்களுக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிற சம்பள விகிதத்தைப் பற்றி மதிப்புக்குரிய அங்கத்தினர் கோவிந்தன் அவர்கள் குறிப்பிடும்போது தேர்தலை உத்தேசித்து அவ்வாறு சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அவ்வாறு கூறுவது உண்மைக்குப் புறம்பான விஷயம். கிராமாதி காரிகள் எல்லாம் அரசினருக்குச் சார்பாக இருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமையும் இல்லை. அவர்கள் கூறுகின்ற கொள்கையை கிராம மக்கள் கேட்கின்ற அடிப்படையில் தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்த அளவில் இல்லை. அந்த கிராம ஊழியர்களுக்கு—கிராம முன்சிப் புக்கு 25 ரூபாயிலிருந்து 52 ரூபாயாகவும், கணக்கப்பிள்ளைக்கு 30 ரூபாயிலிருந்து 56 ரூபாயாகவும், வெட்டி தலையாரிகளுக்கு 22 ரூபாயிலிருந்து 54 ரூபாயாகவும்—சம்பளத்தை உயர்த்தியிருப்பது வரவேற்க வேண்டிய ஒன்றாகும்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக துணை மதிப்பிட்டுக் கோரிக்கையில் முக்கிய இடம் பெற்றிருப்பது விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்கு வதற்கு வேண்டிய பாசன வசதிகளுக்காக ஒதுக்கி இருக்கும் மானியம். சிறுபாசனத் திட்டங்களால் அதிகப் பலன் கிடைக்கும் என்ற வகையில் நிதி ஒதுக்கத்தை அதிகப்படுத்தியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. பொதுப் பணித் திட்டம் அடிப்படையில் தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்தமட்டில் எனது தொகுதியைச் சேர்ந்த ஓரத்தநாடு தாலுகாவில் 3,000 ஏக்கர் அளவுக்குப் பாசன வசதி செய்வதற்காக 13,24,000 ரூபாய் இந்தத் திட்டத்தில் ஒதுக்கி யிருப்பது உண்மையிலேயே வரவேற்கக்கூடிய ஒன்றாகும்.

பஞ்சாயத்து கூட்டு மன்றங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் தல பாசன மானியம் 25 சதவிகிதம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. குறிப் பாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கும் தொகையை வரவேற்றாலும்கூட இந்தப் பணியை அவர்களிடத்தில் இருந்து மாற்றி பொதுப் பணித் துறையினரிடம் கொடுப்பது நல்லது. அவர்களுக்கு ஒரு ஏக்க ருக்கு 2½ ரூபாயிலிருந்து 3 ரூபாய் அளவுக்குத்தான் நிதி ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சிறிய தொகையைக் கொண்டு அவர்கள் அந்தப் பணியைச் செவ்வையாகச் செய்ய முடியாது. ஆகவே, இந்தப் பணியைப் பொதுப் பணித் துறையினர் மேற்கொண்டால் சிறப்பாக அமையும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பர்மா அகதிகளுக்குக் கடன் வழங்குவது சம்பந்தமாக இதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பர்மாவிலிருந்து வருகிற மக்கள் வியாபாரம் செய்வதற்கு வழி செய்யும் வகையில் இந்த இரண்டா யிரம் ரூபாய் கொடுப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அங்கிருந்து வந்து

20th October 1964] [திரு. எம். தண்டாயுதபாணி]

வாழ வந்த இல்லாமல் இருக்கும் அத்தனை பேருக்கும் இந்த இரண்டாயிரம் ரூபாய் கடன் வசதியை அளிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சையில் புதிதாக கட்டப்பட்டிருக்கும் மருத்துவக் கல்லூரியும் அதனுடன் இணைந்த ஆஸ்பத்திரிக் கட்டிடமும் கட்டி முடிந்து விட்டன. 1965-வது வருஷத்தில் புதிய கட்டிடத்திற்கு ஆஸ்பத்திரியை மாற்றுவது என்று திட்டமிட்டு 'எக்ஸிப் மெண்ட்ஸ்' வாங்குவதற்காக 21 லட்சம் ரூபாய் சர்க்காரிடத்தில் அனுமதி கோரப்பட்டிருந்தது. அந்த அனுமதி தற்போது வழங்கப்படவில்லை. அந்தக் காரணத்தினால் அந்த ஆஸ்பத்திரியைப் புதிய கட்டிடத்திற்கு மாற்றுவது 1965 மார்ச் மாதத்திற்குப் பின்புதான் முடியும் என்ற நிலை இருக்கிறது. கட்டிடங்கள் கட்டி மருத்துவக் கல்லூரி நடந்து கொண்டிருக்கும் சமயத்திலே ஆஸ்பத்திரியை மாற்றுவது மிக மிக அவசியம் என்பதை அரசினர் மனதில் கொண்டு துரிதமாக மாற்றுவதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைக் காண வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொண்டு, எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் கொடுத்த உப தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியையும், வணக்கத்தையும் தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கி. இரா. சம்பந்தம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1964-65-ம் ஆண்டு துணை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கிராம கடைநிலை ஊழியர்களுக்குச் சம்பளத்தை அதிகப்படுத்தியிருப்பதைப் பற்றி யாருமே குறைகூற முடியாது. நல்ல சமயத்தில் அவர்களுக்கு அது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது அதே சமயத்தில் கமிட்டி முடிவு செய்தது போல அவர்களை என்.ஜி.ஓ-க்களைப் போல் முழு நேர ஊழியர்களாகப் போடுவது நலமாக இருக்கும். அவர்கள் அடிக்கடி தாலுகா ஆபீசுக்கு யூனியன் வேலை சம்பந்தமாகவும் மற்ற வேலைகள் சம்பந்தமாகவும் வரவேண்டியிருக்கிறது. அவ்வாறு அவர்கள் போவதற்கு படி எதுவும் கிடையாது. மாதத்திற்குக் குறைந்தது அவர்கள் 15 தடவை தாலுகா ஆபீசுக்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்குப் படி கொடுப்பதற்கும் நாம் முன் வரவேண்டும். அக விலை காரணமாக என்.ஜி.ஓ-க்களுக்கு ஓரளவு படி உயர்த்திக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்குப் பொருள்களின் விலை உயர்ந்துவிட்டன என்று எதிர்க்கட்சி அன்பர்கள் குறை கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் விலையை எப்படிக் குறைக்க முடியும் என்பதைப் பற்றி அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்ப்பதில்லை. தொழிலாளர்களுடைய கூலியை விவிங் வேஜசுக்குத் தக்கபடி கூட்டிக் கொடுத்துக்கொண்டே வருகிறோம். அப்படி இருக்கும்போது உற்பத்தி செய்யக்கூடிய சாமான்களின் விலை எப்படிக் குறையும் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவ்வப்போது இருக்கக்கூடிய ஸ்டாண்டர்டு ஆப் லிவிங் பொறுத்து அவர்களுடைய சம்பளத்தை அதிகப்படுத்த முடியுமே தவிர வேறு ஒன்றும் நடைமுறையில் செய்ய முடியாது.

[திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்] [20th October 1964]

கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு பெரிய மாற்றத்தை நம் முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். தனியார் துறையில் நடத்தப்படுகிற பள்ளிகளில் வருஷத்திற்கு ஒரு தடவை ஆடிட் ஆகி சம்பளம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற நியதி இருந்தது. அந்தச் சட்டத்தின்படி ஆடிட் ஆகிற வரையில் ஆசிரியர்கள் எல்லாம் நாலேந்து மாதச் சம்பளம் பெற முடியாமலே வேலை பார்க்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அதையெல்லாம் மாற்றியமைத்து ஆரம்ப பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுப்பதைப் போல இவர்களுக்கும் மாதா மாதம் சம்பளம் கொடுத்து வருவதை நான் வரவேற்கிறேன். அதே சமயத்தில் ஆசிரியர்களுக்கு மாணவர்களின் ரேஷியோவை மாற்றியமைக்க முன்வந்திருக்கிறார்கள். இவையெல்லாம் கல்வியின் தரம் உயர்வதற்குக் காரணமாக இருப்பதை வரவேற்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலையிலே விவசாயிகளுக்குப் போதுமான நல்ல விலை கிடைக்கவில்லை. வியாபாரிகள் அந்த ஆதாயத்தை அடைகிறார்கள் என்ற நிலைமையை உத்தேசித்து விலை நிர்ணயம் பண்ணியிருக்கிறார்கள். அதற்கு வியாபாரிகள் ஒத்துழைப்புக் கொடுக்காததன் காரணமாக இன்று அரிசிப் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இத்தனை வருஷங்களாக இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து நல்ல முறையில் சமாளித்தாக வேண்டும். 'பசிவந்திடப் பத்தும் பறந்து போகும்' என்பதை உணர்ந்து அமைச்சர்களும் அதிகாரிகளும் நடவடிக்கைகள் எடுத்து வந்த போதிலும் இன்னும் அதிகக் கவனம் தேவை என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

சென்ற ஆண்டிலே வெள்ளம் அதிகமாக தஞ்சையிலும் மற்ற இடங்களிலும் ஏற்பட்டதன் காரணமாக மைனர் இரிகேஷன் மூலமாக பாசன வசதியை ஆங்காங்கே எவ்வளவு தூரம் விஸ்தரிக்க முடியும் என்பதற்கான திட்டத்தை உருவாக்கினார்கள். அதன் காரணமாக தஞ்சை ஜில்லாவிலும், சேலம், இராமநாதபுரம் போன்ற பல இடங்களிலும் மேலும் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் சாகுபடி செய்யும் நிலைமையை ஏற்படுத்தியது வரவேற்கத்தக்கது.

தஞ்சை ஜில்லாவில் வடிகால் வசதி இல்லாமல் பல வருஷங்களாக, பாதிக்கப்பட்டு ஒரு பிரச்சனையாக இருந்து வருகிறது. இதற்காக தனியாக அதிகாரிகள் போட்டு பார்த்து வந்திருக்கிறார்கள். அதையும் கூடிய சீக்கிரத்தில் ஒரு டிவிஷனாக எடுத்துக் கொண்டு நடத்தினால் நலமாக இருக்கும். முக்கியமாக கோஸ்டல் ஏரியாவில், மாயூரம், திருத்துறைப்பூண்டி நாகப்பட்டினம், அதிராமப்பட்டினம் இந்த இடங்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் உடனடியாகக் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டு பாக்கேஜ் ஏரியாவில் கடன் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் இந்த ஆண்டு கொடுக்கப்படவில்லை. அதற்கு என்ன காரணம் என்று கேட்டபோது, கழிந்த வருடம் கொடுக்கப்பட்ட

20th October 1964] [திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்]

பணம் திருப்பிக் கொடுக்கப்படாததின் காரணமாகத்தான் இவ் வருடம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று தெரிகிறது. இப்போது மறு படிவும் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு சாகுபடி செய்திருக்கிறார்கள். ஏதோ குறுவை சாகுபடியில் நல்ல மகசூல் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சென்ற ஆண்டு வரி வஜா செய்துகொடுக்கப்படவில்லை. குத்தகை தள்ளுபடியும் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. இதன் காரணமாகத்தான் அவர்கள் வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருந்தார்கள்.

ஃபாமிலி பிளானிங்-திட்டத்தில் அதிக அக்கரை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இது மிகவும் முக்கியமான பிரச்சினை. கிராமங்களில் கூட இது தீவிரமாக நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது. இதை இன்னும் பரவலாகச் செய்வதற்கு ஆஸ்பத்திரியிலும் அதற் கான வசதிகளை ஏற்படுத்திக்கொடுத்து தனியான உலுகைகள் காண்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுவாக நான் இதை வரவேற்கிறேன். இந்த அளவில் என் பேச்சை முடித் துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ந. இராசாங்கம் : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எத் தனையோ மானியக் கோரிக்கைகள் உள்ளத்தில் ஒரு சில அம்சங் களைப் பற்றி மட்டும் நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்பு கிறேன். இதில் ஒரு முக்கியமான அம்சம் என்.ஜி. ஒ.-க்களுக்கு படி உயர்வு அதிகரித்திருப்பதைப் பற்றியது. பஞ்சப்படி உயர்வு ஏற்பட்டிருப்பதனால் நிலைமை எந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. என்பதைப் பார்த்தால் ஒன்றுமே இல்லை என்றுதான் சொல்ல முடியும். இந்த விஷயம் தெரிந்ததோ தெரியவில்லையோ உணவுப் பொருள்களின் விலையும் மற்ற சாமான்களின் விலையும் இரண்டு மடங்காக ஆகிவிட்டது. பஞ்சப்படியின் உயர்வின் காரணமாக உத்தியோகஸ்தர்கள் எல்லாம் மகிழ்ச்சியடைவதை விட்டு விட்டு எல்லா நேரங்களிலும் வேறு விதமான கவலைகளைத்தான் வைத்துத் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அரசாங்கம் நல்லதொரு முயற்சி எடுத்து அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளித்தால்தான் உத்தியோகஸ்த ரர்களுக்கு பயனுள்ளதாக இருக்கும். வெளும் பஞ்சப்படி உயர் வினால் மட்டும் இன்றைய தினம் உத்தியோகஸ்தர்கள் மகிழ்ச் சியடையக் கூடிய நிலையில் இல்லை. கிராம உத்தி யோகஸ்தர்களைப் பொறுத்தவரையில் சம்பளத்தை உயர்த்தியிருக் கிறார்கள். கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு வேலை நிர்ணயம் மட்டும் போதாது. அத்துடன் அவர்களுக்கு நிரந்தரமான வேலை வாய்ப் பும் இருக்கவேண்டும். முன்னால் எல்லாம் அவர்களுக்கு இசம் பாத்ஜிப்பதை போன்றவைகள் இருந்து வந்தன. இப்போது அதுவும் கிடையாது. அவர்கள்தான் இன்றைக்கு நமது சர்க்கார் கஜானாவை நிரப்புவதற்கு பணம் வருவித்து நமக்கு உதவி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இல்லாவிட்டால் சர்க்காருடைய நடவடிக்கையில் பெரும்பாகமும் ஸ்தம்பித்துப் போய்விடும். ஆகவே, அவர்களுக்கு நிரந்தரமான வேலை கிடைப்பதற்கான வழி ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ந. இராசாங்கம்] [20th October 1964]

அத்துடன் இப்பொழுது அதிகமான அளவில் பர்மா தமிழர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். இதுதவிர ஆகாய விமானத்திலும் பர்மாவி ளிருந்து தமிழர்கள் வந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். கப்பலில் வந்த பர்மாத் தமிழர்களுக்குக் காட்டக் கூடிய சலுகை ஆகாய விமானத்தில் வந்த பர்மாத் தமிழர்களுக்கு காட்டப்படவில்லை யென்றும் தகவல் வந்திருக்கிறது. ஆகாய விமானத்தில் வரக் கூடியவர்கள் ஏதோ செல்வாக்குடையவர்கள் என்றும் அவர்கள் நிரம்பக் கையில் பணத்தைக் கொண்டுவந்திருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் உண்மை நிலை அதுவல்ல. அவர்கள் விமானத்தில் வருகிறார்களே தவிர இங்கு வந்த பின்னால் அவர்களும் இங்குள்ள சாதாரண மக்களைப் போலவே எந்த விதமான வசதியும் இல்லாமல் பிச்சைக்காரர்களாகத்தான் ஆகி விடுகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுடைய நிலைமையை பரிசீலனை செய்து, இவ்விதம் எத்தனை பேர்கள் வந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் கணக்கெடுத்து அவர்கள் நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு வழி செய்துகொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக மண்வளப் பாதுகாப்பிற்காக சில லட்சக்கணக் கான ரூபாய்களைச் செலவிடுகிறோம். ஆனால் மண்வள பாதுகாப்பு வேலைகளில்லாம் பார்ப்பதற்கு நன்றாக இருந்தாலும்கூட ஒரு மழை விழுந்தது விட்டால் பாழடைந்து போய் விடுகிறது. ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்கு 10 ரூபாய் செலவு செய்திருந்தாலும் செலவு செய்யக்கூடிய பணம் நல்ல அளவில் பயன் படுத்தப்படுகிறதா என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, இப்பொழுது கொடுக்கப்படுகிற பணத்தைவிட இன்னும் சற்று அதிகமாக இதற்கு ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கைத்தறி நெசவாளருக்கு சில சலுகைகளை நாம் அளித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு வெளியிலிருக்கின்ற நெசவாளர்களுக்கும் நல்ல முறையில் அவர்கள் வாழ்வதற்கு நாம் வழி செய்துகொடுக்கவேண்டும். கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைப்பது என்றால் 10 பேர்கள் 20 பேர்கள் என்று சேர்ந்து கொண்டு பெயரளவுக்கு அமைத்து விடுகிறார்கள். ஆனால் உண்மையான கைத்தறி நெசவாளர்கள் யார், ஏழை நெசவாளர்கள் யார் என்பதை யெல்லாம் கணக்கெடுத்து அவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். திட்டத்தைப் போடுவதால் மட்டும் அவர்களுக்கு நன்மை வந்துவிடாது. கைத் தறி நெசவாளர்களுக்கு போதுமான அளவு உதவியளிக்க நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்காக செலவழித்து வருவதாக சொல்லுகிறோம். கடலூரைப் பொறுத்தவரை எத்தனையோ சிறு பாசனத் திட்டங்கள் இருக்கின்றன. பலதடவைகள் நான் இதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன் அரசாங்கத்திற்கும் எழுதியிருக்கிறேன். இதுவரையில் எந்த விதமான நடவடிக்கைகளும் எடுத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நான் குறிப்பிடக்கூடிய ஏரியில் நீர் இருந்தால் சுமார் 70

20th October 1964] [திரு ந. இராசாங்கம்.]

ஏக்கர் வரை விவசாயம் செய்ய முடியும். பத்து ஆண்டு காலத்திற் குள் சிறிய திட்டங்களுையெல்லாம் நிறைவேற்றினால் நிச்சயமாக உண்டி உற்பத்தியை அதிகமாக்க முடியும். நான் எத்தனையோ தடவை இதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன். இப்பொழுதும் கடைசித் தடவையாக சொல்லுகிறேன். சிறு பாசனத் திட்டங்களில் கவனம் செலுத்தி அதற்கு வேண்டிய பணத்தை ஒதுக்கி வேலைகளை நிறைவேற்றினால் பெரும் பலன் ஏற்படும் என்பதைக் கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப்புக்குரிய அங்கத்தினர் ராஜாங்கம் அவர்கள் பர்மா அகதிகள் ஏரோப்ளேனில் வந்தாலும் அவர்கள் பிச்சைக்காரர்கள் என்று சொன்னதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அரசாங்கம் அவர்களுக்கும் மேலும் சலுகை கொடுக்கலாமே தவிர அவர்களும் பிச்சைக்காரர்கள் என்று சொல்லுவது சரியல்ல என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

10-30
a.m.

* திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் முதல் அமைச்சர் இந்தச் சபையில் கொண்டு வந்திருக்கிற துணை மான்யக் கோரிக்கையை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

குறிப்பாக, துணை மான்யக் கோரிக்கையில் அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்கும் கிராம அதிகாரிகளுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற விசேஷச் சலுகைகள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்க சிப்பந்திகளும் அரசாங்கமும் ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் போல. அந்தக் குடும்பத்திலே, குறிப்பாக நம் ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில் நிர்வாகத்தினருக்கும் ஆளுகிறவர்களுக்கும் நல்ல தொடர்பு இருக்கிறது, இருந்து வந்திருக்கிறது என்ற நல்ல பெயர் இருக்கிறது. அந்தப் பெயரை இரு தரப்பினரும் காப்பாற்றி வருகின்றனர். அந்த நிலைமைக்கு பங்கம் வரும் முறையில் சில எதிர் கட்சிகள் முயற்சி செய்து, அந்தப் பெயருக்கு வில்லங்கம் ஏற்படச் செய்வது நல்லதல்ல. இதற்குத் தேர்தல் தான் காரணம் என்று சொல்லுவது நல்லதல்ல. டிஸம்பரில் தேர்தல் வருகிறது என்பதற்காக செப்டம்பரில் ஏன் செய்யவேண்டும்? நவம்பரில் சலுகை கொடுத்து அவர்களின் நல்ல எண்ணத்தை வளர்த்திருக்க முடியாதா என்ன? எப்படியாவது நல்லது செய்யவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் செய்து நல்ல அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கிற சலுகை போல, மற்றொரு இலாகா, காதி இலாகா இப்போது தனியாக போர்டாக இயங்கி வருகிறது. இரண்டு தடவைகள் அரசாங்கச் சிப்பந்திகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற சலுகைகள், கிராக்கிப்படி உயர்வு, காதி இலாகாவைப் பொறுத்த மட்டில் அமல் நடத்தப்படவில்லை என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். மற்றவர்கள் போலவே தகுதி கொண்டவர்களாக இருப்பவர்களுக்கு இந்த வாய்ப்பு கிடைக்காமல் இருக்கிறது. அரசாங்கம் எந்த அளவுக்கு தூண்டுதல் செய்து நிறைவேற்ற முடியுமோ அதைச் செய்யவேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்.

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [20th October 1964]

இன்றைய தினம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய கிராக்கிப் படியில் ஒரு பகுதி, அரிசியைப் பொறுத்த மட்டிலாகிலும் சிப்பந்திகளுக்கு அரசாங்கத் தரப்பில் வினியோகம் சரியாக நடைபெற ஏற்பாடு செய்தால் கூடியிருக்கக் கூடிய கிராக்கிப்படியின் அருமையை முற்றிலும் பெற முடியாது இருக்கிற தடையை நீக்கிவிட முடியும். இன்றைய தினம் அரசாங்கம் தொழில் அதிபர்களைத் தூண்டி வருகிறது. அதை மேலும் மேலும் செய்யலாம். சில பகுதிகளில் தனிப்பட்ட மானேஜ்மெண்ட்டார் ஆசிரியர்களுக்கு முன் பணம் கொடுத்து, தங்களுக்கு வேண்டிய நவ தான்யங்களும் பெற வேண்டிய உதவி செய்து, அந்தத் தொகையை தவணைகளில் திரும்பப் பெறுவதற்கு வசதி செய்து ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகிறார்கள். அதே முறையில் தொழில் துறையில் இருப்பவர்களுக்கு வேண்டிய அளவுக்கு அரசாங்கம் தூண்டுதல் கொடுக்கலாம். தன் சிப்பந்திகளைப் பொறுத்த மட்டில் சில பகுதிகளில் இப்போது கூட நல்ல அரிசி கொள்முதல் செய்து கொடுத்து தம் சிப்பந்திகளுக்கு கடனுதவி செய்து தவணைகளில் திரும்பப்பெறுமாறு, இது போன்ற சந்தர்ப்பங்களில் ஏற்பாடு செய்ய தனியார் துறையில் இருக்கக் கூடிய தொழில் அதிபர்கள் முன் வந்தால், இது போன்ற சிரமங்களைத் தவிர்க்க உதவி செய்தவர்கள் ஆவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

இருபது ரூபாயாகிலும் குறைந்தது பென்ஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் நிறைவேற்றிக் கொடுத்திருக்கிறது. அதை அமல் நடத்தும்போது, எனக்கே இரண்டு புகார்கள் இரண்டு பகுதிகளிலிருந்து வந்திருக்கின்றன. சில ஆசிரியர்கள் 20 ரூபாய்க்குக் குறைவாக பென்ஷன் பெற்றுக்கொண்டு வந்தார்கள். ஏப்ரலில் இருந்து குறைந்தது 20 ரூபாயாவது இருக்க வேண்டும் என்ற சலுகை கிடைத்தது. நான்கு மாதங்கள் அந்த முறையில் பெற்ற பிறகு, அக்டோபர் மாதம் டிரெஷரிக்குப் போகும்போது, அவர்களுக்கு முன்பு இருந்ததைவிட எந்த அளவுக்கு அதிகமாகப் பெற்றிருந்தார்களோ அந்தத் தொகையை திரும்பக் கட்ட வேண்டும் என்று நிர்ப்பந்தம் செய்து திரும்பக் கட்ட வேண்டிய கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான காரணம் கேட்டபோது, அக்கவுண்டண்ட்-ஜெனரல் ஆஃபீஸிலிருந்து அங்கீகரித்த உத்திரவு சரியான காலத்தில் வரவில்லை என்ற காரணத்தினால் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்குமானால் அரசாங்கம் மிகுந்த தீவிர கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலே புதிய பணிகள் என்ற தலைப்பிலே மூன்றாவது திட்டத்தின் கீழ் ஆரம்பிப்பதாக இருந்த என்ஜினீயரிங் கல்லூரி என்ன நிலையில் இருக்கிறது என்று சுவடு சாதாரண அடையாளம் கூட தெரியாமல் இருக்கிறது. சேலத்தில் ஒரு கல்லூரி ஆரம்பிக்க எல்லா வித நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டு பூர்வாங்க வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இருப்பதில் மகிழ்ச்சி. அது இப்பான்று திருநெல்வேலியில் ஆரம்பிக்கப்படவிருக்கிற பொறியியல்

20th October 1964] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

கல்லூரிக்கு அவசர நடவடிக்கை எடுத்திருக்கவேண்டும். இல்லை யென்றால் மூன்றாவது திட்ட முடிவிற்குள் ஆரம்ப வேலையை பூர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தனியார் யாரோ ஒரு கல்லூரியை ஆரம்பிக்க, நான் நினைக்கிறேன் டி.வி.எஸ். ஸ்தாபனத்தார், முன் வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவர்கள் ஆரம்பிப்பதாக இருந்தால் அதற்குத் துண்டுதல் தேவை. அவர்கள் முன் வராவிட்டாலும் அரசாங்கத் தரப்பில் அவசியமாக ஆரம்பிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருநெல்வேலியில் புதிய பணிகள் என்ற இனத்தில் கடய நல்லூர் என்ற இடத்தில்—நமது அமைச்சர் மஜீத் அவர்களுடைய தொகுதி அது—அந்த ஆஸ்பத்திரியை அரசாங்கம் தன் பொறுப்பில் எடுத்துக்கொண்டு பண உதவி செய்து வசதி செய்திருக்கிறது. அதைப் பற்றி மிகுந்த சந்தோஷம். நீண்ட நாள் குறை, தேவை பூர்த்தி அடைவதில் சந்தோஷம். அதைவிட முன் பாத்தியதை உடைய பகுதி காயல்பட்டணம் பகுதி. அத்தகைய பகுதிக்கு அந்த வசதி அவசரமாகத் தேவை. அதைக் குறித்து எத்தனையோ நடவடிக்கைகள் அரசாங்கத்தில் இருந்தாலும், தாமதம் ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது. அங்கே இரண்டு டாக்டர்கள் பணி செய்து வருகிறார்கள். ஜில்லா போர்டு இருந்தபோது இரண்டு டாக்டர்கள் இருந்தார்கள். இப்போது பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு வந்தபோதும் இரண்டு டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் இதை எடுத்துக்கொண்டால் அதிகத் தொகை செலவு ஆகும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. ஆகவே இதைக் காலாகாலத்தில் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இது போன்று துணை மதிப்பீட்டில் சிப்பந்திகளுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் 5 கோடி ரூபாய் அளவுக்குக் கொடுக்க வசதியாக இருப்பதற்கு மற்றொரு காரணம் அதிக வருவாய்க்கு வழி செய்திருப்பது என்று நினைக்கிறேன். சமீபத்தில் நல்ல அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற நல்ல முயற்சி பதுங்கியிருக்கிற பணத்தை வெளியே கொண்டுவருவதற்கு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற முயற்சி பாராட்டத் தகுந்தது. அது மட்டுமல்லாமல் வர்த்தக துறையில் தவறான வழியில் செல்லுபவர்களைத் திருத்த சந்தர்ப்பம் கூட கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது சந்தோஷத்திற்கு உரியது. பெல்லியம் நாட்டில் இந்த முயற்சியை ஒரு வருஷத்திற்கு செய்தார்கள். அத்தகைய பணத்தை கட்டடங்களில் உபயோகப்படுத்துவார்கள் என்று என்னென்ன கட்டடங்களில் உபயோகப்படுத்தலாம் என்று சொல்லிவிட்டால் கட்டடத் தேவையும் பூர்த்தி ஆகும், பதுங்கி இருக்கும் பணமும் வெளியே வர சந்தர்ப்பம் இருக்கும் என்று ஒரு வருஷ காலம் பரீட்சை பார்த்தது. சில மாத காலமாகிலும் அவர்களாகவே அரசாங்கத்தை ஏய்ப்பதாக இல்லாமல் நாணயமான வர்த்தகர்களுக்கு எந்த வித அபராதம் இல்லாமல் செலுத்த வேண்டியதை மாத்திரம் செலுத்திக்கொள்ள அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கக் கூடிய சந்தர்ப்பம் பாராட்டத் தகுந்த ஒரு அம்சம்.

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [20th October 1964]

பர்மாவிலிருந்து வந்திருக்கிற அகதிகளுக்கு அவசர அவசரமாக வசதிகளும் வாய்ப்புகளும் கொடுக்க அரசாங்கம் காரியங்களை செய்திருப்பது பாராட்டத் தகுந்தது. அதற்காக ஏறக்குறைய 25 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். திருநெல்வேலிக்கு பல்லாயிரக்கணக்கான பேர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அதே போலத் தான் மற்ற ஜில்லாக்களின் அனுபவமும் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஒதுக்கியிருக்கும் தொகை ஒரே நாளில் கூடுமானவரை 5-ல் ஒரு பகுதியினருக்குத் தான் உதவியாக இருந்திருக்கிறது. மேற்கொண்டு நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் மனுக்கொடுத்தவர்களுக்கு உதவி அளிக்கப்படாமல் பாக்கியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் வெகு சீக்கிரமாக உதவி செய்ய முன் வருவார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

இலங்கையிலிருந்து வந்தவர்களுக்கு இந்த மாதிரி உதவி கொடுக்க அரசாங்கம் முயற்சி செய்தது. பர்மாவிலிருந்து வந்தவர்களுக்குச் செய்ய முன் வந்திருக்கிறார்களே அந்த அளவுக்கு இலங்கையிலிருந்து வந்தவர்கள் இது வரையில் பெற்று விடவில்லை என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. பல்லாயிரக்கணக்கான பேர்கள் இலங்கை ரிப்பாட்டரியட்ஸ் வந்ததில் திருநெல்வேலிக்கு வந்தவர்கள் 50,000 பேர்களில் 20,000 பேர்கள் திருச்செந்தூர் தாலுகாவில் மாத்திரம் இருக்கிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கான மனுக்கள் கடன் உதவிக்காகவும், தொழில் செய்வதற்கு உதவி அடைவதற்காகவும் கொடுத்தும், பண ஒதுக்கீடு இல்லாமல் கர்த்திருக்கிறார்கள். இதை அரசாங்கம் ஜாக்கிரதையாகப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ராஜ்யம் முழுவதிலும் 50,000 பேர்கள் உப்புத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். 10 வருஷத்திற்கு முன் நான்—பவர் ஃபாக்டரி ஆக்டின் கீழ் சில சலுகைகள் செய்து தொழிலுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுத்து வசதி செய்ய முயற்சி செய்தார்கள். சட்டமும் செயலற்ற நிலையில் பயனற்றதாகப் போய் விட்டது. ஏதாவது உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டபோது, மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து சட்டம் இயற்ற முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் ராஜ்ய அளவில் சட்டம் தேவையில்லை என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. எந்த அளவுக்கு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு தூண்டிகல் கொடுக்க முடியுமோ அந்த அளவு செய்து அந்த உதவியைச் செய்ய முன் வரலாம். அல்லது தாமதம் ஆகுமானால் ராஜ்ய அளவில் செய்து கொடுக்கணக்கான ரூபாய் அளவுக்கு பொருள்கள் போய் இந்தோனேசியாவிலிருந்து, ஜப்பானிலிருந்து, இலங்கையிலிருந்து நம் நாட்டுக்கு வரும்படியான உப்புத் தொழிலுக்குத் தகுந்த பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருச்செந்தூர் தாலுகாவில் 12,000 ஏக்கர் குதிரைமொழித் தேசிய என்ற இடத்தில் இருப்பதில் மழைகாலத்தில் வரும் தண்ணீர் சமுத்திரம் போல் ஆகி மண் வளத்தை அடித்துக்கொண்டு

20th October 1964] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

போகக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. காண்டுர் பண்டிங் அல்லது தடுப்பு அணை தேவை என்று பல வருஷமாக திட்டம் தயாராக இருக்கிறதாகச் சொல்லப்பட்டு வந்தது. இன்றையதினம் இந்த அம்சத்திலாவது ஏதேனும் இருக்கலாம் என்று நினைத்தேன். எதிர்பார்த்தேன். எப்படியானாலும் காலாகாலத்தில் அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படவேண்டும். வீணாக அந்தத் தண்ணீர் தேங்கி கடலுக்குப் போகக்கூடிய நிலைமையில், மண்ணும் அஞ்சைய மாக அரித்துக்கொண்டு போகக் கூடிய அளவுக்கு நிலைமையை விடக்கூடாது. காண்டுர் பண்டிங் ஏற்படுத்துவதை எந்த அளவுக்கு துரிதப்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்கு துரிதப் படுத்துவதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருச்செந்தூர் பக்கத்தில் புன்னக்காயல் துறைமுகத்தை எவ்வளவு தூரம் அபிவிருத்தி செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். தூத்துக்குடி துறைமுகம் அபிவிருத்தி அடைந்து கொண்டு வருகிறது. தூத்துக்குடி துறைமுகம் பெரிய துறைமுகமாக அபிவிருத்தி அடையும் பொழுது சிறிய சிறிய போட்டுகள் அந்தத் துறைமுகத்தோடு ஒட்டி வந்து நிற்பதற்கு கஷ்டம் ஏற்படலாம். ஆகவே, அதன் அருகிலுள்ள சிறிய சிறிய துறைமுகங்களை அபிவிருத்தி செய்வதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும். திருநெல்வேலியில் குலசேகரப் பட்டணம் துறைமுகத்தையும், புன்னக்காயல் துறைமுகத்தையும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு வெகு நாட்களாக அரசாங்கத்திடம் திட்டம் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜில்லா போர்டு சிப்பந்திகளை 'ரெகுலரைஸ்' செய்து 'அப்ஸார்ப்' செய்வதற்கு பல்வேறு முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டிருந்தாலும், பல இலாகாக்களில் அந்த ஏற்பாடு புர்த்தி அடைந்திருக்கிறது என்றுவும் கூட, சில இலாகாக்களில் ஜில்லா போர்டுகளில் பணி செய்த சிப்பந்திகள் முற்றிலும் 'அப்ஸார்ப்' செய்யப்படவில்லை. அவர்களுடைய சிரமங்களை நிவர்த்திக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே மாதிரி ஜில்லாபோர்டு ஆஸ்பத்திரிகளில் பணி செய்த சிப்பந்திகள், கம்பவுண்டர் போன்ற சிப்பந்திகள் பல வருஷங்கள் ஆகியும் அவர்களுடைய சர்வீஸ் எல்லாம் ரெகுலரைஸ் செய்யப்பட்டு, அவர்கள் 'அப்ஸார்ப்' செய்யப்படாத நிலைமை இருக்காவருகிறது. அந்த விஷயத்தில் துரிதமாக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரிக்கிறேன்.

* திரு. ர. ஜீவரத்தினம்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள இந்த மான்யக் கோரிக்கையை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். அதன்பேரில் சில கருத்துக்களை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு இந்த நிகதிக்கிடம் பஞ்சப்படி உயர்வு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் அளித்துள்ள உயர்வை அனுசரித்து அவர்களுக்கு அளிக்கப்

[திரு. ர. ஜீவரத்தினம்] [20th October 1964]

பட்டுள்ள உயர்வை நான் வரவேற்கிறேன். அதே போன்று கர்ணம் தலையாரி, தோட்டிகள் போன்ற கிராம அதிகாரிகளுக்கு நீண்ட காலமாக சம்பள வசதி அளிக்கப்படாமல் இருந்தது. இந்த ஆண்டிலாவது அவர்களுக்குச் சம்பள உயர்வு அளித்தது பற்றி நான் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களையும், ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களையும் பாராட்டுகிறேன். சர்க்கார் ஊழியர்களும், கிராம அதிகாரிகளும், இந்தத் திட்டத்தின்படி சம்பளம், பஞ்சப்படி ஆகியவைகளில் உயர்வைப் பெற்று, சர்க்காருடன் நல்ல முறையில் ஒத்துழைப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

வேலூர் நகரத்திற்கு அருகாமையில் சுமார் ரூ. 5 லட்சம் செலவில் 'டி.பி. சானடோரியம்' கட்டப்பட்டு, இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அது இன்னும் திறக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அங்கு டாக்டர்கள் கூட நியமிக்கப்பட்டாமல் இருக்கிறது. உடனடியாக அங்கு வேண்டிய டாக்டர்களையும், பணியாளர்களையும், அதிகாரிகளையும் நியமித்து அந்த ஆஸ்பத்திரி துவக்கப்பட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு அடுத்தாற்போல் வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் உணவு உற்பத்தி ஆகிறது என்று நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களும், பல அமைச்சர்களும் பெருமையோடு கூறிக்கொள்கிறார்கள். வட ஆற்காடு ஜில்லா வாசிகள் எப்பொழுதும் கடுமையாக உழைப்பவர்கள். உழைப்பைத் தவிர அவர்களுக்கு வேறு ஒன்றும் தெரியாது. வட ஆற்காடு ஜில்லா வாசிகளுக்கு சில வசதிகள் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வட ஆற்காடு ஜில்லா பெரும்பாலும் பாலாறு பாசனத்தை கொண்டது. பாலாற்றின் இரு கரைகளிலும் பாசனக் கிணறுகள் வெட்டப்பட்டு அதன் மூலம் தண்ணீர் இறைத்து பயிரிடுகிறார்கள். அங்கு மின்சாரம் பம்பு செட்டுகள் ஏராளமாக அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பாலாறு பாசன விதி என்ற ஒரு விதி இருக்கிறது. அதன்படி சுமார் 2,000 அடிகளுக்கு அப்பாற்பட்டுத் தான் மின்சாரம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற ஒரு விதி இருக்கிறது. அதனால் புராதன கிணறுகளுக்கு மின்சாரம் உபயோகப்படுத்த முடியாமல் இருக்கிறது. உணவு நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய நேரத்தில் இந்த விதியை தளர்த்தி ஏற்கெனவே கிணறுகள் வெட்டப்பட்டிருந்தால், அந்தக் கிணறுகளுக்கெல்லாம் மின்சாரம் சப்ளை செய்ய வேண்டும் என்று ஒரு உத்தரவு போட்டால் இந்த உணவு நெருக்கடியை ஓரளவுக்கு சமாளிக்கமுடியும். அதன் மூலம் அதிக உற்பத்தியை பெருக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பாலாற்றுக் கரை ஓரத்தில் வாணியம்பாடியிலிருந்து வாலாஜா வரையில் தோல் பதனிடும் நிலையங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளிலிருந்து கழிவு நீர் ஏராளமாக ஆற்று ஓரத்தில் போய்ச் சேருகிறது. அது நெற்பயிருக்கு கெடுதிகள் விளைவிக்கிறது. இந்த மன்றத்தில் இதைப்பற்றி கடந்த ஆண்டில் கூட வற்புறுத்திக் கூறியிருக்கிறேன். அதைத் தடுக்கும்படியாக சுகாதார அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

20th October 1964] [திரு. ர. ஜீவரத்தினம்]

வேலூர் நகரத்தில் ஏராளமாக பொற்கொல்லர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சரியானபடி வேலை வாய்ப்புக்கள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு நிதி உதவி அளிக்கும் திட்டப்படி சர்க்கார் பலருக்கு உதவி அளித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். இருந்தும், இன்னும் ஏராளமான மனுக்கள் பைசல் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் துரிதமாக உடனுக்குடன் விசாரித்து பைசல் செய்யும்படி உத்தாவிட வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கைத்தறியாளர்களுக்கு, அதாவது கூட்டுறவு சங்கங்கள் இல்லாமல் உள்ள பிற கைத்தறியாளர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக ஒரு நிதி உதவி கார்ப்பரேஷன் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் பெரும்பாலான கைத்தறியாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உதவி செய்ய முன் வந்திருப்பதை மிகவும் பாராட்ட விரும்புகிறேன். இப்பொழுது கொடுத்திருக்கக் கூடிய ரூ. 5 லட்சம் மூலதனம் போதாது என்று நினைக்கிறேன். மேலும் அவர்களுக்கு நிதி உதவி அளித்து, அவர்களுடைய நிலையை சீர்திருத்தி உயர்த்துவதற்கு சர்க்கார் வழி வகைகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமப்புறங்களில் ஆசிரியர்களுக்கு வீடுகள் கட்டும் திட்டம் ஒன்றை வகுத்து அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். கிராம ஆசிரியர்களின் நிலைமை சீர்படுத்தப்படவேண்டும். அவர்களுக்கு வீடுகள் இல்லாத நிலைமையினால், வீடு இல்லாத பல ஆசிரியர்கள் நகர் புறங்களுக்கு வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நகர் புறங்களுக்கு அருகாமையில் உள்ள இடங்களைத் தான் ஆசிரியர்கள் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்களே தவிர, கிராமப்புறங்களுக்குச் செல்ல விரும்பவில்லை. கிராமப்புறங்களில் வீடுகளுக்கு கஷ்டம் இல்லாமல், ஆசிரியர்களுக்கு வீட்டு வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் கிராமங்களில் இருக்கும் மாணவர்களுடைய கல்வித்தரத்தை உயர்த்துவதற்கு ஹேதுவாக இருக்கும். ஆகவே, கிராம ஆசிரியர்களுக்கு கட்டாயம் வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவது பற்றி பரிசீலிக்கும்படி கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போன்று போலீஸ்காரர்களுடைய நிலைமையையும் நாம் பரிசீலிக்கவேண்டும். 25 ஆண்டுகள் அவர்கள் சேவை செய்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு அவர்கள் சரியான வசதி இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள் அவர்கள் உத்தியோகத்தில் இருக்கும் பொழுதே, அவர்களுக்கு என்று ஒரு திட்டத்தை வகுத்து அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்து, அல்லது கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம் கடன் கொடுத்து, வீடு கட்டும் திட்டத்தை மேற்கொள்ளவேண்டும். அது பற்றி பரிசீலிக்கும்படி கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ர. ஜீவரத்னம்] [20th October 1964]

வீடுகட்டும் திட்டம் பெரிய நகரங்களில் அமுலில் இருக்கிறது. சென்னை, மதுரை, திருச்சி, கோவை போன்ற ஜில்லா தலைநகரங்களில்லாம் அமுலில் இருக்கிறது. வேலூர் போன்ற நகரங்களுக்கும் அந்த வீடு கட்டும் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டும். வட ஆற்காடு தலைநகரமாகிய வேலூர் நகரத்தில் ஜன நெருக்கடி ஏராளமாக இருக்கிறது. வீட்டு வசதி பற்றாக்குறை இருக்கிறது. ஒரு வீட்டிலே 8, 10 குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலைமை மாறி அங்கும் வீட்டு வசதி போர்டு மூலம் வீடு கட்டும் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அங்கு இருக்கக்கூடிய அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் வீட்டு வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு தனி திட்டம் வகுத்து, அவர்களுக்கும் வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உணவு நிலைமையைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உணவு உற்பத்தியில் தஞ்சைக்கு அத்தாற்போல் முன் அணியில் நிற்கும் ஜில்லா வட ஆற்காடு ஜில்லா என்று நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி கூறி வந்திருக்கிறார்கள். மின்சாரத் துறையில் வட ஆற்காடு ஜில்லா விற்கு ஏராளமான மின்சாரத்தை வழங்கியிருக்கிறார்கள். அதன் மூலமாக ஓரளவு தான் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது அங்குக் கொஞ்சம் கஷ்டமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையைப் போக்குவதற்கு சுமார் 10, 15 நாட்களுக்கு எங்களுக்கு வேண்டிய தானியங்களைக் கொடுத்தால் போதும், அதற்குப் பிறகு நாங்கள் வேண்டுமானால், 50 ஆயிரம் டன்னே, அல்லது ஒரு லட்சம் டன்னே பிற ஜில்லாக்களுக்குக் கொடுக்க முடியும். ஆகவே இப்பொழுதுள்ள நிலைமையைக் கொஞ்சம் அபிவிருத்தி செய்யும்படி கனம் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. இரா. நாராயணன்: சட்டமன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் 1964-65-ம் ஆண்டிற்கான இரண்டாவது துணை மதிப்பீட்டை ரூ. 5 கோடியே 25 லட்சத்திற்கு கோரியிருக்கிறார்கள். இந்த சமயத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே இதை வரவேற்றுப் பேசக் கூடிய நிலையில் நான் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் சென்னை நகரத்தில் இப்பொழுது மக்கள் க்யூ வரிசையிலே நின்று அரிசிக்காக அவதிப்படும் நிலையிலே, அரிசி கிடைக்காமல் சர்க்கரால் தடியடிப் பிரயோகம் நடத்தி மக்கள் அவதிப்படும் நிலையிலே, கிராம அதிகாரிகளுக்கும், ஊழியர்களுக்கும் கொஞ்சம் அகவிலைப் படியை உயர்த்தியதை முன்னிட்டு யாராவது அதை வரவேற்க இருக்கிறார்களா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். மக்கள் படும் அவதி நிலையை முன்னிட்டு நாங்கள் உண்ணாவிரதம் இருக்கப் போகும் ஏற்பாட்டைப் பற்றி எங்களுக்கு முன்னாலேயே கனம்

20th October 1964] [திரு. இரா. நாராயணன்]

முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த சட்டமன்றத்திலே பயமுறுத்தினார்கள். ஏதோ எங்களைச் சிறைப்படுத்தி விடுவார்கள் என்றும், எங்களை தண்டனைக்கு உள்ளாக்குவார்கள் என்றும் பயமுறுத்தினார்கள். அதை வரவேற்கிறோம். இருந்தாலும் சட்ட மன்றத்திற்கு உட்பட்டுத்தான் நடக்கவேண்டும். சட்டத்திட்டங்களுக்கு உட்பட்டுத்தான் நடக்கவேண்டும். இந்த சந்தர்ப்பத்திலே, தஞ்சை ஜில்லாவில் கொள்முதல் திட்டம் தோற்றுவிட்டது அங்கே நெல் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. அதை வாங்குவதற்கு ஆள் இல்லை என்று சட்ட மன்றத்திலே ஒரு உறுப்பினர் பேசினார். சென்னை நகரத்திலே விலை வாசி ஏறியிருக்கிறது. மக்கள் சோற்றுக்குத் திண்டாடுகிறார்கள். இந்த நிலையில் இந்தத் துணை மதிப்பீட்டை எந்த அளவில் வர வேற்றுப் பேசுவது என்று புரியவில்லை.

கிராம அதிகாரிகளின் சம்பளத்தை ஒரு பங்கிலிருந்து இரண்டு பங்காக உயர்த்தி விட்டோம் என்று சர்க்கார் கூறுகிறார்கள். ஆனால் அப்படி உயர்த்தினாலும்கூட இன்னும் கிராமங்கள் சீர்திருத்தம் அடையவில்லை. கிராம அதிகாரிகளுக்கும் கிராம ஊழியர்களுக்கும் வேறுபாடு இருக்கிறது. சில கிராமங்களிலே தலையாரி, வெட்டியான் இவர்கள் சரியான காலத்தில் வேலைக்கு வந்தாலுங் கூட, அவர்கள் வரவில்லை, வேலை செய்யவில்லை என்று ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டருக்கு ரிப்போர்ட் செய்து தாசில்தார் அவர்களுடைய சம்பளத்தைப் பிடித்துக்கொள்ளும் நிலைமை இருக்கிறது. அதாவது அரசாங்கத்திலே கொடுக்கிற பஞ்சப்படியை அரசாங்கமே திருப்பி எடுத்துக் கொள்கிற நிலைமையில் அங்கேயுள்ள கீழ்த்தர ஊழியர்கள் நடத்தப்பட்டு வருகிறார்கள். அந்த ஊழியர்களுக்கு ஒரு ரிஜிஸ்டர் ஏற்படுத்தி அவர்களும் அதிலே கையெழுத்து போடக் கூடிய அளவிலே ஒரு சீர்திருத்தம் கொண்டு வர வேண்டும். இப்பொழுதுள்ள நிலையில் வெட்டியான், தலையாரி சரிவர வேலைக்கு வந்தாலும்கூட அவர்கள் வரவில்லையென்று கிராம அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். சில கிராமங்களிலே ரூ. 3,000 அல்லது ரூ. 4,000-ம் தான் கிஸ்தி வசூலாகிறது. அதற்கும் கர்ணம் ஒன்று இரண்டு கிராம முன்சீப் அதிகாரிகள் தான் இருக்கிறார்கள். ரூ. 20,000 அல்லது ரூ. 30,000 கிஸ்தி வசூல் செய்யக்கூடிய கிராமங்களுக்கும் அதே அளவில்தான் கிராம அதிகாரிகள் கர்ணங்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் ஒரேயளவுக்குப் பஞ்சப்படி உயர்வு அளிக்கப்படுகிறது. இது வரவேற்கக்கூடிய நிலையில் இல்லையென்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அதிகக் கிஸ்தி வசூல் ஆகும் கிராமங்களில் இன்னும் அதிகப்படியாக இரண்டு கிராம அதிகாரிகளை நியமித்தால் கிஸ்தி வசூல் நல்ல முறையில் நடக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எந்த விதமான குறைபாடும் இருக்காது.

அடுத்தபடியாக சிறு நீர்ப் பாசனத் திட்டத்திற்காக பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு 25 சதவிகிதம் தொகையை அதிகப்படுத்தியிருப்பதாகக் கூறினார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே இந்தச் சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் சரிவர நடக்கவில்லை.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : சிறு நீர்ப்பாசனம் என்று சொல்லுகிறார்களே (சிரிப்பு).

[20th October 1964]

திரு. இரா. நாராயணன் : இந்தச் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காகப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு 25 சதவிகிதம் கொடுப்பது போதாது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அதுவும் சில பகுதிகளிலே குடிதண்ணீர் வசதியே இல்லாமல் இருக்கிறது. குடிதண்ணீர் வசதி இல்லாத நிலையிலே இம்மாதிரி நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எப்படி பஞ்சாயத்துக்கள் அமுல் நடத்த முடியும் என்பது புரியவில்லை. மக்களுக்கு வேண்டியது தண்ணீர், உணவு உடை, இருக்க இடம். ஆகவே இந்த முக்கியமான திட்டங்களை அரசாங்கமே பொறுப்பு எடுத்து அமுல் நடத்த வேண்டும். சில கிராமங்களிலே குடியிருப்பதற்குப் போதுமான இடம் இல்லாமல் இருக்கிறது. சிறு குடிசைகளிலே மக்கள் வசிக்கிறார்கள். இதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்த்து, குடியிறுப்புக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். நகரங்களிலே வசிக்கும் ரெவின்யூ இன்ஸ் பெக்டர்களுக்கு வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் கிராமங்களிலே வசிக்கும் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படவில்லை. கிராமங்களிலே போதுமான இடவசதி இருக்கிறது என்று நினைத்து அவர்களுக்கு வீட்டு வாடகை அலவன்ஸை நிறுத்தியிருக்கிறார்களா? கிராமங்களில் கிராம உத்தியோகஸ்தார்கள் வசிப்பதற்குப் போதுமான இடவசதி இல்லை. ஆகவே, அப்பேர்ப்பட்ட ரெவின்யூ அதிகாரிகளுக்கும் வீட்டுவாடகை அலவன்ஸ் கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக பர்மாவிலிருந்து வருகிற அகதிகளுக்கு சில சலுகைகள் கொடுப்பதாக இங்கே கூறியிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே சபை முன்பு வைக்கப்பட்ட ஒரு துணை மதிப்பீட்டில் கூட தங்கக் கட்டுப்பாடு விதியினால் பாதிக்கப்பட்ட பொற்கொல்லர்களுக்கு உதவியளிக்க வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்று காலையிலேகூட மதுரையிலிருந்து வந்த ஒரு பொற்கொல்லர் அப்படிக் கொடுக்கும் கடன் தொகை அவர்களுக்குச் சரிவர கிடைக்கவில்லையென்று சொன்னார். இந்த நிர்வாகம் சரி வர இயங்களில்லை. அதை எடுத்துச் சொல்லுவதற்குத்தான் நான் இங்கே வந்திருக்கிறேன்; அமைச்சர் அவர்களையும் பார்க்கப் போகிறேன் என்று இன்று காலை 5 மணிக்கு என்னிடம் சொன்னார். ஆகவே, இந்த பொற்கொல்லர்களுடைய திட்டம்போல் ஆகாமல், பர்மாவிலிருந்து வந்துள்ள அகதிகளுக்கு நல்லமுறையில் அரசாங்கம் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்த உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே இந்த பர்மா அகதிகளைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பர்மா அகதிகள் இங்கே வந்து படுங் கஷ்டத்தைப் பார்க்கும்போது உள்ளபடியே எனது மனம் கஷ்டப்படுகிறது. பர்மாவிலே எனக்கு அதிகமான தொடர்பு உண்டு. என்னுடைய இளம் வயதிலே நான் பர்மாவில் இருந்தேன். கனம் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் இது தெரியும். பர்மாவிலே தமிழர்

20th October 1964] [திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்]

கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். சுதந்திரம் கிடைத்த பின்னர் நமக்கு வந்த கஷ்டங்களில் இந்த அகதிகள் பிரச்சினையும் ஒன்று. மற்ற நாடுகளுக்கெல்லாம் சுதந்திரம் கிடைத்தபிறகு அங்கே வாழ்க்கை நடத்தும் தமிழர்களுக்கு கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பாகிஸ்தானிலிருந்து வரும் அகதிகளின் கஷ்டம் ஒரு புறம் இருக்கிறது. அது நம்மை நேரடியாகப் பாதிக்கவில்லை. ஆனால் இந்த பர்மா அகதிகள் கஷ்டம் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் நேரடியாக நம்மை பாதிக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது இந்த பர்மா அகதிகள் பிரச்சினை பெரிதாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. பர்மா வில் இந்த மக்கள் வாழ்ந்த நிலையைக் கவனித்து அவர்கள் இப்பொழுது இங்கே படும் கஷ்டத்தையும் பார்த்தால் மிக்க மனச் சஞ்சலம் ஏற்படுகிறது. பர்மாவுக்கு முதன் முதலிலே மூன்று நான்கு தலைமுறைகளுக்கும் முன்னால் இந்தியாவிலிருந்து போனவர்கள் தமிழர்கள் தான். பிரிடிஷ்காரர்கள் போவதற்கு முன்பே தமிழர்கள் அங்கே போயிருக்கிறார்கள். அப்படி பல தலைமுறைகளுக்கு முன்பாகச் சென்றவர்கள் தனித்தனித் தொழில்களில் ஈடுபட்டார்கள். ஆனால், தமிழர்கள் மட்டும் விவசாயத்தில் மட்டும் தான் ஈடுபட்டார்கள். மற்றவர்கள் குஜராதிகள் வங்காளிகள் இவர்களெல்லாம் வேறு வேறு தொழில்களில் ஈடுபட்டார்கள். ஆனால் தமிழர்கள் மட்டும் விவசாயத்தில் தான் ஈடுபட்டார்கள். தமிழ் நாட்டிலிருந்து சென்ற முஸ்லீம்கள் வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டார்கள். நகரத்தார்கள் வட்டித் தொழிலில் ஈடுபட்டார்கள். மற்றவர்கள் எல்லோரும் மராட்டியர் குஜராத்தியர் சைனக்காரர் இவர்களெல்லாம் பல்வேறு வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டார்கள். ஓரிசாவிலிருந்து சென்றவர்கள் தமிழர்களைப்போல விவசாயத்தில் ஈடுபட்டார்கள். ஆந்திராக்காரர்கள் ரிக்கஷா இழுப்பது, வண்டி இழுப்பது போன்ற கூலி வேலையில் ஈடுபட்டார்கள். தமிழர்கள் மட்டும் விவசாயத்தில் மாத்திரமே ஈடுபட்டார்கள். அங்கே அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம், நம்நாட்டில் அவர்களைப் போன்றவர்கள் வாழ்க்கையைவிட நல்ல விதமாக இருந்தது; இங்கே 4, 5 ஏக்கரா நிலம் உள்ளவர்களுடையது போல அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்ததாக இருந்தது. அங்கே பர்மாவில் சுதந்திரம் ஏற்பட்ட பிறகு கிராமங்களில் இந்த விவசாயிகள் இருக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு இவர்கள் நகரங்களுக்கு வந்து வியாபாரத்தில் ஈடுபட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. முன்பெல்லாம் அவர்களுக்கு அரிசிக் கஷ்டம் என்றால் என்ன என்றே தெரியாது. மிக்க ஏழையாக இருப்பவர் வீட்டில் கூட அரிசிக் கஷ்டம் என்பது இருந்ததே இல்லை. ஆனால் அவர்கள் இங்கே திரும்பி வந்திருக்கும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இங்கே மிகுதியாக அரிசிக் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக அரசாங்கம் அவர்களுக்கு ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. இப்பொழுது கூட அந்த இனத்திற்காக ரூ. 25 லட்சம் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு கெல்லாம் தலைக்கு நாளுக்கு ஒரு ரூபாய் ஒன்றரை ரூபாய் என்று கொடுப்பது என்பது எவ்வளவு நாட்களுக்குத்தான் அப்படிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்க முடியும்? அவர்களுக்கு ஏதாவது நிரந்தரமான

11-00
a.m.

[திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்] [20th October 1964]

நிவாரணம் அளிக்க ஏற்பாடுகள் செய்தாக வேண்டும். அவர்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருந்தவர்கள். இங்கே தமிழ் நாட்டில் நில உச்சவரம்புச் சட்டம் வந்தபிறகும் உபரி நிலம் எவ்வளவு இருக்கிறது; தலைக்கு 30 ஏக்கர் என்று நிர்ணயித்த பிறகும் அதிகப் படியாக உபரி நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு விநியோகிக்க இல்லை என்றே தெரிகிறது. அப்படி உபரி நிலம் இருந்தாலும் கூட அது ஏற்கனவே உழுது கொண்டிருந்தவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்படும். புதிதாக வந்திருக்கிற இந்த பர்மாக்காரர்களுக்கு விவசாயத்திற்கு என்று நிலம் கொடுக்க முடியாது என்றே தெரிகிறது. நாம் பார்த்தோம் கோயம்புத்தூரில் வைக்கப்பட்டு பாசிஸ்தான் அகதிகள் தங்களுக்கு விவசாயத்திற்கு நிலம்தான் வேண்டும் என்று கேட்டு வேறு தொழில்களுக்குப் போக முடியாது என்று சொல்லி அங்கிருந்து கிளம்பி வந்து விட்டதாகத் தெரிகிறது. இந்த நிலையில் பர்மா அகதிகளுக்கு சர்க்கார் என்ன திட்டம் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிய வேண்டும். கனம் முதல் அமைச்சரும் கூட பெரும்பாலும் அதிகாரிகளைக் கேட்கிறோம் என்றுதான் சொல்கிறார்கள். (கனம் முதல் அமைச்சர் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சருடன் ஏதோ பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்) நான் சொல்வதை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சற்று கவனித்தால் நன்றாக இருக்கும் (கனம் முதல் அமைச்சர்: என் காது கேட்டுக்கொண்டதான் இருக்கிறது) பர்மா அகதிகளுக்குப் பணம் கொடுக்கலாம். ஆனால் எவ்வளவு நாட்களுக்குக் கொடுப்பது? நான்கு மாதம் அல்லது ஆறு மாதம் கொடுக்கலாம். நிரந்தரமாகக் கொடுக்க முடியாது. நிரந்தரமாக அவர்களுக்கு ஏதாவது பரிகாரம் செய்ய வழி தேட வேண்டும். அவர்கள் மூன்று நான்கு தலைமுறைகளுக்கு முன்பாக எங்கேயோ சில இடங்களில் இருந்து சென்றிருப்பார்கள். ராமநாதபுரம், மதுரை, தஞ்சை போன்ற மாவட்டங்களிலிருந்து சென்றிருப்பார்கள். அங்கு போய் பார்த்தால் இப்பொழுது அவர்களுடைய சந்ததியார் யாராவது இருக்கிறார்களோ என்னவோ. அப்படி ஏதாவது ரூட் உள்ளவர்களுக்கு யாராவது சந்ததியார் இருந்தால் யாரோ பாட்டன் பர்மாவுக்குப் போனான் என்று சொல்லுங்கள். அவரைச் சேர்ந்தவராகத்தான் நீங்களும் இருப்பீர்கள். சரி சரி வா' என்று சொல்லலாம். இருந்தாலும் கூட இன்றைக்கே கிழக்கு ராமநாதபுரம் போன்ற இடங்களில் விவசாய நிலைமை மிக மிக கெட்டு இருக்கிறது. விவசாயிகளின் நிலை கஷ்டமானதாக இருக்கிறது. வெளவால் விருந்துபோல்தான் இருக்கும். ஏற்கனவே வெளவால் மரத்தில் தலைகீழாகத் தொங்கி கொண்டிருக்கிறது. அதுபோல அங்கு இருப்பவர்களே ஏற்கனவே கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே இந்த அகதியும் போய்ச் சேர்ந்தால் யாருக்கும் பிரயோஜனம் இல்லை. இவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்றால் அமைச்சர்கள் செகரேடேரியட்டில் கேட்கிறார்கள். செகரட்டரிகள் ஏதோ பழைய கால வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் போட்ட ஏதோ திட்டப்படி இவர்களுக்கு 'போல்' கொடுக்கலாம் என்று யோசனை சொல்லுகிறார்கள். அன்றிருந்த ஐ.ஸி.எஸ். லைனிலேதான் இன்றைய ஐ.ஏ.எஸ். காரர்களும் செய்கிறார்கள். அது சரியானதாக இருக்காது. பர்மா சென்ற மக்களின் நிலைமை

20th October 1964] [திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்]

புரிந்த சிலபேரை வரவழைக்க வேண்டும். அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகவோ அல்லது மற்றவர்களாகவோ இருக்கலாம். அப்படிப்பட்டவர்களையும் சேர்த்து வைத்துக்கொண்டு யோசனை கேட்க வேண்டும். அதிகாரிகள் சொல்லும் வழி மட்டும் போதாது.

இன்றைக்கு எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சை எடுத்துக் கொள்வோம். பர்மாவிலிருந்து வருபவர்களில் சில பேர் அரை குறையாகப் படித்தவர்கள் வருகிறார்கள். அவர்கள் அங்கே சென்று உத்தியோகம் கேட்டால் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்ச் மெஷின் மாதிரி ரிஜிஸ்டர் பண்ண வேண்டும் என்று சொல்லி வருகிறவர் பெயரை பதிவு செய்து கொண்டு ஒரு கார்டைக் கொடுத்து அனுப்பிவிடுகிறார்கள். அங்கே ஏற்கெனவே அந்தப் பட்டியலில் ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் ரிஜிஸ்டர் பண்ணி காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக நல்ல திறமையுள்ளவன் எங்காவது நல்ல உத்தியோகத்திற்குப் போய்விடுவான். திறமையில்லாத அப்பாவி ஆள்தான் ரிஜிஸ்டர் பண்ணிவிட்டு தன்னுடைய முறை வரும் என்று உட்கார்ந்திருப்பான். அப்படி இந்த பர்மாவிலிருந்து வருபவர்களுக்குச் செய்வது பிரயோசனம் இல்லை. எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் இவர்களுக்கென்று ஒரு தனியாக ரிஜிஸ்டர் வைக்க வேண்டும். இவர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுப்பதில் ப்ரையாரிட்டி கொடுக்க வேண்டும்.

இந்த அகதிகள் பிரச்சனை பெரிய பிரச்சனை. இது பர்மாவிலிருந்து வரும் அகதிகளோடு நின்று விடும் என்று சொல்ல முடியாது. உலக நாடுகளிலிருந்து வரும் அத்தனை தமிழர்களுக்கும் நாம் வழி செய்தாக வேண்டும். தமிழ் நாட்டிலிருந்து அந்நிய நாடுகளுக்குச் சென்றுள்ள தமிழர்கள் அங்கெல்லாம் பெரும்பாலும் விவசாயத்திலேயே ஈடுபட்டு இருந்திருக்கிறார்கள். பஸிபிக் ஐலண்டுகளில் ஏராளமான தமிழர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆப்பிரிக்கா கண்டத்திலும் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். இலங்கை இந்தியர் பிரச்சினையும் இருக்கிறது. இன்று சமூகமாக இருந்தாலும் பின்னால் மலேயா பிரச்சனை வந்தாலும் வரலாம். ஆகவே அப்படிப் பல நாடுகளிலிருந்து கோடிக்கணக்கான மக்கள் திரும்பி வந்தால் அந்தப் பிரச்சனையை நாம் தீர்க்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படத்தான் செய்யும். இன்றைக்கு நாம் பர்மா அகதிகளின் பிரச்சனையை எந்த முறையில் தீர்க்கிறோமோ அதுதான் பின்னால் வரக்கூடிய பிரச்சனைக்கு முன்னோடியாக இருக்கும். ஆகவே அவர்களுடைய பிரச்சினையைத் தீர்க்க அந்தப் பிரச்சினையை ஆய்ந்து அறிந்தவர்களைக் கொண்டு குழுவை அமைத்து யோசித்து வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

* திரு. ஜி. ஈ. சின்னதுரை : கனம் துணை சபாநாயகர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தத் துணை மதிப்பீட்டுக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அக விலைப் படியை உயர்த்தியதன் காரணமாகவும், கிராம உத்தியோகஸ்த

[திரு. ஜி. ஈ. சின்னதுரை] [20th October 1964]

தர்களுக்குச் சம்பளம், அகவிலைப்படி ஆகியவைகளை உயர்த்தியதன் காரணமாகவும் இந்தத் துணை மதிப்பீட்டுக் கோரிக்கை வந்திருக்கிறது. அகவிலைப் படியை உயர்த்தியதன் காரணமாக அவர்களுடைய வருவாயை ஓரளவு நாம் உயர்த்தியிருக்கின்றோம். ஆனால், அவர்களுடைய குறைகளைப் பூரணமாகப் போக்க வேண்டுமானால், இன்னும் அவர்களுக்குப் பல சலுகைகளைச் செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக, ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களின் நிலையை உயர்த்த அவர்களுக்கு இன்னும் சில சலுகைகளைக் காட்ட வேண்டியவர்களாக நாம் இருக்கிறோம். எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர்கள், ஆசிரியர்களுக்கு வீடு கட்டும் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று கூறினார்கள். ஆசிரியர்கள் பள்ளிக்குச் செல்கின்ற போது, எந்தவிதமான குறையும் இல்லாதவர்களாக, இன்முகத் தோடு குழந்தைகளிடத்தில் அன்பாகப் பழகக்கூடிய நிலைமையை அரசாங்கம் ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்த நிலையை ஆசிரியர்களுக்கு ஏற்படுத்தினால் தான், குழந்தைகளுக்கு நல்ல முறையில் ஆசிரியர்கள் கல்வி கற்பிக்க முடியும். அதோடு, கல்வியின் தரத்தையும் உயர்த்த முடியும். எனவே, ஆசிரியர்களது குறைகளை அரசாங்கம் நல்ல முறையில் கவனித்து வரவேண்டும்.

கைத்தறி நிதிக் கார்ப்பரேஷனுக்கு நிதி ஒதுக்குவது இந்த மானியக் கோரிக்கையில் முக்கியமான ஒரு அம்சமாகும். கூட்டுறவு இயக்கத்திலே சேராத கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குக் கடனுதவி செய்யும் முறையில் இந்தக் கார்ப்பரேஷன் அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கார்ப்பரேஷனை அமைப்பதன் நோக்கம் கைகூட வேண்டுமானால், தனிப்பட்டு ஒரு தறி வைத்திருக்கும் நெசவாளிக்குக் கூட இந்தக் கைத்தறி நிதிக் கார்ப்பரேஷனிலிருந்து உதவி கிடைக்கக்கூடிய வகையில் இது அமைய வேண்டும். ஆனால், இன்றைக்கு கைத்தறி நெசவாளிகள், கூட்டுறவு இயக்கத்திலே இல்லாதவர்கள் பலர், 50 தறிகள், 100 தறிகள், 200 தறிகள்; 1000 தறிகள் என்று வைத்துக்கொண்டு தலைமை நெசவாளிகள் (மாஸ்டர் வீவர்ஸ்) என்ற முறையில் வியாபாரம் நடத்தி வருகிறார்கள். அவர்கள் தான் இந்த ஸ்தாபனத்திலே அதிகமான பங்குகளைப் பெற்று, அதிகக் கடனுதவி பெற வாய்ப்பு ஏற்படும். எனவே, இதைத் தவிர்க்க கைத்தறி நிதிக் கார்ப்பரேஷனிலிருந்து தனிப்பட்ட ஒரு தறி வைத்திருக்கக்கூடிய நெசவாளியும்கூட கடனுதவி பெறக்கூடிய முறையில் இந்தக் கைத்தறி நிதிக் கார்ப்பரேஷன் அமைய வேண்டும் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

விவசாயத் துறையில், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான வகையில் சிறு பாசனத் திட்டங்களையும் மண் வளப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தையும் ஊக்குவிக்கின்ற முறையில் மானியம் கோரப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு விவசாயிகள் தங்களுடைய நிலத்தில் அதிக லாபம் வரக்கூடிய பயிர்களை விளைவிக்க முயற்சிக்கிறார்கள். காரணம், நெல் போன்ற தானியங்களை உற்பத்தி செய்வதன் மூலமாக அவர்களுக்கு அதிக வருவாய் கிடைப்பதில்லை. எனவே, கமர்சியல் க்ராப்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய கரும்பு, மஞ்சள், வாழை போன்ற பயிர்களை வைத்து உற்பத்தி செய்ய முன் வருகிறார்கள்.

20th October 1964] [திரு. ஜி. ஈ. சின்னதுரை]

அதன் காரணமாக, நெல் விளைச்சல் குறைவாகும். நெல் விளைச்சலை அதிகப்படுத்துவதற்கான ஊக்கத்தை விவசாயிகளுக்கு அளிக்கும் வகையில் பல சலுகைகள் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும். 'மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைப்போம், நெல் விளைவிப்பதற்கான உரத்தைக் குறைந்த விலையில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்போம்' என்று அரசாங்கம் அறிவிக்குமானால், விவசாயிகள் நெல்லை விளைவிப்பதற்கு முன் வருவார்கள். எனவே, இந்தச் சலுகைகளை அவர்களுக்கு அளித்து, நெல் விளைச்சலை அதிகப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று கூறிக் கொண்டு இந்த மான்யக் கோரிக்கைக்கு ஆதரவு தெரிவித்து என்னுடைய வார்த்தைகளை முடிக்கின்றேன்.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த இரண்டாவது துணை மானியக் கோரிக்கையின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்து வைக்க நான் விரும்புகிறேன்.

நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் நமது மாநில அரசு ஊழியர்களின் நீண்ட நாள் கோரிக்கையான அகவிலைப்படி உயர்வை ஏற்றுக் கொண்டு, அதன் மூலம் நமது சர்க்காருடைய கஜானாவிற்கு ஏறக்குறைய 3 கோடி 85 லட்சம் ரூபாய் கூடுதலாகச் செலவாகுவங்கூட, நமது மாநில அரசு ஊழியர்களின் அகவிலைப்படியை மத்திய அரசு ஊழியர்களுடைய அகவிலைப்படி அளவிற்கு உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அது நிச்சயமாக வரவேற்கத் தகுந்த ஒன்று தான். இருந்தாலுங்கூட நமது மாநில அரசு ஊழியர்களுடைய அடிப்படைச் சம்பள விகிதத்திற்கும், மற்ற மாநில அரசு ஊழியர்களுடைய சம்பள விகிதத்திற்கும், மத்திய அரசு ஊழியர்களுடைய சம்பள விகிதத்திற்கும் பெரிய வித்தியாசம் இருக்கிறது. மலைக்கும் மடுவுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் இருக்கிறது என்பதும், அத்தகைய வித்தியாசத்தைப் போக்க வேண்டும் என்பதும் நமது மாநில அரசு ஊழியர்களுடைய நெடுநாடைய கோரிக்கையாகும். அந்தக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றுவதற்கான சாயல் நிச்சயமாக இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையில் இல்லை. அதோடு மட்டுமல்ல. நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மாநிலம் முழுவதும் சுற்றி வருகின்ற நோத்தில் அவருடைய கண்களில் ஒரு கவரொட்டி தெரிந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். "மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கும் மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கும் சம்பள வித்தியாசம் ஏன்? இது தான் ஜனநாயக சோஷலிசமா?" என்ற கேள்விகள் எழுப்பப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்திருக்கலாம். சர்க்காருடைய கொள்கையைக் கண்டிப்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. ஜனநாயக சோஷலிசம் என்று சொல்கிறோம். அதே சந்தர்ப்பத்தில் அடிப்படைச் சம்பளத்தில் மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கும், மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கும் வித்தியாசம் இருப்பானேன் என்ற கேள்வியை எழுப்பி, அந்தக் கேள்விக்கு விடை அளிக்கும் வகையில், 'அந்த வித்தியாசம் விரைவிலே போக்கப்படும்' என்ற உறுதிமொழியை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் தருவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்] [20th October 1964]

அதே போல், மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு நகரப் படி (சிடி அலவன்ஸ்) இருக்கிறது. அது மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கு இல்லை. அதே சந்தர்ப்பத்தில் மத்திய அரசு ஊழியர்களைப் பொறுத்த வரையில் வீட்டு வாடகைப்படி (ஹவுஸ் அலவன்ஸ்) இருக்கிறது. அந்தச் சலுகை மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கு இல்லை. ஆகவே, அந்த வித்தியாசங்களைப் போக்க வேண்டும். எப்படி அவர் அகனிலைப் படி உயர்வு செய்ததன் காரணமாக நமது பாராட்டைப் பெறுகிறார்களோ அப்படி நான் குறிப்பிட்ட வித்தியாசங்களை யெல்லாம் போக்கி அனைவருடைய பாராட்டுதலையும் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் பெற வேண்டும் என்பதற்காக நான் அதை அழுத்தத்திருத்தமாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், கிராம அதிகாரிகளுடைய சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்று இந்த மாமன்றத்தில் எதிர்க் கட்சியினர் சொன்ன கருத்தை ஏற்று, அதம்கேற்ப அவர்களுடைய சம்பள விகிதத்தை அதிகரித்திருக்கிறார்கள். அதே சந்தர்ப்பத்தில் இந்த மாமன்றத்தில் ஒரு கருத்து பரவலாக எல்லா அங்கத்தினர்களாலும் சொல்லப்பட்டு வந்தது. அதாவது, கிராம அதிகாரிகளுக்கு என்று ஒரு குறைந்தபட்சக் கல்வித் தகுதி நிர்ணயித்து, இனிமேலாவது நியமனம் செய்கின்ற கிராம அதிகாரிகள் குறைந்தது எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரையிலாவது படித்தவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்கிற விதியைச் சேர்த்து, அந்த அளவுக்குப் படித்தவர்களை நியமித்து அவர்களைச் சர்க்காருடைய நிரந்தர ஊழியர்களாக்கி, சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு இருக்கின்ற சலுகைகள் எல்லாம் அவர்களுக்கும் பரவும்படிச் செய்து, உத்தியோக உயர்வுக்கான வாய்ப்பும் அவர்களுக்கு ஏற்படும்படிச் செய்தால், நிச்சயமாக அந்தப் பணியிலே இன்று நிலவி வரும் பல ஊழலைத் தவிர்க்க முடியும்.

பர்மா அகதிகளைப் பொறுத்த வரையில், 'பர்மா அகதிகள்' என்று சொல்வதைவிட, வாழ வழியின்றி தமிழ்நாட்டிலிருந்து பர்மாவிற்குச் சென்று குடியேறி, மீண்டும் பர்மா அரசாங்கத்தால் அங்கு வாழ வழிவகை செய்யப்படாமல், எப்படியும் அந்த நாட்டிலிருந்து துரத்தப்பட வேண்டும் என்ற நிலையிலே சட்டங்களை யெல்லாம் அவர்கள் உருவாக்கியதன் காரணமாக மீண்டும் தமிழகத்திற்கு வந்தவர்கள்தான் பர்மா அகதிகள். அவர்களைப் பர்மாவிலிருந்து தமிழகத்திற்கு ஏற்றி வருவதற்குரிய கப்பல் கட்டணத்தையும் கப்பலிலிருந்து இறங்கி ஊர்களுக்கு செல்வதற்கான ரயில் கட்டணத்தையும் அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டு இடையிலே தங்கியிருக்கும் நாட்களில் அவர்களுக்குச் சரப்பாடு வசதி செய்து கொடுப்பதோடு, ஏதாவது கடன் வசதியும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். உத்தியோகம் கொடுக்கப்படும் என்று சர்க்காருடைய இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே காணப்பட்டாலுங்கூட, பர்மா அகதிகளின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு, எத்தனை பேர்கள் உத்தியோகம் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள், அவர்களிலே எத்தனை பேருக்கு உத்தியோக வாய்ப்பு இந்த அரசாங்கம் அளித்தது,

20th October 1964] [திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்]

நிச்சயமாக நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு பேர்களுக்கு உத்தியோகம் கிடைத்தது, பர்மாவிலிருந்து வந்தவர்களுக்கு வாழ்க்கையிலே மறு மலர்ச்சி ஏற்பட்டுவிட்டது, புனர்வாழ்வு அவர்களுக்குக் கிடைத்து விட்டது என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் சர்க்கார் ஏதோ செய்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர, எத்தனை பேர்களுக்கு வாழ்வளிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். அதேபோல பொற்கொல்லர்களுடைய நிலையைச் சமாளிக்க அவர்களுக்குக் கடன் வசதி கொடுக்கப்படும் என்று உறுதியளிக்கப்பட்டது. உண்மையிலே உள்ள பிரச்சனை என்னவென்றால் எங்கள் வட்டாரத்திலிருந்து 150 பொற்கொல்லர்கள் உதவி கோரி விண்ணப்பம் போட்டிருந்தம்கூட ஒருவருக்குக் கூட கடன் வசதி கிடைக்கவில்லை. ஆனால் சர்க்கார் அவர்களுக்குப் பெரிய அளவில் உதவி செய்வதாக இந்த அறிக்கையில் மட்டும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதன்படி உதவி பெற்றவர்கள் எத்தனை பேர் என்று அறிய நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

அதுபோல பர்மா அகதிகளுக்குத் தொழில் செய்வதற்காக தங்களுடைய வாழ்வை புனர் அமைத்துக் கொள்வதற்காக உதவியளிக்கப்படும் என்று போகும் இடங்களில் எல்லாம் சொல்லிவிடுகிறார்கள். வெறும் பிரச்சாரத்திற்காக மட்டும் சொல்வதாக இருக்கிறதே தவிர உண்மையிலேயே அவர்களுக்கு தக்க உதவி அரசாங்கம் அளிக்கவில்லை. இனிமேலாவது அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தேடித்தர தீவிரமாக முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில் அரசாங்கம் தீவிர கவனம் செலுத்துவதாக இந்த அறிக்கையில் தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் எங்களுடைய பிராந்தியத்தை எடுத்துக் கொண்டால் ஜமீன் ஒழிப்புக்கு முன்னால் 200 ஏரிகள் இருந்தன. அவற்றை ஏரிகள் என்று சொல்வதை விட பாழடைந்து போன கரை போன கொள்ளளவு இல்லாத ஏரிகள் என்று சொல்லலாம். தர்மபுரி வட்டாரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் 500 ஏரிகள் இருக்கும். ஆனால் அந்த ரெவின்யூ ஏரிகளில் 6, 7 பெர்சண்ட் கூட சாகுபடிக்குப் பயன்படக்கூடிய வகையில் அமைந்திருக்கவில்லை. அந்தப் பிராந்தியத்திலிருந்த 1,500 ஏரிகளில் 150, 200 ஏரிகள் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் பழுது பார்க்கப்பட்டனவே அன்றி மற்றவை யெல்லாம் யாதொரு விதமான மராமத்து வேலையும் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. உணவுப் பிரச்சினை மிகக் கடுமையாக இருக்கிற இந்தக் காலத்திலாவது அந்தப் பகுதியிலுள்ள எல்லா சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களையும் செப்பனிட்டித் தர இந்த அரசாங்கம் முன் வர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக எங்கள் பகுதியில் ஒரு கலைக்கல்லூரியை ஏற்படுத்த அனுமதி தர வேண்டுமென்று முதலமைச்சரை சந்தித்துக் கேட்ட நேரத்தில் ஒரு லட்ச ரூபாய் சேகரித்து அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்தால் கல்லூரியை ஏற்படுத்தித் தருவதாக வாக்களித்திருந்தார்கள். நாங்கள் ஒரு லட்சம் சேகரம் செய்து

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்] [20th October 1964]

அரசாங்கத்தினிடத்தில் கொடுத்திருக்கிறோம். சர்க்காரும் வருகிற ஆண்டில் அந்தக் கல்லூரியை ஆரம்பிக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். அதோடு அதற்குச் சர்க்கார் கலைக் கல்லூரி என்று பெயர் வைப்பதாக இருக்கிறார்கள் என்று அறிகிறேன். அந்த வட்டாரத்தில் அந்தக் கல்லூரி ஏற்படுத்துவதற்கு பெரும் அளவில் நிதி உதவி அளித்தவர்கள் 'ஒளவை' என்ற பெயராலே அந்தக் கல்லூரி அமைய வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். ஆகவே ஒளவை அரசினர் கலைக் கல்லூரி என்று பெயர் வைக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலம் மாவட்டத்தைப் பொருத்த வரையில் சேலம் இரும்புத் தொழிற்சாலை அவர்களுடைய முக்கிய கனவாக இருக்கிறது. சேலத்தில் அந்தத் தொழிற்சாலை அமைவது சேலம் மாவட்ட வளர்ச்சிக்கு பெரிதும் துணை புரியும் என்பதோடு கூட தமிழ் நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கே தொழில் வளர்ச்சிக்கே பெரிதும் துணை புரியும். ஆகவே சேலம் இரும்புத் தொழிற்சாலையை உடனடியாக ஆரம்பிக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பிலாய் உருக்காலை யைப்போல தூர்காப்பூர் உருக்காலையைப் போல சேலம் இரும்புத் தொழிற்சாலை உருவாக வேண்டும். அத்தகைய தொழிற்சாலை அங்கே நிறுவுவதற்காக நில ஆர்ஜிதம் செய்வதற்காக மான்யம் ஒதுக்கப்பட்டது என்பதை நாம் அறிவோம். நிலங்களும் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டன. ஆனால் மத்திய அரசாங்கத்தின் கொள்கையில் ஏற்பட்ட மாறுதல் காரணமாக நில ஆர்ஜிதம் செய்யும் வேலை கொஞ்சம் சுணக்கப்பட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். ஏற்கனவே, பொருளாதார ரீதியில், விஞ்ஞான ரீதியில், அந்தத் தொழிற்சாலை அமைந்தால் செயல்பட முடியுமா என்பதைப்பற்றி தஸ்தூர் கம்பெனியின் அபிப்பிராயத்தைக் கோரியிருந்தார்கள். அவர்களும் கூட இந்தத் தொழிற்சாலை விஞ்ஞான ரீதியில், பொருளாதார ரீதியில் சரியான நிலைமையில் இருக்கும் என்று அறிக்கை சமர்ப்பித்தார்கள். அப்படியிருந்தும் மத்திய அரசு இதில் தயக்கம் காட்டுகிறது என்றால் நாம் இந்த நேரத்தில் பேசாமல் இருந்துவிடக் கூடாது. அஸ்ஸாமில் எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று அந்த மாநில முதலமைச்சர் அவர்களும் மற்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் மத்திய அரசாங்கத்திடம் கேட்ட போது அவர்கள் முதலில் தயங்கினார்கள். அதற்காக அஸ்ஸாம் மாநில முதலமைச்சராக இருந்த திரு. விஷ்ணுராம் மேதி அவர்களோ மற்ற உறுப்பினர்களோ பேசாமல் இருந்துவிடவில்லை. அந்த எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலையை உடனடியாக ஏற்படுத்தியே ஆகவேண்டும், இல்லையென்றால் நாங்கள் அனைவரும் ராஜினாமா செய்வோம் என்பதாக மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எதிராக போர்க் கொடியை உயர்த்தினார்கள். அவர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கு மத்திய அரசும் பணிந்தது. அஸ்ஸாம் மாகாணத்தில், கடற்கரை, பக்கத்தில் இல்லாமலிருந்தும் எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலையை ஏற்படுத்துவதற்குப் போதுமான வசதி அங்கே இல்லாமல் இருந்தம்கூட அந்த ஆலையை அங்கே அமைத்துக் கொடுத்தார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். அதைப்போலவே

20th October 1964] [திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்]

தம்முடைய மாநிலத்தில் சேலம் இரும்புத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டுமென்பதாக நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எதிராக போர்க் கொடியை உயர்த்த வேண்டும். அந்தப் போர்க்கொடியை இந்த மாநிலத்தில் உள்ள மக்கள் அத்தனை பேரும் ஆதரித்து நிற்பார்கள் என்கிற என்னுடைய உறுதியை அளித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. வை. சங்கரன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு விலைவாசிப்படியை உயர்த்தியதன் காரணமாக ஏற்பட்ட செலவுக்கான மான்யக் கோரிக்கை இதில் இருக்கிறது. அதே போல நம் கிராம அதிகாரிகளுடைய ஊதியத்தையும் நாம் இரட்டிப்பு மடங்காக்கி யிருக்கிறோம். இவையெல்லாம் உண்மையிலேயே நல்ல செலவினங்களாகும். குறிப்பாக கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுடைய வேலை சமீப காலங்களில் மிகவும் அதிகமாகி விட்டது. போன ஆண்டிலே சர்சார்ஜ் போன்ற வரிகளை அவர்கள் சேர்த்து வசூலிக்க வேண்டியிருந்தது. எல்லாவற்றையும் சேர்த்து ஒரே தடவையாக வசூலிக்கும்படி நேர்ந்த காரணத்தினால் விவசாயிகளுக்குக் கொஞ்சம் சிரமம் ஏற்பட்டது என்றாலும் அந்த வேலைகளையெல்லாம் கவனித்தவர்கள் கிராம அதிகாரிகள்தான். அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தியிருப்பது பற்றி நான் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன். அதே சமயம் விவசாயிகளுடைய சிரமங்களையும் உணர்ந்து அவர்கள் கொடுக்க வேண்டிய வரிப் பணத்தை கொஞ்சம் இரக்க புத்தியோடும் வாய்தாக்கள் என்ற முறையில் வசூலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இரண்டாவது பர்மா அகதிகள் சம்பந்தமாக அவர்களுக்கு புனர் வாழ்வு அளிக்க நமது அரசாங்கம் நல்ல பல திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறது. அவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்காக திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறது. ஆனால் வேலை செய்த பிறகுதான் கூலி என்கிறபோது சாப்பாட்டிற்கே வழியின்றி அவர்கள் பட்டினி யோடு வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அவர்கள் வேலை செய்கிறபோது பாதிச் சம்பளத்தையாவது முன் கூட்டியே கொடுத்து அவர்களை வேலையில் ஈடு படுத்த முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அது தவிர இரண்டாயிரம் ரூபாய் வரை அவர்களுக்குக் கடனாகத் தொழில் நடத்தக் கொடுக்கலாம் என்றிருக்கிறது. அதை மேக்சிமம் லிமிட்டாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர யாருக்கும் இரண்டாயிரம் கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. மூன்னூறு, ஐந்தாறு என்றுதான் கொடுக்கிறார்கள். அவற்றையும் இரண்டு மூன்று தவணைகளில் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு தவணையில் கொடுக்கிற பணத்தை வைத்துக் கொண்டு எந்த தொழிலையும் அவர்களால் ஆரம்பிக்க முடியவில்லை. வாங்கின பணத்தையும் வீணாகச் செலவழித்துவிடுகிறார்கள். அப்படியின்றி தொழில் நடத்த அவர்களுக்குக் கடன் உதவி செய்வதாக இருந்தால் உடனடியாக கணிசமான பகுதியை அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதே போன்றுதான் பொற்கொல்லர்களுக்கும். இரண்டாயிரம்

[திரு. வை. சங்கரன்] [20th October 1964]

ரூபாய் கொடுக்கப்படும் என்றால் 2,000-ம் கொடுப்பதில்லை. நானூறு, 500-தான் கொடுக்கிறார்கள். அதைக்கொண்டு அவர்கள் எந்தத் தொழிலையும் ஆரம்பிக்க முடியவில்லை. ஆகவே, இவர்களுக்கும் தொழில் ஆரம்பிப்பது என்றால் கணிசமான தொகையை கொடுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

11-30
a.m.

பொதுவாக, அந்தந்த மாவட்டத்தில் உள்ள தொழில் அதிபர்களைக் கொண்டு அந்தந்த மாவட்டத்தில் உள்ள பெரிய தொழில் அதிபர்களை யெல்லாம் அழைத்து ஒவ்வொருவரும் 10, 20 பேருக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமல்படுத்தினால் அவர்களுக்கு நிரந்தரமான ஒரு நிவாரணம் கொடுத்ததாகும். அந்த மாதிரிச் செய்தால் தற்போது தொழிற் துறை வளர்ந்து வரும் நிலையில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஆயிரக்கணக்கான பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்க வாய்ப்பு ஏற்படும். பொற்கொல்லர்களுக்குக் கொடுத்தது போன்று கடன் வசதி கொடுப்பதால் அது அவ்வளவு பயன்தரத்தக்கதாக இல்லை. அது ஏதோ கடலில் பெருங்காயம் கரைத்தது போல்தான் ஆகி விடுகிறது.

தற்போது சிவில் சப்ளைஸ் இன்ஸ்பெக்டர்களை நியமிப்பதாக இருக்கிறது. அது ஓரளவு நல்ல யோசனைதான். இருந்த போதிலும் இன்னொரு யோசனையை நான் கூற விரும்புகிறேன். அதிகாரிகள் என்று நியமிக்கப்பட்டாலும் இந்த விஷயத்திலே 'நான்-அபிஷியல்' யோசனையும் கேட்கப்பட்டால் நல்லது. யாருக்கு லைசென்ஸ் கொடுப்பது என்பதை வெறும் பேப்பரை வைத்துக் கொண்டு தீர்மானிப்பதிலே தவறு ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்ட லைசென்ஸ்தாரர்களில் 83 லைசென்ஸ் 'போகஸ்' ஆக இருந்தது. பின்னால் அதைக் கான்சல் பண்ண ஏற்பாடு செய்தேன். அதிகாரிகளுக்கு யதார்த்த நிலைமை தெரியாமல் இருக்கிறது. நகரங்களில் உள்ள எம்.எல்.ஏ.-க்கள், எம்.பி.-க்கள் கவுன்சிலர்கள் ஆகியவர்களைக் கொண்டு அட்வைசரி கமிட்டி மாதிரி அமைத்து அவர்களுடைய யோசனையையும் அறிந்து விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்யலாம். அவ்வறு செய்தால் 'சக்விடபிள் டிஸ்ட்ரிப்யூஷன்' கிடைக்கும். இதைப் பற்றி பல தடவை சொல்லியிருக்கிறேன்.

நகரங்களில் பொதுவாக உணவு தானியங்களை டிஸ்ட்ரிப்யூட் செய்வதில் ஓரளவு கஷ்டங்கள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. எல்லாக் கட்டத்திலும் ஓரளவு தவறுகள் ஏற்படத்தான் செய்யும். உற்பத்தியாளர்கள் தவறு செய்கிறார்கள்; அதிகாரிகளும் அதற்கு புறம்பு என்று சொல்ல முடியாது. நகரங்களில் ஐடென்டிபிகார்டு கொடுப்பது நல்ல முறை. யாருக்கும் பொல்லாப்பு இல்லை. உற்பத்தியாளருக்கும் பொல்லாப்பு இல்லை; வியாபாரிகளுக்கும் பொல்லாப்பு இல்லை; அதிகாரிகளுக்கும் பொல்லாப்பு இல்லை.

கோவாப்பரேடிவ் டிப்பார்ட்மென்டில் 35 சீனியர் இன்ஸ்பெக்டர்களைப் போடப் போவதாகத் தெரிய வருகிறது. இதிலே ஒரு பெரிய குறையைச் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகள் சீனியர் இன்ஸ்பெக்டராக ஆக்ட் பண்ணிய

20th October 1964] [திரு. வை. சங்கரன்]

வர்களைக் கூட ஜூனியர் இன்ஸ்பெக்டர்களாக ரிவர்ட் பண்ணி விடுகிறார்கள். அவ்வாறு பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகள் சீனியர் இன்ஸ்பெக்டராகப் பணியாற்றியவர்கள் ஏதோ பரிட்சைகள் பாஸ் பண்ணாமல் இருந்தாலும் அவர்களுக்கு எக்ஸெம்ஷன் கொடுத்து அவர்களை சீனியர் இன்ஸ்பெக்டர்களாகப் பரமனெண்ட் செய்ய வேண்டும்.

ஆசிரியர்களுடைய சம்பளத்தைப் பொறுத்து இன்று 'டிஸ்பரன்ஸ் இன் பே' இருக்கிறது. மாணேஜ்மெண்ட் அதைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் கூறுகிறது; சர்க்கார் கொடுக்க வேண்டுமென்று மாணேஜ்மெண்ட் கூறுகிறது. இதிலே பாதிக்கப் படுகிறவர்கள் ஆசிரியர்கள். 150 ரூபாய் வாங்கிக் கொண்டிருந்த ஆசிரியர்களுக்குத் திடீரென்று 20 ரூபாய் குறைந்துவிட்டால் இந்த விலைவாசி காலத்தில் அது மிகவும் கஷ்டமான நிலைமையாகும். ஆகவே, மாணேஜ்மெண்டைப் பலவந்தப்படுத்தி அதைக் கொடுக்கச் சொல்ல வேண்டும்; அல்லது சர்க்காரே கொடுக்க வேண்டும். மினிமம் பென்ஷனாக ரூ. 20 அவர்களுக்கும் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. சி. பொன்னுசாமி : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற உப மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். கோரப்பட்டிருக்கிற 5 கோடியே 25 லட்சம் ரூபாய் உப மானியக் கோரிக்கையில் 3 கோடி 82 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு உள்ள தொகை குறைந்த வருமானமுள்ள ஊழியர்களுக்காகச் செலவழிக்கப்படுவது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. வளர்ச்சி அடைந்து வரும் நாட்டில் நாம் இது போன்ற உப மானியங்கள் கேட்டுச் செலவு செய்தாலும்கூட குறைபாடுகள் இருந்து கொண்டேதான் இருக்கும். இது போன்ற மானியக் கோரிக்கைகள் அதிகமாக வரவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன்.

குறிப்பாக, நமக்கு ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருக்கிறது. விற்பனை வரி சம்பந்தமாக இப்போது நடக்கும் துரித ஏற்பாட்டின் காரணமாக பல கோடி ரூபாய்கள் நமக்கு அதிகப்படியாகக் கிடைத்திருக்கிறது. அவ்வாறு பெறக்கூடிய அதிகப்படியான ரூபாயைக் குறைந்த சம்பளம் வாங்குகிற சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கும் சம்பள விகிதத்தைப் போல் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் அது வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும் என்ற எனது சொந்தக் கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பர்மா அகதிகளுக்குச் சலுகைகளை அளிப்பதற்காக 25 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பர்மா அகதிகள், இலங்கை அகதிகள், பாகிஸ்தான் அகதிகள், இன்னும் சக்தியற்ற நம் நாட்டு அகதிகள், பொற்கொல்லர் போன்று கஷ்டப்படுகிறவர்கள் இவர்களுக்குக் கெல்லாம் சேர்ந்துத் தனியாக ஒரு இலாகா அமைத்து

[திரு. சி. பொன்னுசாமி] [20th October 1964]

உடனடியாக நல்ல நிவாரணம் கொடுக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்த சர்க்கார் முன்வருமானால் அது வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும்.

இன்று நம் நாட்டிலுள்ள மிக முக்கியமான பிரச்சினை உணவுப் பிரச்சனை. உணவுப் பிரச்சினையை எடுத்துக்கொள்ளும் போது விவசாயிகளைத் தான் குறிப்பாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். பரந்த பாரத நாட்டில் 45 கோடி மக்களுக்கு உணவு கொடுக்க வேண்டுமானால் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் 10 கோடி டன் உணவுப் பொருள்களை ஆண்டுமொன்று உற்பத்தி செய்தாக வேண்டும். எந்த நாட்டை எடுத்துக் கொண்டாலும் உணவில் பற்றாக்குறை நாடாக இருந்தால் வெளிநாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்து பூர்த்தி செய்து கொள்ளும். அமெரிக்கா போன்ற நாடுகள் அதிகப்படியான உணவுப் பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்து அந்நியச் செலாவணியைப் பெற்றுக்கொள்ளும். இது எல்லா நாடுகளுக்கும் உள்ள பொறுப்பான காரியம். இதிலே நாம் நல்ல முறையில் செயல்பட்டாக வேண்டும். விவசாயிகளை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்களுக்குப் பொறுக்கு விதை கொடுக்கிறோம். தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கிறோம். நல்ல உரம் கொடுக்கிறோம். கடன் வசதி செய்து கொடுக்கிறோம். இன்னும் பல வழிகளில் உதவி செய்து கொண்டு வருகிறோம். இவ்வளவு செய்தும் கூட ரிசர்வ் பாங்க் ரிப்போர்ட்டைப் பார்த்தால் சாகுபடியில் இன்னும் போதுமான அளவு முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை என்பதைத்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதாவது 'மேன்-பவர்' நாம் 45 கோடி மக்களிருக்கிறோம். அந்த அளவுக்கு பெரிய அளவில் மனித சக்தி இருக்கிறது என்று நினைத்திருந்தோம். ஆனால் அவைகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் அதாவது பெருந் தொழிலில், சிறிய தொழிலில் குடிசைத் தொழிலில் பயன்படுத்தப்பட்டுவிட்டது. அன்றைய நாட்டை எடுத்துக் கொண்டால் 100 பேர்கள் பெண்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால் அந்த 100 பெண்களுமே தொழிலில் ஈடுபடுகிறார்கள். நம் நாட்டில் அப்படியில்லை. உபரி மனித சக்தி நம்பிட மில்லை. ஆகையால் உணவுப் பொருட்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் இன்னும் மேலும் 'மெக்கானைஸ்ட் பார்மிங்' முறையில் அமைக்க வேண்டும் என்பதுதான் என் கருத்து. மத்திய சர்க்கார் புல்டோசர்கள் டிராக்டர்கள் எல்லாம் எளிதான வகையில் கிடைப்பதற்கான திட்டம் போட்டிருப்பதாக இருக்கிறது. இதையும் சீக்கிரமாகவே அமல் நடத்த வேண்டும். இவற்றில் நாம் முக்கிய கவனம் செலுத்தினால் நிச்சயமாக 1965-ம் ஆண்டுக்குள் ஏறக்குறைய ஒரு கோடி டன் அளவுக்கு அதிகமான உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். அதன் மூலமாக நமக்கு உணவுக் கஷ்டமும் இருக்காது. இப்போதுள்ள நிலைமையில் உத்தியோகஸ்தர்களுடைய கஷ்டமும் இருக்காது. வியாபாரிகள் கொள்ளை லாபமும் அடைய முடியாது. மக்களுடைய கஷ்டமும் போக வேண்டும் என்றால் நான் சொன்ன விஷயங்களில் சர்க்கார் தீவிரமாக கவனம் செலுத்தவேண்டும். அதிகப்படியாக விவசாயம் செய்யும்போது வியாபாரிகள் அதிகமான அளவில் லாபம் அடைய முடியாது.

20th October 1964] [திரு. சி. பொன்னுசாமி]

அதே சமயத்தில் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள். இவ்விதம் உபரியாகக் கிடைப்பதை சர்க்காரே வாங்கி அன்னிய நாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்தால் அன்னிய நாட்டுச் செலவாணியும் நமக்கு கிடைக்கும். விவசாயிகளுக்கும் நல்ல விலை கிடைக்கும்.

அடுத்தபடியாக தூத்துக்குடி துறைமுக வேலைகள் வேகமாக நடந்து வருகிறது. அங்கு பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் ஏற்படப் போவதாகத் தெரிகிறது. இந்த வேலைகளின் காரணமாக அங்கு அடிக்கடி பெரிய பெரிய உத்யோகஸ்தர்களும், பெரிய தொழில் அதிபர்களும் வருகிறார்கள். அங்கு வந்து இரண்டு மூன்று நாட்கள் தங்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அப்படி அவர்கள் தங்குவதற்கு இடம் போதாமல் இருக்கிறது. இவர்கள் தங்குவதற்கு வசதியாக எல்.ஐ.ஸி. மூலமாகவோ அல்லது மாகாண சர்க்கார் மூலமாகவோ பல நல்ல கட்டிடங்கள் கட்டி வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உணவுப் பொருட்கள் சம்பந்தமாக கழிந்த காலத்தில் நல்ல முறையில் எல்லா விநியோகங்களும் நடந்து கொண்டிருந்த நேரத்தில் திடீரென்று பல சிக்கல்கள் வந்தன. இன்னும் சில தினங்களுக்குள் இந்தச் சிக்கலைத் தீர்க்கின்ற முறையில் தஞ்சாவூர் மாவட்டம், ஆந்திரா முதலிய இடங்களிலிருந்து நமக்குப் போதுமான அரிசி வந்து விடும் என்று எண்ணுகிறேன். இருப்பினும் இந்தச் சிக்கல் இனிமேலும் வராத அளவில், முன்னால் எப்படியிருந்ததோ அதே போன்று முன்னால் யார் யார் இதை விநியோகம் செய்து கொண்டிருந்தார்களோ அவர்கள் மூலமாகவே தற்காலிகமாக விநியோகம் செய்யலாம் என்ற உத்தரவை அரசாங்கம் பிறப்பித்தால் நலம் என்று எண்ணுகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: விலையைக் கட்டுப்படுத்தாமல் என்ன விலைக்கு வேண்டுமானாலும் அவர்கள் கொடுக்கலாம் என்று சொல்வதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை.

திரு. சி. பொன்னுசாமி: விலையைப்பற்றிப் பரிசீலிக்கும்போது, பொதுமக்கள் சொல்வது என்னுடைய காதில் விழுந்துகொண்டிருப்பது என்னவென்றால், இப்போது கூட, 1 ரூபாய், 6 அணா 1 ரூபாய் 8 அணா இந்த விலைகளில் எல்லாம் அரிசி கிடைத்ததே, இப்போது கிடைக்கவில்லையே என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே தான் இந்தக் கருத்தைச் சொன்னேன். எவ்விதம் இருந்தாலும் அரசாங்கம் இதில் கவனம் செலுத்தி தக்க நடவடிக்கை உடனடியாக எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU: Mr. Deputy Speaker, Sir, I would like to say a few words on the Supplementary Demands that are before the House for discussion. While welcoming the announcement of the Government regarding the enhancement of the Dearness Allowance to non-gazetted officers, I would

[Sri C. Chiranjeevulu Naidu] [20th October 1964]

also suggest that the amount deposited by them under the Compulsory Deposit Scheme may kindly be refunded to them as they have been asking for the refund of the deposit. I also understand that certain deposits have been collected from some people and they may also be refunded. Though the enhancement of the Dearness Allowance may give relief to some extent, the soaring prices of foodstuffs are not conducive to the wellbeing of the Government employees. They may be provided with store facilities and essential commodities may be supplied to them.

At the same time, it is gratifying to note that the Government have also enhanced the basic pay of the village officers. Most of the village officers whom I met recently, have expressed their joy over the decision of the Government to enhance their pay. This will go a long way in improving the lot of the village officers and giving enthusiasm to co-operate with the officers at the taluk level. We have been demanding for a long time that the request of the village officers should be sympathetically considered and that has been conceded by the Government. The village officers, who form an important link in the administration, have been agitating for it and their request has been granted at last. But my only request to the Government is to see that they are paid the increased pay from this month itself. The officers at the taluk level have expressed certain difficulties with regard to the fixation of the pay scales of these village officers. Whenever certain arrears of pay are due, many a time there has been inordinate delay at the taluk office in making the payment. I request the Government to look into this matter.

From the Supplementary Statement of Expenditure I find that the Government are going to revive the appointments of Family Planning Officers. Some time ago, they have abolished these appointments. Now these Officers are to be recruited from the cadre of Tahsildars and posted at the district level. It is for consideration by the Government whether it is necessary to appoint these Tahsildars who are useful to the Panchayat Union in collecting particulars and co-ordinating their activities as Family Planning Officers. They should give incentive at least to the persons who are working as Health Inspectors and to those working in the primary health centres by appointing them as Family Planning Officers.

The facilities to be provided to the agriculturists in the matter of minor irrigation and soil conservation are all welcome. The Hon. Chief Minister is not new to all the activities connected with agriculture and in one of the conferences convened by the Central Bank, he suggested that the President of the Central Bank might consider the desirability of reducing the rate of interest for the loans paid to the ryots. But recently after the Central Finance Minister had announced an increase by half a per cent in the Reserve Bank rate, the Central Banks also have increased the

20th October 1964] [Sri C. Chiranjeevulu Naidu]

interest rate by half a per cent. Already he ryot taking a loan has to pay 10 per cent of the amount towards the share capital, more than 10 per cent towards fixed deposit and about 20 per cent towards manure which is supplied out of season and not at the proper time. Thus about 50 per cent of the amount is collected from the loan. Added to that, 8 per cent interest is collected from the agriculturist. It is really a harship to the agriculturist and actually the loan taken from the Central Bank for the agricultural operations is not useful to them. In this connection, I may point out that in the case of handloom weavers only 3 per cent interest is charged but in the case of agriculturists 8 per cent interest is collected. When we are asking the agriculturists to step up production, we are not giving them sufficient incentives. We are not giving assistance in a proper way. We are charging 8 per cent interest on the loans taken by them. So, I request the Government to consider the pros and cons of the matter and see that every assistance is given to the agriculturists in time. With these few words, I resume my seat.

திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1964-65-ம் ஆண்டு துணை மதிப்பீட்டை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன்.

சிறப்பாக, தொழில் நுட்பக் கல்லியிலே பயிற்சி பெறுகிற மாணவர்களுக்கு 500 ரூபாயாக இருந்த உபகாரச் சம்பளம் 700 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருப்பது பாராட்டத்தக்கது. அதுவும் பெறக்கூடிய மாணவர்கள் விலட்டிலே உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஓரளவு பரம்பரையாக வறுமையில் உள்ளவர்களாக இருக்கக் கூடிய ஒரு சிலருக்கு இந்த உபகாரச் சம்பளத்தைக் கொடுக்க வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஹரிஜனத் துறையிலே மாணவர்களுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு இரண்டு உடைகள் வழங்கப்படுவதற்கு ஏற்கெனவே ஒதுக்கீடு இருக்கிறது. அதை மூன்றாக உயர்த்தவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம் என்னவென்றால் மிகவும் வறுமையற்ற மாணவர்கள், விநியோகப் படிக்கும் மாணவர்கள், இரண்டு உடை என்றால், அவர்களை பெற்றோர் விட்டுச் செல்லும்போது ஒரு உடை கொடுத்துவிட்டுச் செல்லுகிறார்கள். அந்த ஒரு உடையை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு, இந்த இரண்டு உடைகளை போட்டுக்கொண்டு பள்ளிக்குச் செல்லுவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகையால் இதை மூன்றாக உயர்த்தவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை தீவிரப்படுத்தவேண்டுமென்று 1,500 ரூபாய் என்று இருந்ததை 3,500 ரூபாய் ஆக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அதற்காக விவசாயிகள் சார்பில் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 3,500 ரூபாயைச் செலவு செய்தா

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்] [20th October 1964]

லாவது எங்கள் பகுதியில் நீர்ப்பாசனத் திட்டம் அமலுக்கு வருமா என்று கேட்டால் இல்லை. வரண்டு இருக்கிற பஞ்சப் பகுதிகளில், பெரிய திட்டங்களால் அனுகூலம் அடையாத பிரதேசங்களில், கிணறு வெட்டி வெட்டி கீழ் நோக்கிச் செல்ல வேண்டியிருக்கக் கூடிய பகுதிகளில், வெட்ட வெட்ட பாறைகளாக இருக்கக் கூடிய பகுதிகளில் அந்த முறையில் செய்ய முடியாது. குறிப்பாக சில பகுதிகளில் 1,500 என்பதை 3,500 என்று உயர்த்தினால் போதும். எங்கள் பகுதி கடல் மட்டத்திலிருந்து 1,700 அடி உயரத்தில் இருப்பதால், கிணறுகள் 100 அடி ஆழத்தில் இருப்பதாலும் அதிகமாக கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஸ்பெஷல் மைனர் இர்ரி கேஷன் ஸ்கீமின் கீழ் அதிகப்படி சலுகைகளை செய்து தீவிரப் படுத்த வேண்டும். அதற்கு தனி ஸ்கீம் அமைக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தங்கக் கட்டுப்பாட்டினால் பாதிக்கப்பட்ட பொற்கொல்லர்களுக்கு குறைந்த பட்சம் 2,000 ரூபாய் வேறு தொழில் செய்வதற்காக உதவி அளிக்கப்படுவது பாராட்டத்தக்கது. அதற்காக உப மான்யக் கோரிக்கையில் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இந்த உதவி பெரும்பாலானவர்களுக்கு இன்னும் சரிவரக் கிடைக்கவில்லை. எல்லோருக்கும் நல்ல முறையில் கிடைக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளை அரசாங்க யந்திரம் தீவிரப் படுத்தவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு மிகவும் கவனம் செலுத்த வேண்டியது குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டம். குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டத்தை நன்றாகத் தீவிரப்படுத்தவேண்டியிருக்கிறது. இன்றைக்கு உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்தை எவ்வளவு தீவிரப் படுத்துகிறார்களோ அதற்கு அடுத்தபடி குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டத்தையும் தீவிரப்படுத்தவேண்டும். எந்தெந்த முறையில் பஞ்சாயத்துக்களும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் இன்னும் தலைமை மருத்துவ மனைகளும் ஒத்துழைக்க முடியுமோ அதற்கு வேண்டிய திட்டங்களைச் செய்யவேண்டும். அதற்கு எந்தெந்த முறையிலே அனுசரணையாகச் செய்தால் அந்தத் திட்டம் தீவிரமாக வெற்றி பெறுமோ அதற்காக வேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று குறிப்பிடுகிறேன். காரணம் என்ன என்றால் போன சட்ட சபை பிரியட்டில் கட்டிய பள்ளிகளில் அப்போது இருந்த பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ப கட்டிய பள்ளிகள் இன்றைக்கு இருக்கும் நிலையில் பிள்ளைகளால் நிறைந்து அந்த இடங்களிலெல்லாம் புதிய பள்ளிகள் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு குடும்பங்கள் அபிவிருத்தி அடைவதால், குடி தண்ணீர் வசதி, ரோடு வசதி எல்லாம் செய்வதிலே பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு, அதற்கு மேல் உணவுப் பிரச்சனையே பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. ஆகையால் இந்தத் திட்டத்தைத் தீவிரப்படுத்தவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

20th October 1964] [திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

தமிழ்நாட்டு கைத்தறி கார்ப்பரேஷன் ஏற்படுத்த கூட்டுறவில் சேராத நெசவாளர்களுக்கு அவர்களுடைய எதிர்கால வாழ்வை அனுசரித்து உப மான்யக் கோரிக்கையில் பணம் ஒதுக்கியிருப்பது பாராட்டத்தக்கது. நான் ஒன்று குறிப்பிடுவது என்ன என்றால், கூட்டுறவில் சேராமல் ஒதுக்கப்பட்ட நெசவாளர்கள் இந்த கார்ப்பரேஷனில் சேர்ந்து பலன் பெறுதலானால் மாஸ்டர் வீவரீஸ் போன்று வசதி உள்ளவர்கள் இதையும் பிடித்துக்கொண்டு ஏழை நெசவாளர்களைக் கஷ்டப்படுத்தக் கூடாது என்று அமைச்சர் நல்ல முறையில் கண்காணித்து உதவி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஹைபர் கிரேடே செகண்டரி கிரேடாக மாற்ற 1½ லட்சம் ரூபாய் இந்த ஆண்டு செலவு செய்யப்போகிறார்கள். கல்வி இலாகா சிறந்த பணி செய்யவேண்டிய இலாகாவாக இருக்கிறது. மாணவர்களின் படிப்பின் தரம் உயர செகண்டரி கிரேட் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் ஆரம்பப்பள்ளிகளிலும் தொடக்கப் பள்ளிகளிலும் பயிற்றுவிக்க முன்வரவேண்டுமென்று பல நாட்களாக அபிப்பிராயம் இருந்து வருகிறது. ஹைபர் கிரேட் என்று இருப்பதை ஆண்டு ஒன்றுக்கு சில இடங்களில் மாற்றி செகண்டரி கிரேடாக மாற்றுவது போற்றத்தக்க ஒன்று ஆகும்.

இந்த உப மான்யக் கோரிக்கையில் கிராம அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற சம்பளம் பல ஆண்டுகளாக எதிர்பார்த்திருந்த அவர்களுக்கு ஒரு வரப் பிரசாதம். அதனை அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல முறையில் சாதாரணமாக அவர்கள் எதிர்பார்த்ததை விட தாராளமாக வழங்கியிருக்கிறார்கள். அதற்கு என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எதிர்கட்சி நண்பர் பேசும்போது சொன்னார்கள், தாய்மாரில் மூன்று வகை என்று, தாய்மார்களில் ஒரு வகை தான் இருக்கிறது. வழக்கமாகச் சொல்லும் பழமொழியை பழிச்சொல்லாகச் சொல்லி விட்டார். அந்த மாதிரி தாயின் வயிற்றில் பிறந்தவர்கள் ஆணை இருந்தாலும், பெண்ணை இருந்தாலும் பழிக்கக் கூடாது. அமுதால்தான் பால் கொடுப்பவள் தாயாக மாட்டாள். ஏதோ இலக்கியத்தைப் படித்து விட்டு சந்தர்ப்பம் இல்லாத நேரத்தில் சொல்லத் தகாததைச் சொல்லி தங்களுடைய குறைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அமைச்சர் தேர்தலுக்காக கொடுத்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். தேர்தல் அடிக்கடி தான் வருகிறது. முனிசிபல் தேர்தல், பஞ்சாயத்து தேர்தல் இப்படி 6 மாதம் 1 வருஷத்தில் தேர்தல் வருகிறது. எந்தக் காரியத்தைச் செய்தாலும் தேர்தலுக்காகச் செய்கிறோம் என்று சொல்லுவது மிகப் பொருத்தம் இல்லாத ஒன்று. ஆட்சி பீடத்தில் இருக்கிறவர்கள் ஜனநாயக அடிப்படையில் யார் யாருக்கு எந்த எந்த சந்தர்ப்பத்தில் செய்ய வேண்டுமோ செய்வார்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு, அவர்கள் சொல்லியிருக்கிற உதாரணம் பொருத்தம் இல்லாதது என்று சொல்லிக்கொண்டு எனது வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[20th October 1964]

12-00
noon.

* திரு வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு உதவி மான்யக் கோரிக்கையின் பேரில் நான் சில வார்த்தைகள் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அரசாங்கத்தில் வேலை செய்பவர்களுக்கு பஞ்சப்படி உயர்வும், கிராமங்களில் வேலை செய்யும் கிராம அதிகாரிகளுக்கு சம்பள உயர்வும் அளித்திருக்கிறார்கள். அதன் மூலம் ஏறக்குறைய ரூ. 3 கோடிக்கு மேல் நம்முடைய ரெவின்யூ கணக்கில் அதிகச் செலவு ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் சார்பில் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தப் புதிய சம்பள விகிதத்தையும், அதே போல பஞ்சப்படி உயர்வையும் நாங்கள் வரவேற்கிறோம், ஆதரிக்கிறோம் என்று நான் முதலில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதை எந்த சந்தர்ப்பத்திலே கொடுத்தார்கள், எந்த உள் நோக்கத்தோடு கொடுத்தார்கள் என்று அதில் குற்றம் குறை கண்டு நான் பேசுவரவில்லை. இருந்தாலும், இப்பொழுதாகிலும் இந்த அரசாங்கம் தங்களுடைய சிப்பந்திகளுடைய குறைகளை கண்டுகொண்டு, அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு முயற்சி செய்தது பற்றி அவர்களை பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

மூன்றாவது பிளான்ஸ் கமிஷன் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கமிஷன் நம்முடைய பட்ஜெட்டில் நம்முடைய வரவையும், செலவு இனங்களையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்து நமக்கு கணிசமான அளவுக்கு நிதி உதவி அளிக்கவேண்டுமானால், நாம் இதே போன்ற முயற்சியில் இப்பொழுதே ஈடுபட்டால்தான் நல்லமுறையில் மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து மேலும் நிதி வசதி பெற முடியும். இரண்டாவது பிளான்ஸ் கமிஷன் வந்த சமயத்தில் அப்பொழுது பட்ஜெட்டை சரிக்கட்டினார்கள், வருமானத்திற்கும் செலவினங்களுக்கும் சரியாக இருக்கிறது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லிய காரணத்தினால், பிளான்ஸ் கமிஷன் நம்முடைய மாகாணத்தைப் பொறுத்தமட்டிலும் நல்ல முறையில் சிபார்சு செய்து இருந்தும் அதிகப்படியான நிதி வசதி கொடுக்க முடியாமல் போய்விட்டது. ஆகையினால் நம்முடைய முதல் அமைச்சர் இந்த முயற்சியை இப்பொழுது மேற்கொண்டதற்காக நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன். அதேபோல வருகிற பட்ஜெட் தயாரிக்கிற சமயத்திலும் எந்தத் திட்டங்கள் மிகவும் அவசியமோ, எந்தத் திட்டங்கள் மாநிலத்திற்கு மிகவும் தேவையோ அவைகளை யெல்லாம் விட்டுவிடாமல் சேர்த்து அந்த பட்ஜெட்டை துண்டு விழுகிற பட்ஜெட்டாக தயாரிப்பார்களேயானால், மூன்றாவது பிளான்ஸ் கமிஷன் அதையெல்லாம் மேற்கொள்க வைத்து மத்திய சர்க்காரிடம் குவிகின்ற எக்ஸைஸ் டியூட்டி மூலம் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு அதிகப் பங்கு கொடுக்கிற விதத்தில் சிபாரிசு செய்வதற்கு லாயக்காக இருக்கும். ஆகவே, இந்த முயற்சியில் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஈடுபட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல மாநில சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் இப்பொழுது பஞ்சப்படியை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம். கிராம

20th October 1964] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சம்பள உயர்வு கொடுத்திருக்கிறோம். இதையெல்லாம் நான்கு வருஷங்களுக்கு முன்னால் கொடுத்திருந்தால் நிச்சயம் பாராட்டியிருப்பார்கள். அப்பொழுது ரூபாய்க்கு 1½ படி அரிசி விற்பது. 1962-ல் ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி விற்பது. அன்று மட்ட ரக அரிசியாக இருந்தது, இன்று உயர்ந்த அரிசியாக இருக்கிறது. அந்த மட்ட ரக அரிசி அப்பொழுது 14 அணைக்குக் கிடைத்தது. அந்தச் சமயத்தில் இந்த உயர்வைக் கொடுக்காமல் இப்பொழுதுதான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு படி நெல்லூர் அரிசி ஒப்பன் மார்க்கெட்டில் கிடைக்காமல் பிளாக் மார்க்கெட்டில் ரூ 1.75-க்கு கிடைக்கக்கூடிய நிலைமையில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த சமயத்தில் அவர்களுக்கு திருப்தியில்லையென்றாலும், வருகிற வருஷத்தில் விலை வாசி குறைந்தால் இந்த சம்பளத்தை வைத்துக்கொண்டு நிம்மதியாகக் காலம் கழிக்கும்போது அவர்கள் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதே போலத்தான் விலைவாசி ஏறுகின்ற கணக்கையும் பார்த்து அவர்களுடைய குடும்ப சூழ்நிலையையும் பார்த்து அந்த அடிப்படையில் ஐந்து வருஷத்திற்கு ஒரு தடவை ஒரு சம்பள கமிஷன் நியமிக்க வேண்டும். ஒரு தடவை சம்பள கமிஷனை நியமித்துவிட்டால் போதாது. 1960-ல் சம்பள கமிஷன் நியமித்தோம். இனி 1972-ல் தான் நியமிக்க வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் கிடையாது. விலை வாசி ஏறுவதைக் கருத்தில் கொண்டு அரசாங்க ஊழியர்களுடைய அடிப்படை சம்பளத்தையும் பஞ்சப்படியையும் 'பிக்ஸ்' பண்ணுவதற்கு இன்னொரு சம்பளக் கமிஷன் உடனடியாக நியமிக்க வேண்டும். அப்படி சம்பளக் கமிஷன் நியமித்தால்தான் வரவிருக்கிற மூன்றாவது பிளான்ஸ் கமிஷன் அதைக் கருத்தில் கொண்டு நம்முடைய மாநிலத்திற்கு வேண்டிய நிதி வசதியை நல்ல முறையில் செய்து கொடுக்க முடியும். அதற்கான முயற்சியில் நம்முடைய அரசாங்கம் மேலும் ஈடுபடவேண்டும் என்று நான் யோசனை கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் கூறி முடிக்கலாம் என்று இருக்கிறேன். நான் நெல்லிக் குப்பம் சட்டமன்றத் தொகுதியில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவன். என்னுடைய தொகுதியில் பண்ணுட்டி, நெல்லிக் குப்பம் என்ற இரண்டு நகரங்கள் இருக்கின்றன. நெல்லிக் குப்பம் என்றாலே அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும் நாற்றம் அடிக்கின்ற நகரம் என்று. அம்மாதிரி நாற்றம் அடிக்கும் நகரம் இம் மாநிலத்தில் என்னுடைய தொகுதியில்தான் இருக்கிறது. ரயில் மூலம் வந்தாலும் சரி கார் மூலம் வந்தாலும் சரி நாற்றம் அடிப்பது நெல்லிக் குப்பம் தான் என்று தெரியும். சாக்கடை நாற்றம் அடிக்கும். பாரி கம்பெனிக்காரர்கள் உள்ளே இருக்கிற கழிவு நீர்களை யெல்லாம் அங்கே வெளியே தள்ளுகிறார்கள். கடலூரில் இருந்து ரோடு மூலம் வந்தாலும் சரி, ரயில் மூலம் வந்தாலும் சரி இரவில் தூக்கத்தில் விழித்துக்கொண்டால் கட நாற்றம் அடித்தால் அதை

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [20th October 1964]

நெல்லிக்குப்பம் என்று தான் கொள்ளலாம். அந்த அளவிற்கு நாற்றம் இருக்கிறது. மந்திரிகளும் அங்கே வருகிறார்கள். நிலைமை சீர்பட்டதா? நான் எடுத்துச் சொல்லலாம். நான் வேறு என்ன செய்வது? பாரி கம்பெனிக்காரர்களோடு சண்டை செய்ய முடியுமா? பஞ்சாயத்துப் போர்டினால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. இதுபற்றி சட்ட மன்றத்தில் பல தடவை சொல்லியிருக்கிறேன். பஞ்சாயத்து போர்டினால் இதைத் தடுக்க முடியவில்லை. இதை முனிசிபாலிட்டியாக மாற்றி விடவேண்டும் என்று நான் சொன்னேன். நான் ஒன்றும் அரசாங்கத்திற்குப் புதிய யோசனை கூறி விடவில்லை. நம்முடைய அரசாங்கம் ஏற்கனவே மேற்கொண்டிருக்கிற யோசனையைத்தான் சொன்னேன். 20,000-க்கு மேல் ஜனத்தொகை இருந்தால் ரூ. 1 லட்சத்துக்கு மேல் வருமானம் வந்தால் அந்த பஞ்சாயத்தை முனிசிபாலிட்டியாக மாற்றி விடலாம் என்று நம்முடைய அமைச்சர் மஜீத் அவர்கள் உறுதி மொழி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அஷ்யூரன்ஸ் கமிட்டி ரிக்கார்டில் கூட உறுதி மொழி இருக்கிறது. நெல்லிக்குப்பத்தில் 1,60,000 ரூபாய் வருமானம் வருகிறது ஆண்டு ஒன்றுக்கு. அங்கே ஜனத்தொகை 22,600. நெல்லிக்குப்பத்தை ஏன் முனிசிபாலிட்டியாக மாற்றவில்லை என்று கேட்டால் மந்திரி அவர்களுக்கு ரொம்ப கோபம் வரும். காரணம் அங்கே அவர்களுக்கு வேண்டியவர் திரு. அமீர் சாகிப் அவர்கள் தலைவராக இருக்கிறார். நிரந்தரமாக ஒரு பஞ்சாயத்து போர்டு சேர்மனை இருக்க ஆசைப்படுகிறார். பஞ்சாயத்துப்போர்டை பாரி கம்பெனி விரும்புகின்றபடி முனிசிபாலிட்டி ஆக்கவேண்டாம் என்று தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியனும் அம்மாதிரி தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர் பாரி கம்பெனிக்கு வேண்டியவர். அவரோ பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர். அவர்களுக்கு அந்தப் பஞ்சாயத்து கீழ்நிலையில் இருக்க வேண்டுமென்பது ஆசை. முனிசிபாலிட்டியாவது பிடிக்கவில்லை. அமைச்சர் அவர்களுக்கும் பிடிக்கவில்லை. இம்மாதிரி நெல்லிக்குப்பத்திற்குச் சட்டம். ஆனால் கடையநல்லூருக்கு வேறு சட்டம். அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியனில் முனிசிபாலிட்டியாக மாற்ற வேண்டாம் என்று தீர்மானம் போடப்பட்டது. அங்கே ஜனத்தொகை குறைவு. எங்களைவிட வருமானமும் குறைவு. இருந்தாலும்கூட அதை முனிசிபாலிட்டியாக மாற்ற வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மந்திரிக்கு ஒரு சட்டம், எதிர்க் கட்சியிலிருந்து வருகிற அங்கத்தினர்களுக்கு ஒரு சட்டமா? இம்மாதிரி பாரபட்சமான முறையில் காரியங்கள் செய்வதில் ஈடுபடக்கூடாது. கீழ்மட்டத்தில் இருப்பவர்கள் வேண்டுமானால் இம்மாதிரி செய்யக் கூடும். ஆனால் பெரிய பதவியிலிருப்பவர்கள் மந்திரிகள் நகரம் நல்லபடியாக இருக்கவேண்டும் என்பதைத்தான் மனதில் கொண்டு செயல்பட வேண்டும். திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் சொல்கிறார்களா, அமீர் சாகிப் அவர்கள் சொல்கிறார்களா, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் சொல்கிறார்களா என்பதைப் பார்க்கக்கூடாது. நகரத்தின் நன்மையைக் கருதி நெல்லிக்

20th October 1964] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

குப்பத்தை முனிசிபாலிட்டியாக மாற்ற வேண்டியது அமைச்சர் அவர்களுடைய கடமை. அந்தக் கடமையிலிருந்து தினம் தினம் தவறி வருகிறார்கள் என்று நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பஞ்சாயத்துச் சட்டம் வந்தபிறகு இடையே உள்ள சில கிராமங்களை தனிப் பஞ்சாயத்துக்களாக பிரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி மக்கள் விருப்பப்படுகிறார்கள். 700, 800 ஜனத்தொகையுள்ள சில கிராமங்களுக்கு தனிப் பஞ்சாயத்து அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று ஆசைப்படுவது இயற்கை. முன்பு நான் கேட்டபோது நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் பொதுத் தேர்தலின்போது பார்த்துக்கொள்ளலாம், இடையிலே பிரிக்கக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். அது நியாயமான யோசனை. பொதுத் தேர்தல் வரப்போகிறது. என்னுடைய தொகுதியில் 5, 6 பஞ்சாயத்துகள் தனியாகப் பிரிக்கப்படவேண்டும் என்று கோரப்பட்டது. 5,000 ஜனத்தொகையுள்ள பஞ்சாயத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கலாம், அவ்வாறு பிரிக்கலாம் என்று பஞ்சாயத்தில் தீர்மானம் போடப்பட்டிருக்கிறது. 4,000, 5,000 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் வருகிறது. குறைந்த பட்சம் 2,000 ரூபாய் வருமானம் வந்தால் போதும். 1,500-க்கு மேல் ஜனத்தொகை இருந்தால் போதும். அப்படியிருந்தும் ஏன் பிரிக்கக்கூடாது? நம்முடைய மந்திரி அவர்களுக்கு பஞ்சாயத்து சேர்மன் ரொம்பவும் வேண்டியவர். மீண்டும் அவர் சேர்மனாக வர விரும்புகிறார். அதனால்தானே என்னவோ பிரிக்கப்படவில்லை. அவரே மறுபடியும் சேர்மனாக வரட்டும், வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை.

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member should not impute personal motives.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: நீண்ட நாட்களாக அவர்களிடம் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். இது நியாயம் அல்ல. நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும். இந்த கிராமங்களின் பெயர் வீர பெருமாள் நல்லூர், கண்டர்கோட்டை, கணிசப்பாக்கம், திருக்கண்டேஸ்வரம், மேலக்குமரமங்கலம், திருவதிகை, ஒரு மைல் 1½ மைல் தூரத்தில் இடையிலேயுள்ள கிராமங்களுக்கு தனித்தனியாக ஒரு பஞ்சாயத்து இருக்க வேண்டும் என்று கோரப்படுவது நியாயம்தான். நம்முடைய 'பாயே' சேர்மனாக வரவேண்டும் என்று இங்குள்ள மஜீத்பாய் கருதி இம்மாதிரி பிரிக்காமல் இருப்பது நல்லதல்ல. முதலமைச்சர் அவர்கள் இதில் தலையிட்டு நல்லமுறையில் இந்த பஞ்சாயத்துக்களைப் பிரித்து தேர்தல் வைப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர்: கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் 1964-65-ம் ஆண்டு துணை மதிப்பீட்டை வரவேற்று சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் துணை மதிப்பீட்டிலே பல நல்ல அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன.

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [20th October 1964]

சாதாரணமாக, சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்குப் பஞ்சப் படியை உயர்த்தியிருப்பது எல்லோரும் வரவேற்கக்கூடிய ஒரு நல்ல அம்சம். அதே நேரத்தில் ரூபாய் 90 முதல் 110 வரை சம்பளம் வாங்கும் மத்திய ஊழியர்களைக் காட்டிலும் நம்முடைய மாகாண ஊழியர்களுக்கு அதிகப்படியான அகப்படி விலை கொடுத்திருப்பது மிகமிகப் போற்றத்தக்கது. மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு எவ்வளவு கொடுக்கப்படுகிறதோ அதேமுறையில் மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கு கொடுக்கவில்லையென்று எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்களே தவிர அதிகப்படியாக கொடுத்திருப்பதை அவர்கள் பார்க்கவில்லை. நம்முடைய சர்க்கார் அதிகப்படியாக அகப்படி அளவை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் அவர்கள் பார்த்திருக்க வேண்டும். இவ்வாறு அதிகப்படியாகக் கொடுத்திருப்பதை நான் பாராட்டுகின்றேன். நான் பாராட்டுவதோடு மட்டுமல்லாமல் எதிர்க்கட்சியிலுள்ள நண்பர் திரு. கிருஷ்ண மூர்த்தி அவர்களும் இந்தத் துணை மதிப்பீட்டைப் பாராட்டியிருக்கிறார் என்றால், அது எவ்வளவு நன்றாக அமைந்திருக்கிறதென்று நான் சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை. இந்தத் துணை மதிப்பீட்டில் நல்லவிதமான பல அம்சங்களை நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் அமைத்திருக்கிறார்கள். பர்மாவிலிருந்து வந்திருக்கக் கூடிய அதிகத்களுக்கு என்ன செய்யவேண்டுமென்பது மிக முக்கியமான பிரச்சனை. அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் உதவியளிக்கும் வகையில் நமது சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள். அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு, அதிலும் குறிப்பாக கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு, சம்பள உயர்வு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ஏதோ பஞ்சாயத்துத் தேர்தலை நினைத்துக்கொண்டு கொடுத்திருப்பதாக சொல்கிறார்களென்று நினைக்கிறேன். பஞ்சாயத்து தேர்தலுக்காகவோ அல்லது எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் சொன்னதற்காகவோ இந்த உயர்வு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்வதற்கு இடமேயில்லை. கிராம உத்தியோகஸ்தர்களைப் பொறுத்தவரையில் சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே இந்தப் பிரச்சனை பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டியினர் இதை பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொண்டார்கள். நானும் அப்பொழுது அந்தக் கமிட்டியில் இருந்தேன். கிராம உத்தியோகஸ்தர்களை எல்லாம் நாங்கள் பார்த்தோம். அவர்களில் ஒருசிலர் எல்.டி.சி. அல்லது யூ.டி.சி.க்குக் கொடுப்பதுபோல் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால், அதிகப்படியானவர்கள் ஓரளவு சம்பளத்தை உயர்த்தினால் போதும், இதை ஒரு கௌரவமான உத்தியோகமாக நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். எங்களை மாற்றக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். என்னுடைய ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில், அங்கேயுள்ள கிராமாதிகாரிகள் ஓரளவு சம்பளத்தை உயர்த்தினால் போதும், ஆனால் மாற்றம் செய்யக் கூடாதென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த கிராம உத்தியோகஸ்தர்களின் சம்பளத்தை இரண்டு மடங்காக உயர்த்தியிருப்பதை என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள எல்லா கிராம உத்தியோகஸ்தர்களும் மனப்பூர்வமாக வரவேற்று சர்க்காரைப் பாராட்டு

20th October 1964] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

கிறார்கள். மேலும், வெட்டியான், தலையாரி போன்றவர்களுக்கும் அதிகப்படியாக சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். தற்போது உள்ள சூழ்நிலையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சம்பளம் ஓரளவு திருப்திகரமாக இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் ஒரே ஒரு சிறிய குறை இருந்துவருகிறது. அது குளிர்ப் பிரதேசமாக இருப்பதால் 1959-ஆம் ஆண்டில் வெட்டியான்களுக்கும், தலையாரிகளுக்கும் உல்லன் டிரஸ் ஓராண்டுக் காலம் கொடுக்கப்பட்டது. மறு ஆண்டிலிருந்து என்ன காரணத்திற்காகவோ அது நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. தயவுசெய்து அதைப் பரிசீலனைசெய்து மீண்டும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு நமக்கு இருக்கக்கூடியவை உணவுப் பிரச்சனை நிலைமையில் நாம் ஒன்றைச் சிந்திக்கவேண்டும். எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும் நான் சொல்வதை ஒப்புக்கொள்வது நல்லது. சர்க்காரின் அபிப்பிராயம் எப்படியிருந்தபோதிலும், இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில், வரக்கூடிய டிசம்பர் மாதத்திலே இந்தப் பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் நடத்தவேண்டியது அவசியமா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளையும் வேறு சர்க்கார் துறையில் இருக்கக்கூடிய எல்லோரையும் தேர்தலுக்காக இந்த நேரத்தில் ஒதுக்குவது சரியாக இருக்குமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இந்த நேரத்தில் இந்தத் தேர்தலை ஒத்திவைத்தால்கூட நல்லது என்பது என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயம். அதை முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

இந்தத் துணை மதிப்பீட்டைப் பார்க்கும்பொழுது சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த உயர்வானது ஹரிஜன இலாகாவிலுள்ளவர்களுக்கு பொருந்தாது என்று சொல்லியிருப்பதைப் பார்த்து நான் வருந்துகிறேன். ஹரிஜன இலாகாவில் இருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட உத்தியோகங்களைப் பார்க்கிறார்களா? அல்லது ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட இலாகாவா என்று நான் கேட்கிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட ஹரிஜன மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காக பாடுபடுகிறவர்களுக்குத்தான் முதலிடமும் உற்சாகமும் கொடுக்கவேண்டும். இந்தக் கம்யூனிட்டி செண்டரில் வேலை பார்க்கக்கூடிய ஒரு சில உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ஃபிக்ஸ்ட் பே என்ற அடிப்படையில் ரூபாய் 100 அல்லது 110 கொடுக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் ஹரிஜன மக்களுக்காக அவர்கள் எவ்வளவு தூரம் பாடுபடுவார்கள் என்பதை நாம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, ஹரிஜன இலாகாவில் இருப்பவர்களுக்கு மட்டும் உயர்வு கொடுப்பதில்லை என்ற முறையை மாற்றவேண்டும். அகில இந்திய ரீதியில் எப்படியிருந்தபோதிலும் நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்தமட்டில் இந்த ஃபிக்ஸ்ட் பே முறையை நீக்கவேண்டும். அவர்களுக்கும் ஒரு பே ஸ்கேலை நிர்ணயம் செய்து மற்ற சலுகைகளையும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [20th October 1964]

என்னுடைய தொகுதியிலே கூனூரில் ஒரு அடிஷனல் ஃபர்ஸ்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்திரேட் கோர்ட் இதுவரையிலும் இருந்தது. அதை இப்பொழுது டிகிரேடு செய்யப்போவதாகக் கேள்விப்பட்டு நான் வருத்தப்படுகிறேன். எந்தக் காரணத்தைக்கொண்டும் அதை டிகிரேடு செய்யக்கூடாது. உதகமண்டலத்தில் ஒரு முதல் கிளாஸ் மாஜிஸ்திரேட் கோர்ட் வைத்தாலும்கூட, இதை டிகிரேட் செய்ய வேண்டாம். இதை டிகிரேட் செய்துவிட்டால் கூனூர் தொகுதியில் உள்ளவர்கள் ஒரு ஃபர்ஸ்ட் கிளாஸ் கேஸ் போட வேண்டுமென்று சொன்னால் 50 அல்லது 60 மைல் தூரத்திலுள்ள கோயம்புத்தூருக்கு வந்து கேஸ் போட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே, இதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு, எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் டிகிரேட் செய்ய வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நீலகிரி ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு ஒரு சென்ட் நிலம் கூட கொடுக்கக்கூடாது என்று சர்க்கார் ஒரு ஜி.ஓ. போட்டிருக்கிறார்கள். பட்டா செய்துகொடுக்க முடியாத நிலை அங்கு இருக்கிறது. இதைப்பற்றி அங்கேயுள்ள அரிஜன மக்கள் சர்க்காருக்கு முறையிட்டு இருக்கிறார்கள். தயவு செய்து நீலகிரி ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் போடப்பட்டிருக்கும் இந்தத் தடையை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மதிப்பீட்டில் கோரியிருக்கும் விஷயங்களைப் பார்க்கும் பொழுது இதைவிட அதிகமாக வேண்டுமென்று சொல்லுவதைத் தவிர இது தவறு என்று யாரும் சொல்லுவதற்கில்லை. ஆனால் என்னைப் போன்றவர்கள் இதிலே எதிர்பார்த்து ஏமாற்றம் அடையக் கூடிய ஒன்றிரண்டு விஷயங்களை நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். விரைவுத் திட்டங்கள் என்று போட்டு அனிமல் ஹஸ்பெண்டரி இலாகாவுக்கு ரூபாய் 41 லட்சம் ஒதுக்கியிருப்பது பாராட்டத்தக்கது. விவசாயத்தை எம்பலைஸ் பண்ணி அதிகமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லும்பொழுது, நமக்கு எஞ்சியிருப்பது சப்ஸாயில் வாட்டர்தான், அதாவது பூமிக்கு அடியில் இருக்கும் தண்ணீரை எவ்விதம் விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்துவது என்பது. மற்றவைகளை நாம் ஏற்கனவே எக்ஸ்பிளாயிட் பண்ணியாகிவிட்டது. ரூபாய் 3,000, 3,500 என்று பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டால் மட்டும் இந்தப் பிரச்சனை தீர்ந்துவிடாது. சமீபத்தில் நானும் மத்திய நிதி மந்திரி திரு. டி. டி. கே. அவர்களும் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தோம். ஆயிரக்கணக்கான நிலங்கள் சம பூமியாக இருக்கிற சில தாலுகாக்களுக்கு நாங்கள் சென்றோம். இந்தத் தாலுகாக்களில் கிணறு வெட்டிக் கொடுத்ததால் பிரமாதமான விவசாயம் செய்வதைப் பார்த்தோம். அம்மாதிரி கிராஷ் பிரோக்கிராம் போட்டிருக்கிறபோது ஒரு கிணறுக்கு 10,000, 20,000 அல்லது 25,000 வரை ஆகிறது, அதைச் செய்து கொடுத்தால், குறைந்தது 25 ஏக்கர் அல்லது 30, 40 அல்லது 50 ஏக்கர் வரை விவசாயம்

20th October 1964] [திரு. கே. டி. கோசல்ராம்]

தண்ணீர் கிடைக்கிறது. அதை விட்டு விட்டு 2,000 ரூபாயில் கிணறு வெட்டிக்கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னால், கிணற்றை வெட்டுகிறான், ஆனால் பாதியில் போட்டு விடுகிறான். பணத்தைச் செலவழித்தும் தண்ணீரைப் பார்க்க முடியவில்லை. சில இடங்களில் பிரயோசனம் இருக்கலாம். ஆனால் அது எல்லா இடங்களிலும் முழுப் பிரயோசனம் உள்ளது என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆனால் பாதிக் கிணறு தாண்டிய கதையாக இருக்கிறது. இருந்தாலும் சர்க்கார் பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. அதற்காக அவன் தன் மனைவியின் நகைகளை விற்றுக் கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே தான் சொல்லுகிறேன் இந்த கிராஷ் பிரோக்ராமை எடுத்துக்கொண்டு நம் ராச்சியத்தில் கோயம் புத்தூர், திருநெல்வேலி, சவுத் ஆர்காடு, நார்த் ஆர்காடு முதலிய மாவட்டங்களில் சப்-சாயில் வாட்டரை டாப் செய்ய உடனடியாகத் திட்டம் வகுத்து, இதை அவுட்ஸைட் ப்ளான் என்று சில கோடி ரூபாய்க்கு ஒரு திட்டம் இருக்கும் என்று நினைத்தேன். ஆனால் அதற்குப் பதிலாக ரூபாய் 2,000, 3,000 என்று போட்டிருக்கிறார்கள். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கிராஷ் பிரோக்ராம் கீழ் ரூபாய் 15,000-க்குக் குறையாமல் கிணறு வெட்டி என்று போட்டு உதவி செய்தால் நலமாக இருக்கும். ட்ரில்லிங் செட்டு வேண்டும். எத்தனை இருக்கிறது என்று தெரியும் அதைப் பொருத்து எத்தனை இன்னும் வேண்டும் என்று பார்க்க வேண்டும், பவர் ட்ரில் நம்மிடம் இல்லை என்றால், இம்போர்ட் செய்ய வேண்டும்; அதற்கு நமக்கு பாரின் எக்ஸ்சேஞ்சு இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். நிலத்திற்கு நீர் இருந்தால் தானே நல்ல விவசாயம் செய்து தானியம் கிடைக்கும்? தானியம் கிடைத்தால் தானே டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் செய்யலாம். டிஸ்ட்ரிப்யூஷனில் இருக்கும் குறைகளைப்பற்றி அப்புறம் பார்க்கலாம். வேண்டும் என்றால் ஒரு கார்ப்பொரேஷன் போடுங்கள். அதற்கு வேண்டிய பணத்தைக் கோரி செலவு செய்து ஆவன செய்யுங்கள். நமக்கு வேறு இர்ரிகேஷன் ஸ்கீம் இல்லை. சப்-ஸாயில் வாட்டரைத்தான் பயன்படுத்தியாக வேண்டும். கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் பழுத்த நிர்வாகத் திறமை உள்ளவர்கள். பொது வாழ்க்கையில் சீனியர் பாலிடஷனை இருக்கிறார்கள். பர்மா அகதிகளுக்காக ரூபாய் 25 லட்சம் கோரியிருக்கிறார்கள். அதேபோல் இலங்கை-இந்தியா பிரச்சனையும் இருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக விவாதிக்க டெல்லிக்குப் போக இருக்கிறார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்களை அழைத்திருக்கிறார்கள். மிக்க சந்தோஷம். அதிகம் பேச சந்தர்ப்பம் இல்லாததால், ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் மட்டும் சொல்லுகிறேன். உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் மனியை பார்க்கிறதிலிருந்து அதிக நேரம் இல்லை என்று அறிகிறேன். பர்மாவிற்கும் இலங்கைக்கும் அதிக வித்தியாசம் இருக்கிறது. இலங்கையில் உள்ள எட்டு லட்சம் இந்தியர்களும் இலங்கைக்குச் சென்று இலங்கையை வளம் பெறச் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இன்றைக்கு ஸ்டேட்ஸ்மேன் ஆக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்த நாடும் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்களைக் கொண்டு இலங்கை அரசாங்கம் ரூபாய்

[திரு. கே. டி. கோசல்ராம்] [20th October 1964]

110 கோடி வருஷத்திற்கு வருமானம் அடைகிறது. அவர்கள் எஸ்டேட்டுகளில் வேலைசெய்து விளைவிக்கும் ரப்பர், தேயிலை வெளி நாடுகளுக்கு எக்ஸ்போர்ட் செய்யப்படுகின்றன. அது இந்த 8 லட்சம் இந்தியர்களால் உண்டாக்கப்படுகிறது. உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. இவ்வளவு நன்மையும் இவர்களைக் கொண்டு அடைந்து கொண்டே இலங்கை அரசாங்கம் நம்மை மிரட்டிக் கொண்டு இருக்கிறது. ஆகவேதான் சொல்லுகிறேன், அமைச்சர் அவர்கள் டெல்லிக்குப் போகிறார்கள். அதிகம் பேச நேரம் இல்லை. அமைச்சர் அவர்கள் இந்த எட்டு லட்சம் பேர்களுக்கும் ரிபாட்ரியேட் செய்து கொள்ளத் தயார் என்று சொல்லி விட்டீர்கள். நமக்கு இங்கே மலைகள் இருக்கின்றன. எஸ்டேட்டுகள் இருக்கின்றன. அவர்களை எப்படியும் உத்தியோகம் தேடி வேலையில் அமர்த்திக்கொள்ளலாம், அவர்களை நாங்களே ரிபாட்ரியேட் செய்துகொள்கிறோம் என்று அமைச்சர் சொல்லி விட்டீர்கள். இவர்கள் பர்மா அதிகிகள் போல அல்ல. இவர்களுக்கு உடனே வேலை கொடுக்க முடியும். நமக்கு இருக்கும் மலைப் பிரதேசங்களை வளம் பெறச் செய்யலாம். நாம் அப்படி அவர்களைத் திரும்ப எடுத்துக்கொள்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டால் இலங்கை அரசாங்கம் என்ன நிலையில் இருக்கும் என்பது நமக்குத் தெரியும். அவர்களுக்கு வரும் வருமானம் வருஷத்திற்கு 100 கோடி ரூபாய். அதை இழக்க அவர்கள் தயாராக இருக்க மாட்டார்கள். இந்த நிலையிலும் அவர்கள் நம்மை மிரட்டுகிறார்கள். இந்திய மக்களை கிரிமினல்கள் போல மிருகத்தனமாக நடத்துகிறார்கள். எவ்வளவோ அசம்பாவிதங்கள் நடக்கின்றன. இவர்களெல்லாம் இந்திய மண்ணில் தோன்றியவர்கள். இரண்டு மூன்று தலைமுறைக்கு முன்பு இலங்கை சென்றவர்கள். அவர்கள் இலங்கைத் தோட்டங்களை வளம்பெறச் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களை இன்றைக்கு ஸ்டேட்ஸ் என்று சொல்லுகிறார்கள். பொன்னை விளைவிக்கும் இந்தியர்களை இலங்கை அரசாங்கம் அனுப்புவார்களா என்று கேட்டால் அவர்கள் அனுப்பத் தயாராக இருக்க மாட்டார்கள். அப்படி அவர்கள் இங்கே வந்தால் அவர்களைக் கொண்டு நாம் பொன்னை விளைவிக்க முடியும். ஆகவே, தைரியமாக இந்த 8 லட்சம் பேர்களையும் எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்று சொல்லிவிடுங்கள். இலங்கை அரசாங்கம் விட்டுவிடுமா என்று பார்ப்போம். முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு அதிகமாகச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவர்கள் எல்டர் ஸ்டேட்ஸ்மென். அட்மினிஸ்டிரேடிவ் எக்ஸ்பீரியன்ஸ் பெற்றவர்கள். அத்தகைய பெருமை வாய்ந்த முதலமைச்சர் சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் சென்று இலங்கைப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து, இந்தியர்களுக்கு இருக்கும் அவல நிலையைப் போக்க உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உதவி மானிய கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை சொல்வதற்கு முன்பாக, ஆரம்பத்தில் மானிய

20th October 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

கோரிக்கைகள் பற்றிய தஸ்தாவேஜிகளை அங்கத்தினர்களுக்கு வழங்கும் முறையைப்பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பட்ஜெட் மான்யுவலின் 69-வது பிரிவுப்படி—

“ Copies of the Budget publications containing the Demands for Grants and the Detailed Estimates relating to them will be sent to the Secretary to the State Legislature, a week before the date fixed for the presentation of the budget for circulation to the Members of the Legislature. ”

என்று இருக்கிறது. அந்தப் பிரிவின்படி இந்த தாஸ்தாவேஜிகள் ஒரு வாரத்திற்கு முன்பாகவே அங்கத்தினர்களுக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும். டிமாண்டுகள், சப்ளிமெண்டரி டிமாண்டு உள்பட ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு சட்டசபை காரியதரிசிக்கு வந்து அங்கத்தினர்களுக்கு சர்க்குலேட் செய்வதால் ஆபத்து எதுவும் ஏற்பட்டு விடாது. இதுபற்றி இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு கூட நான் குறிப்பிட்டேன். அது முன்பெல்லாம் மூன்று நாட்களுக்கு முன்னால் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அது இப்பொழுது படிப்படியாகக் குறைந்து பட்ஜெட் பிரஸண்ட் பண்ணும் அன்றைக்குத் தான் அங்கத்தினர்களுக்கு வந்து சேருகிறது. இந்த முறையை மாற்ற வேண்டுமென்று கனம் முதலமைச்சர் அவர்களை பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி முன்னதாகவே பட்ஜெட் தஸ்தாவேஜிகளை அங்கத்தினர்களுக்கு வழங்கினால் நன்றாக ஆராய்ந்து ஒவ்வொரு டிமாண்டையும் பற்றி அங்கத்தினர்கள் நல்ல கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு உதவியாக இருக்கும். அதனால் அரசாங்கத்திற்கும் நன்மை ஏற்படும். அடுத்த பட்ஜெட்டின் போதாவது இந்தக் குறையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிதியமைச்சர் அவர்களுடைய பட்ஜெட் பிரசங்கத்தை கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. பிரசங்கம் தவிர மற்ற எல்லாவற்றையும் ஒரு வாரத்திற்கு முன்னதாகவே அங்கத்தினர்கள் கைக்குக் கிடைக்கச்செய்ய வேண்டுமென்று பட்ஜெட் மான்யுவலில் இருக்கும் விதிப்படி கிடைக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உதவி மானியக் கோரிக்கையை ஆட்சேபிக்க ஒன்றும் இல்லை. அதில் இரண்டு இனங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு பஞ்சப்படி கொடுத்திருப்பது. இரண்டாவது, கிராம அதிகாரிகளுக்கு சம்பளத்தையும் பஞ்சப்படியையும் உயர்த்திக் கொடுத்திருப்பது. இவை இரண்டுமே நாம் வரவேற்கத்தக்க ஆதரிக்கத்தக்க திட்டங்கள்தான். ஆனாலும் இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய கடுமையான அரிசிப் பஞ்சத்தினாலும், அதனால் மக்கள் படும் கஷ்டத்தினாலும், நன்மை பொருந்திய திட்டங்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டிய பாராட்டுதலைக் கொடுக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மக்கள் கஷ்டப்படும் நிலையில் இருப்பதால் மற்ற திட்டங்களால் அடையும் பலனுக்காகக்கூட பாராட்டுவார்களா என்பது சந்தேகம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் கஷ்டம் அவ்வளவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. முதலமைச்சர் அவர்கள் தொழிலாளர் பிரிவையும் கவனிக்கிறார்கள்.

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [20th October 1964]

12-30
p.m.

நம் முதலமைச்சர் அவர்கள் அனுபவம் பெறாத ஏதாவது இலாகா ஒன்று இருக்கிறதா என்பதே சந்தேகம். அப்படி அவர்கள் எல்லா இலாகாக்களிலும் அனுபவம் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லா இலாகாக்களிலும் அனுபவம் உண்டு. சிலர் நல்ல எண்ணத்தினால் சொன்னார்களோ, கெட்ட எண்ணத்தினால் சொன்னார்களோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், நான் மனப்பூர்வமாகச் சொல்கிறேன். அவர்கள் இருக்கும்போது மற்ற அமைச்சர்களுக்கு வேலை இருக்காது என்று ஒருவர் குறிப்பிட்டார். எல்லா மந்திரிகளுடைய வேலையையும் அவர் ஒருவரே பார்க்கக்கூடிய திறமை அவருக்கு இருக்கிறது. எந்த அர்த்தத்திலே சொல்லியிருந்தாலும் சரி, அவர் திறமையைப்பற்றிக் குறிப்பிடுவதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால், அந்தத் திறமை நாட்டுக்குப் பயன்பட வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய ஆவல். இவ்வளவு திறமை இருந்தும் பிரச்சனை ஏன் தீர்க்கப்படவில்லை?

தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழுக் கூட்டத்தில் புள்ளி விவரம் கொடுக்கப்பட்டது. இந்த வருஷம் பிப்ரவரி மாதத்திலே விலை வாசிப் புள்ளி 506 ஆக இருந்தது. ஆறு மாத காலத்திற்குப் பிறகு 583 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. இந்த ஆறு மாத காலத்தில் கிட்டத்தட்ட 80 புள்ளி உயர்ந்திருக்கிறதென்றால், எவ்வளவு வேகமாக ஏறியிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இரண்டாவது உலக யுத்தத்தில்தான் இந்த சங்கடம் ரொம்ப ஜாஸ்தியாயிற்று. வெள்ளைக்காரன் போனான். சுதந்திரம் அடைந்தோம். நிம்மதியான நிலைமை ஏற்படும் என்று எதிர்பார்க்கும் சமயத்தில், இந்த ஆறு மாத காலத்தில் இவ்வளவு வேகமாக விலைவாசி ஏறக் காரணம் என்ன? இவ்வளவு விரைவாக விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது. ஆனால் கொடுத்திருக்கும் நிவாரணம் யானைப் பசிக்குச் சோளப் பொரி போட்ட மாதிரி இருக்கிறது. சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு இரண்டு தடவை பஞ்சப் படியை உயர்த்தியும், அவர்கள் அமைச்சர்களைப் பாராட்டுவார்களா என்றால் பாராட்ட மாட்டார்கள். அதற்குப் பதிலாக, அவர்கள் பெற்றிருக்கும் அனுகூலத்தைவிட அடைந்திருக்கும் வேதனை அதிகரித்திருக்கிறது என்பதை நம்முடைய முகல் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவந்து, அதற்குப் பரிகாரம் தேடவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன். கிடைக்கிற சந்தர்ப்பத்தையெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு, அரசாங்கத்தைக் குறை கூறவேண்டும், தூற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு நான் சொல்வதாக அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டால் அதற்காகவும் நான் வருத்தப்படவில்லை. நான் நல்ல எண்ணத்தோடு தான் இந்தக் குறைபாட்டைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

சர்க்கார் ஊழியர்கள், இன்னும் மற்ற அதிகாரிகள் இவர்களுடைய நிலை என்ன? மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய அதே விகிதத்தில் பஞ்சப் படி இவர்கள் அனைவருக்கும் கொடுக்கப்படும் என்ற கொள்கையை ஒப்புக்கொண்டு அதைக் காலம் தாழ்த்தியாவது அமுல் நடத்தியிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்கள்

20th October 1964]

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

இன்னும் கிளர்ச்சி நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் 'பஞ்சப் படி போதாது, விலைவாசிப் புள்ளி உயர்வுக்கு ஏற்றப்படி பஞ்சப்படியை உயர்த்தவேண்டும்' என்பதற்காகக் கிளர்ச்சி செய்து, அதன் விளைவாக மத்திய சர்க்கார் மத்தியஸ்தர் ஒருவரை நியமித்திருக்கிறது. மத்தியஸ்தர் நியமிக்கப்பட்டு, மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுக்குப் பஞ்சப்படியை எப்படி உயர்த்தவேண்டும் என்று பரிசீலிக்க ஒரு கமிட்டி போட்டிருக்கிறார்கள். நமக்கு அந்தக் கமிட்டியில் சொல்லிக்கொள்ளச் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு மேலும் பஞ்சப்படியை உயர்த்த வேண்டாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களோ என்னவோ. நான் தயவு செய்து கேட்டுக்கொள்கிறேன், 'அப்படிச் செய்யாதீர்கள்' என்று. அவர்களுடைய குறையையும் போக்குங்கள். நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் ஊழியர்களுடைய குறையையும் போக்குங்கள். அதற்குள்ள பணத்தை எங்கே கண்டு பிடிப்பது என்பதற்கும் வழியைச் செய்யலாம். அந்தப் பொறுப்பையும் மத்திய சர்க்கார் பொறுப்பாக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று அவர்களை ஒத்துக்கொள்ள வைக்கவேண்டுமென்று நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதற்கு இப்பொழுது தகுந்த சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது என்று அவர்களும் குறிப்பிடுகிறார்கள், தன்னுடைய பிரசங்கத்திலே.

வருஷமொன்றுக்கு இதலை அதிகச் செலவு ஏற்படுவது ஐந்து கோடி ரூபாய்க்கு மேல் ஆகும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது ஐந்தரை கோடி ரூபாய் ஆகும் என்று நான் நினைக்கிறேன். என்னுடைய அபிப்பிராயத்தில், போகப் போக இந்தச் செலவு அதிகமாகக்கூடிய சந்தர்ப்பம் தான் இருக்கிறதே தவிர, குறையக் கூடிய வாய்ப்பு இல்லை. மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு நிச்சயமாகப் பஞ்சப்படி உயர்த்தான் போகிறது. அதையொட்டி நாமும் இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் ஊழியர்களுடைய பஞ்சப் படியையும் உயர்த்தத்தான் வேண்டும். அப்படி உயர்த்தும்போது நான் காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இதற்குக் கூடுதலான செலவு ஏற்படும். இந்தத் தொகை ஐந்தரை கோடி ரூபாயோடு நிற்காது. இது பத்து பதினென்று கோடி ரூபாய் ஆனாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. பஞ்சப் படியை உயர்த்த வேண்டிய நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதை நிதிக் கமிஷன் முன்பு நம்முடைய ராஜ்யத்தில் நிதி நிலைமையைப் பற்றி எடுத்துக் கூறுகிறபோது, நாம் என்ன தியாகம் செய்து, இந்த நிதி நிலையைச் சரிக்கட்டியிருக்கிறோம் என்பதை அவர்களுக்கு நாம் உணர்த்தியாகவேண்டுமென்று நான் அவர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டு மக்கள் இரண்டு விதத்திலே தியாகம் செய்திருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டு மக்கள் கூடுதலான வரியைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அதிக வரி விதிக்க வேண்டுமென்று நிர்ணய

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [20th October 1964]

யிக்கப்பட்டது. 45 கோடி ரூபாய் என்று நான் நினைக்கிறேன். விதித்திருக்கும் வரி பூராவையும் சரியானபடி, பாக்கியில்லாமல் வசூலிப்பார்களானால், அதுபுது கோடி ரூபாய் வரையில் அதிக வரி மூலம் மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். பட்ஜெட் மெமொரான்டம் வரட்டும். நான் சொல்வது சரியாக இருக்கிறதா இல்லையா என்று பின்னால் ஆராய்ச்சி செய்து பார்க்கலாம். நிதி இலாக்காவின் பழக்கம் எப்படி இருக்கிறதென்றால் எவ்வளவு வரி எதிர்பார்க்கப்படும் என்பதைக் குறைவாக மதிப்பிட்டு பின்னர் அதிகமாகக் காட்டுவார்கள். அதேபோல செலவை அதிகமாக மதிப்பிட்டு பின்னர் குறைவாகக் காட்டுவார்கள். இது வழக்கமாக இருக்கிறது என்று நான் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறேன். மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் நமது ராஜ்யத்தில் எவ்வளவு அதிக வரி விதிக்கவேண்டுமென்று திட்டக் கமிஷன் நமக்கு ஒதுக்கினார்களோ அதற்கு மேலாக நாம் வரியை விதித்திருக்கிறோம். வசூலித்தும் இருக்கிறோம். நில வரி உயர்ந்திருக்கிறது; பஞ்சாயத்து வரி உயர்ந்திருக்கிறது. கிராமத்திலே வீட்டு வரி விதிக்கப்படுகிறது. மின்சாரக் கட்டணமும் அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி புதிய வரிகளும் போட்டு ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய வரி விகிதத்தையும் உயர்த்தி நாம் அதிக வரி போட்டிருக்கிறோம். இது தமிழ்நாட்டு மக்கள் செய்திருக்கும் தியாகம்.

அரசாங்க ஊழியர்களும் அதிகாரிகளும் தியாகம் செய்திருக்கிறார்கள். நிர்வாகத்திலுள்ள பலவீனத்தையும், சுறுசுறுப்பாகவும் திறமையாகவும் வேலைசெய்யவில்லை என்று இப்படிப்பட்ட குறைகளையும் நாம் அங்வப்போது எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம். ஏறத்தாழப் பார்க்கும்போது தமிழ்நாட்டு நிர்வாகம் முதல் தரமான நிர்வாகம் என்று தான் சொல்லவேண்டும். அவர்கள் திட்ட வேலைகளைச் சரியாகவே செய்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தோடும் மற்ற மாநில அரசாங்கத்தோடும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது திட்ட வேலைகளில் ஏற்பட்ட விரயத்தையும் நஷ்டத்தையும் பார்க்கும்போது இங்கே குறைந்த அளவுக்குத்தான் நஷ்டமும் விரயமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நம் மாநிலத்தில் அதிகத் திறமை இருக்கிறது என்பதையும் குறித்து நாம் திருப்திப்பட முடியும். அவர்கள் இந்த வேலையை எந்த முறையில் செய்திருக்கிறார்கள் என்று ஒப்பிட்டுப் பார்த்தாலும் சரி அவர்கள் பெறக்கூடிய சம்பளத்தைவிட மிகக் குறைவாகப் பெற்று நம் முடைய ஊழியர்கள் இந்த வேலையைச் செய்து வந்திருக்கிறார்கள். ஊழியர்களிடையே திறமை இல்லாமல் அமைச்சர்களால் மட்டும் நிர்வாகத் திறமை வந்துவிட்டது என்று சொல்ல முடியாது. நம் முடைய ஊழியர்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் நிர்வாகத் திறமை இல்லை என்று முதல் அமைச்சர் சொல்வார் என்று நான் நினைக்கவில்லை. அவர்களுக்கும் தெரியும் நிர்வாகத்தின் அவசியம். ஏனென்றால் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நிர்வாகத்தை அதிகமாக நம்பக்கூடியவர்கள். நிர்வாகத்தின் திறமையை அவர்களும்

20th October 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

ஒப்புக்கொள்வார்கள். நம் மாநிலத்திலுள்ள சர்க்கார் ஊழியர்களும் அதிகாரிகளும் இவ்வளவு குறைவாகச் சம்பளம் பெற்று இதற்கு காரியத்தை துறமையாகச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பது நிர்வாகத்தினர் செய்த தியாகம். நாட்டு மக்களும் அதிக வரி கொடுப்பதன் மூலம் தியாகம் செய்திருக்கிறார்கள். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் உருப்படியான சாதனை ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று சொன்னால் அதற்கு இந்த இரு சாராரும் செய்திருக்கும் தியாகம் தான். இதை நான்காவது நிதிக் கமிஷன் முன்பு வலியுறுத்தவேண்டும். திட்டக் கமிஷன் முன்பும் வலியுறுத்த வேண்டும். டில்லிக்கு செல்கிறபோது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதையெல்லாம் மனத்திலே வைப்பார்கள் என்று நான் நிச்சயமாகக் கருதுகிறேன்.

நான்காவது திட்டக் காலத்தில் அதிக வரி என்றே புதிய வரி என்றே இனி போட முடியாது. அடுத்த நிதி ஆண்டிலே கூட புதிய வரி என்று போடுவது ரொம்பக் கடினம், அப்படி ஏதாவது போடுவார்களானால் அரசாங்கம் ஜனங்களுடைய ஆத்திரத்திற்கு ஆளாக வேண்டியிருக்கும் என்று நான் எச்சரிக்கை செய்ய விரும்புகிறேன். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் வரி விதிக்கக்கூடிய எல்லையை நாம் தாண்டிவிட்டோம். ராஜ்ய சர்க்காருக்கு என்ன என்ன வாய்ப்பு இருக்கிறதோ அந்த வாய்ப்புக்கள் பூராவையும் பயன்படுத்தியாய்விட்டது. நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் அதிக வரி போடவும் இனி இடமில்லை. ஏற்கெனவே போட்டிருக்கும் வரியை ஏய்க்கிறார்களே (இவேஷன்) அதையும் வசூலிக்க வேண்டும் என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். அதன் மூலம் எவ்வளவு அதிகமாக வருவாயை பெருக்க வேண்டுமோ அதைப் பெருக்க வேண்டும். மேலும், வரி இல்லாத வருமானங்களை (நான்-டாக்ஸ் ரெவீனியூ) விருத்தி செய்வதற்கும் சிக்கனமாகச் செலவிடுவதற்கும் முயற்சி செய்து, நம்முடைய நிதி நிலைமையைச் சரிக்கட்டுவதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

நாம் செய்திருக்கும் சாதனைகளை மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் எடுத்துக்காட்ட வேண்டும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டகாலத்தில் ராஜ்யங்கள் பூராவும் 600 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு அதிக வரி விதிக்கவேண்டும் என்று திட்டமிட்டதில் 200 கோடி ரூபாய் வசூலிக்கப்படவில்லை என்றால், அந்த அளவுக்கு மற்ற ராஜ்ய சர்க்கார்கள் அதிக வரி விதிப்பதிலே தயக்கம் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதிக வரி போடவில்லை என்று அர்த்தமாகிறது. அந்த அளவுக்கு மற்ற மாநில அரசாங்கங்கள் மத்திய அரசாங்க நிதியைச் சார்ந்திருக்கிறார்கள். உத்திரப் பிரதேசம், பஞ்சாப் போன்ற மாநிலங்களைப் பார்க்கும்போது, அவர்கள் சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களின் சம்பளம், பஞ்சப்படி அவ்வளவும்கொடுத்து அதிகமாகச் செலவு செய்கிறார்கள். அந்த ராஜ்யங்கள் அதிக வரியும் வசூல் செய்யவில்லை. மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து உதவிப் பெறப் பல தந்திரங்களை மற்ற மாநில அரசாங்கம்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [20th October 1964]

கள் கையாளுகின்றன. ஆகவே, நம்முடைய மாநிலத்தில் நாம் தியாகம் செய்திருக்கும் சமயத்தில் நமக்கு நிதி வசதியை மத்திய அரசாங்கம் ஒதுக்க வேண்டும் என்பதை நான்காவது நிதிக் கமிஷன் மூலமாகவும் நாஷனல் டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் மூலமாகவும் வற்புறுத்தி மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய உதவியை அதிகமாகப் பெற அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு விசேஷமான பிரச்னை வந்திருக்கிறது. பர்மா அகதிப் பிரச்னை வந்திருக்கிறது. இலங்கையிலிருந்து வரக்கூடிய பிரச்னை வர இருக்கிறது. புதிய பிரச்னை நமக்கு வரக்கூடிய காரணத்தால் மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து நாம் பெறவேண்டிய உதவியை அதிகமாகப் பெறுவதற்குள்ள நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வரி விதிப்பு ஏமாற்றத்தைத் தடுக்க முயற்சி எடுப்பது முக்கியமான பிரச்சனையாகும். வரியின் மூலம் கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தில் முக்கியமான ஒரு இனம் விற்பனை வரியாகும். அதன் மூலம் கிட்டத்தட்ட முப்பது கோடி ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால், வியாபாரிகள் பூராவும் சரியானபடி கணக்கு கொடுத்துவிட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. வியாபாரிகள் உண்மையான கணக்குக் கொடுக்கவேண்டும். அது இல்லையென்றாலும் நியாயமான அளவுக்கு ஏமாற்றத்தைக் கையாண்டாலும் போதும். ஏமாற்றமே செய்யாத வள்ளுவராக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. ஏதோ ஓரளவுக்கு நியாயமாக ஏமாற்றுவது என்று இருந்தாலுங்கூடப் போதும். (திரு. சா. கணேசன்: அப்படி ஒரு 'மெதேட்' இருக்கிறதா?) நியாயமான ஏமாற்றம் இருந்தால்கூட இப்பொழுதைய வருமானத்தை விட இந்த இனத்தில் அதிகமாக இருக்க வேண்டும். அதிகமாக வரி ஏமாற்றப்பட்டு வந்திருக்கிறது என்பது சமீபத்தில் நடந்த சில நிகழ்ச்சிகளிலிருந்து தெரிகிறது. வரி ஏமாற்றுகின்றவர்களைக் கண்டுபிடித்து வரிப்பணத்தை வசூல் செய்வதற்கு சென்ற நான்கைந்து மாதங்களில் கடுமையாகச் சோதனை போட்டதை நாம் அறிவோம். வீடுகளுக்குச் சென்று ரெக்கார்டுகளை எல்லாம் கண்டுபிடித்து வந்தார்கள். இப்போது 60 நாளைக்கு சமரசம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் போலிருக்கிறது. இந்த 60 நாளைக்குள் உண்மையான கணக்குகளைக் கொடுத்து விட்டால் அவர்கள் மீது எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்காது என்று சர்க்கார் சமீகளை அளித்திருக்கிறார்கள். இது உண்மையானதாகவும் இருக்கலாம் அல்லது கண்டுபிடித்துத் தூக்கி வந்துள்ள ரெக்கார்டுகளை எல்லாம் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து வரி விதிப்பதற்கு இவர்களுக்குக் கொஞ்சம் அவகாசம் ஆகலாம். அதற்காகவும் 2 மாத காலத்தை பயன்படுத்திக்கொண்டு அப்புறம் சோதனை போடும் காரியங்களில் ஈடுபடலாம். எப்படி இருந்தாலும் விற்பனை வரியை ஏய்ப்பவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை

20th October 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

எடுப்பதற்குத் தயங்கக்கூடாது. அதைவிடப் பெரிய சமூகத் துரோகம் ஒன்றும் கிடையாது. அதுவும் பொது மக்களிடத்தில் இருந்து விற்பனை வரியை வசூல் செய்து விடுகிறார்கள். அதைச் சர்க்காருக்கு கட்டாமல் அதை ஒளிக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களிடத்தில் கொஞ்சம் கூடத் தாட்சண்யம், இரக்கம் காட்டக்கூடாது. விற்பனை வரி ஏய்ப்பு முடத் நம்பர் சமூகத் துரோகமாகும். வரியை ஒளிப்பதோடு இல்லை. கணக்குப் பார்க்க போகிற அதிகாரிகளை மிரட்டுவது, ஆளை வைத்து அடிக்கச் சொல்வது என்றால் அவர்களை அரசாங்கம் சும்மாவிடுவதில் பயனில்லை. கையாலாகாத எங்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளத் தயங்குவது இல்லை. சோறு வேண்டும் என்று கோரி வருகிறவரை தற்காப்புக்காக என்று சுட்டுக் கொல்வதற்குத் தயங்கவில்லை. அவர்களைக் கண்டு என் பயப்படவேண்டும்? விற்பனை வரியை ஏய்ப்பவர்கள் மீது அரசாங்கம் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளத் தயங்கக்கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எங்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. எதிர்க்கட்சியில் இருக்கக் கூடிய தி.மு.க. நண்பர்கள் வேண்டுமென்றால் எங்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்காமல் ஏன் விட்டார்கள் என்று சொல்லலாம். என்னுடைய வருத்தம் எல்லாம் நாங்கள் இன்ன காரியம் செய்யப் போகிறோம் என்று முன்கூட்டியே அறிவித்தும் அதன்படி நடப்பதற்கு ஏன் அனுமதிக்கவில்லை என்பதுதான். போட்ட திட்டப் படி நடக்க அவர்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுத்தார்கள். அனால் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தை எங்களுக்குக் கொடுக்காமல் விட்டுவிட்டீர்களே என்பது தான் எங்களுக்கு வருத்தத்தை அளிப்பது.

இங்கே நான் சொல்ல வந்தது விற்பனை வரி ஏமாற்றுவது என்பது கட்சிப் பிரச்சனை அல்ல. அவ்வாறு செய்கின்றவர் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், எவ்வளவு பெரிய மனிதராக இருந்தாலும் தாட்சண்யம் காட்டக்கூடாது, அவர்களால் ஏற்படக் கூடிய அபாயத்தைச் சமாளிக்க எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆகவே துணை மதிப்பீட்டில் கோரப்பட்டு இருக்கிற தொகையைக் கொடுக்க எங்களுக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. அதை ஆதரிக்கிறேன். இன்னும் அதிக நிதி செலவாறாலும் கோரிப் பெறலாம். தவிர உணவு பிரச்சினைகளை சமாளிக்க எல்லா விதமான நடவடிக்கைகளையும் நாள் எடுத்துக்கொண்டாக வேண்டும். விலை வாகி ஏறிக்கொண்டே போகிறது. அரிசி கிடைக்காத காரணத்தால் மக்கள் படுகிற அல்லல் அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது. இவர்களுடைய கவலையைப் போக்க துரிதமான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டாகவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி.

* திரு. சா. கணேசன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது நம் முன்னே சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கிற உபரி பட்ஜெட்டிலே என்னுடைய கருத்துக்களையும் கூற சந்தர்ப்பம் அளித்ததத்

[திரு. சா. கணேசன்] [20th October 1964]

காக முதலிலே என்னுடைய நன்றியை புலப்படுத்திக்கொண்டு விஷயத்திற்கு வருகிறேன். சிறப்பாக இப்போது நம் எல்லோரையும் கவர்ந்திருக்கிற ஒன்று உணவு நிலை. உணவுத் துறைக்கு இவ்வளவு சிரமங்கள் அல்லது அவலங்கள் ஏன் ஏற்பட்டன. ஏற்படுகின்றன என்பதை விருப்பு, வெறுப்பு இல்லாமல் நாம் சிந்திக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். உணவு உற்பத்தி செய்கின்றவர்கள் முழுக்க முழுக்க ஊக்கமும், ஆக்கமும், ஆர்வமும் உடையவர்களாக செய்வதிலே நமது அரசாங்கம் தவறிவிட்டது என்றுதான் நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எத்தனை சிரமங்களும், இடுக்கண்களும், கஷ்டங்களும் ஏற்பட முடியுமோ அத்துணையும் ஏற்படும் படியாக அந்தந்தத் துறையினர் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உரம் வேண்டுமென்றால்—நான் கணக்கில்மணிக்கு கணக்கில் அல்ல—சென்று காத்திருக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. கட்டுப்பாடு என்ற ஒன்றை எல்லாத் துறையிலும் பிரயோகம் செய்வதன் மூலமாக எல்லாக் காரியங்களும் பெருமளவு பாதிக்கப் படுகின்றன என்பதுதான் இன்றுள்ள யதார்த்த நிலை. கட்டுப்பாட்டை வைத்து விலையை நிர்ணயிக்கிறார்களே தவிர எந்தப் பொருளை எடுத்தாலும் நிர்ணயித்த விலைக்குக் கிடைப்பது குதிரை கொம்பாகிவிட்டது. இது ஒரு புறம் இருக்க, நீர்ப்பாசன வசதிகளை எடுத்துக் கொண்டால் அதில் எத்தனையோ விதமான இடையூறுகள். அவர்களாகவே கிணறு வெட்டித் தண்ணீர் இறைத்துக் கொள்வதென்றாலும் அதற்கும் பலவிதமான சட்டக் குறுக்கீடுகள். இந்தப் பக்கத்தில் கால் ஓடுகிறது அங்கே கிணறு வெட்டினால் இந்தத் தண்ணீர் அங்கே இறங்கிவிடும் என்பதற்காக இப்படி கால் வாயிலே தண்ணீர் ஓடும்போது எவனும் கிணற்றிலே தண்ணீர் இறைக்க மாட்டான். கால்வாயில் தண்ணீர் இல்லாதபோது கிணற்றிலே மின்சார மோட்டார் வைத்தோ கமலை அடித்தோ தண்ணீர் இறைத்துக் கொள்வதற்கு சர்க்காருக்கு ஏன் ஆட்சேபணை என்பதுதான் புரியவில்லை. உணவுப் பிரச்சனை தீர வேண்டுமென்றால் எந்த எந்த இடங்களில் எல்லாம் பாசன வசதியை பெருக்கிக் கொடுக்க முடியுமோ அதைச் செய்ய வேண்டும். எந்த இடத்தில் வேண்டுமானாலும் கிணறு தோண்டிக் கொள்வதற்கு தடையிருக்கக்கூடாது. அப்படியின்றி இன்று வேண்டாத, தேவையில்லாத சில நீர்ப்பந்தங்கள் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் பார்த்தால் அவர்களுக்கு ஊக்கம் கொடுக்கின்ற முறையில் இல்லாமல் அவர்களுக்குத் தேவைப்படுகிற இதர பொருள்களின் விலையெல்லாம் ஏறிக்கொண்டே போகிறது. சகோதரர் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கூட அதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். வரிச் சுமையும் தாங்க முடியாத அளவு ஏறிவிட்டது. விலைவாசியும் ஏறிக்கொண்டு போகிறது என்று சொன்னால் ஏன் ஏறுகிறது என்பதையும் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இன்னும் தகிடு தத்தங்கள் செய்கின்றவர்களைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். 100-க்கு 100 நான் அதை ஆமோதிக்கிறேன். வரி தகிடு தத்தங்கள் பண்ணுகிறவர்கள் சமூகத்திற்கே புற்றுநோய் போன்றவர்கள் என்பது

20th October 1964] [திரு. சா. கணேசன்]

என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. அதே காலத்தில் ஏன் அவர்கள் தகிடு தத்தங்கள் செய்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். வரிப்பளு ஏற ஏற வரிக்குத் தப்பித்துக்கொள்ளுகிற மனப்பான்மையும் மக்களிடையே வளர்கிறது என்பதை நாம் மறக்க முடியாது. இன்றையத்தினம் பல்வேறு துறைகளையெடுத்து ஆராய்ந்தால் விலைவாசி எவ்வாறு பன்மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதையும் வரி ஏமாற்று வித்தைகளும் எவ்வளவு அதிகரித்துள்ளது என்பதையும் உணர முடியும்.

ஆகவே, வரி எவ்வளவு விதிப்பது என்பது பொருள் அல்ல; எப்படி விதிக்க வேண்டுமென்பதுதான் கவனிக்க வேண்டியது. வரி விதிப்பது மட்டுமல்ல, முழுவதையும் வசூல் செய்கிறோமா, செய்ய முடிகிறதா என்பதையும் நன்றாகச் சிந்திக்க வேண்டும். போடப் படுகிற வரி முழுவதும் வசூல் செய்யப்படுகிறது என்றால்தான் ஆட்சியினுடைய போக்கு, முறை, செலவியது என்ற நிலை ஏற்படும், இதை நாம் மனத்திலே கொள்ள வேண்டும்.

இதற்கும் அப்பாலே இன்னும் சென்று பார்த்தால் வளம் பெற்ற நாடுகளில் எல்லாம் காடுகள் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். காடுகள் என்றால் இங்கு இருக்கிற மாதிரி காடுகள் அல்ல. இங்கு போட்டல் நிலங்களையெல்லாம் காடுகள் என்று போடுகிறோம். அதிகாரிகள் அவற்றை முள் வேலி போட்டு அடைத்து விடுகிறார்கள். மாடு மேய்க்க மேய்ச்சல் பூமி தமிழகத்தில் முன்பு இருந்ததில் நூற்றில் ஒரு பங்கு கூட இன்று இல்லை. விவசாயிக்கு மேய்ச்சல் தரை இல்லாவிட்டால் அவனுடைய தொழிலை அவன் எங்ஙனம் செல்வையாக செய்ய முடியும் வெஸ்ட் ஐரோப்பிய நாடு பற்றி சமீபத்தில் நான் ஒரு புத்தகம் படித்தேன். காடுகளைப் பற்றியே கூறக்கூடிய ஒரு புத்தகத்தைப் பிரமாதமாக வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அங்கு அவர்கள் காடுகளை முற்றிலும் அணுக விடாததாக ஆக்கி விடவில்லை. எல்லாக் காடுகளிலும் மாடுகள், ஆடுகள் மேய்வதற்கு அங்கீகரித்திருப்பதாக அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையை மனத்திலே கொள்ளவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு நிலம், உரம் எவ்வளவு இன்றியமையாததோ அத்தனை அளவு இன்றியமையாதவை கால்நடைகள். விவசாய மாடுகளை உழவதற்காக மட்டும் பயன்படுத்தவில்லை; ஆடுகளை விவசாயி வளர்க்கிறான் என்றால் அது சாப்பிடுவதற்காக மட்டுமில்லை; உரத்திற்காகவே வளர்க்கிறான். பல வகை உரங்களில் பன்றியின் உரம் மிகச் சிறந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. அதற்கு அடுத்து ஆட்டின் உரம் சிறந்தது. அதற்கு அடுத்து மாட்டின் உரம் சிறந்தது, அதற்குப் பிறகு தழை உரங்கள். இவையெல்லாம் எங்கு கிட்டவில்லையோ அங்குதான் ரசாயன உரங்களின் இன்றியமையாததன்மைக்கு இடம் ஏற்படுகிறது. இவற்றையெல்லாம் மனத்திலே கொள்ளவேண்டும். மாடுகள் ஆடுகள் மேய்வதற்கு வரப்புகளைத் தவிர மேய்ச்சல் பூமிகளையெல்லாம் காடுகள் என்று சொல்லி முள் வேலி போட்டு அடைத்து விடுவோ

[திரு. சா. கணேசன்] [20th October 1964]

மானால் அங்கே ஆடுமாடுகள் நுழைந்து மேய்ந்துவிட்டால் விவசாயிகளுக்கு 80 ரூபாய், 100 ரூபாய் என்று அபராதம் போடுவோமானால், விவசாயிகள் இனித் தங்களுடைய வீட்டுக் கூரைகளின் மேல் புல்லைப் பயிரிட்டுத்தான் கால்நடைகளை மேயவிட வேண்டும். கால்நடைகளுக்கு மேய்ச்சல் பூமி இன்றியமையாதது. ஒன்றும் விளையாத இடங்களில் எல்லாம் மழை பெய்தால் புல் பூண்டு சில தழைகள் ஓரடி, அரை அடி அளவுக்கு முளைக்கின்றன. எங்கள் இராமநாதபுரம் ஜில்லா முழுவதும் இந்த மாதிரிதான் இருக்கின்றன என்று செல்லலாம். அவற்றை ரிசர்வ் ஃபாரஸ்ட் என்று போட்டு விடுகிறார்கள். பல இடங்களில் நெடுநாட்களாக ஏதோ ஹரிஜனங்கள் கேப்பை, கம்பு முதலியவற்றைப் போட்டு வயிற்றைக் கழுவிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த இடங்களில் இருப்பவர்கள் எல்லாம் கூரைக் குடிசையில் இருப்பவர்கள் டாக்டர்மெண்டுகளைப் ரிசர்வ் பண்ணிவைக்க வழி இருக்குமா? இருப்பினும் பல பேர் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதிகளை எல்லாம் இப்போது வேலியடைத்து ரிசர்வ் ஃபாரஸ்ட் என்று போட்டு விட்டார்கள். இந்த மாதிரி நிலையை உண்டாக்கிவிட்டு விலைவாசி இறங்கவேண்டும். விவசாயம் வளரவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பதிலே என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது. மந்திரத்திலே மாங்காய் காய்க்காது. அல்லாவுதின் விளக்கும் நம் கையில் கிடையாது. இந்த நிலையில் எது சாத்தியம், எப்படிச் செய்வது நன்மை பயக்கும் என்பதைப் பற்றி யெல்லாம் சிந்தித்துச் செயலாற்ற வேண்டுமென்று நான் விண்ணப்பித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

மற்றொரு கணக்கில் பார்த்தால் பிற பொருள்கள் எல்லாம் விஷம் போல ஏறிக் கொண்டிருக்கும்போது விவசாயப் பண்டங்கள் மட்டும் அப்படியே இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் விவசாயி எப்படி வாழ முடியும்? விவசாயினுடைய வாழ்க்கைத் தேவைக்கு தானியம் மட்டும் போதாது; உடை வேண்டும், உழவுக்கு வேண்டிய பிற சதானங்கள் வேண்டும்; வீடு வேண்டும்; தட்டுமுட்டுச் சாமான்கள் வேண்டும். கிராப் வெட்டிக் கொள்ளவேண்டும், இப்படி பல தேவைகள் அவர்களுக்கு இருக்கின்றன. இவற்றுக் கேல்லாம் செலவு ஒன்றுக்குப் பத்தாக ஏறியிருக்கும்போது நெல், அரிசி, சோளம் போன்ற உணவு தானியப் பொருள்கள் மட்டும் முன்னிருந்த விலையிலேயே விற்கப்பட வேண்டுமென்று எதிர் பார்ப்பது நியாயமும் அல்ல; தர்மமும் அல்ல; அவர்களுக்கு விவசாயத்திலே அக்கறை இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அதிலே அவர்களுக்கு லாபம் கிடைக்கிறது என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட வேண்டும். இன்றைக்கு உள்ள நிலையைப் பார்த்தால் வேறு எந்தத் தொழிலும் தனக்குத் தகுதியில்லை என்று நம்புகிறவர்கள் மட்டுமே விவசாயத்தில் மிஞ்சியிருக்கிறார்கள். முனிசிபாலிட்யில் ஸ்காவஞ்சர் வேலை கிடைத்தால் அதைச் செய்வதற்குச் கூடத் தயாராக ஒவ்வொரு விவசாயியும் இருக்கிறான் என்பதை மறந்து விடப்படாது. பிரத்தியட்ச நிலையை உணர்ந்து பார்த்த பிறகு இதை நான் சொல்கிறேன். இந்த மாதிரி நிலையிலே நான் என்ன

20th October 1961] [திரு. சா. கணேசன்]

செய்ய வேண்டும்? வெறுமனே கண்டித்துக் குறை கூற வேண்டுமென்பது என்னுடைய கொள்கை அல்ல. என்னுடைய யோசனைகளைச் சபை முன் சமர்ப்பிக்கிறேன். அதை அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டும்; சிந்தித்து யார் சொல்கிறார்கள் என்பதை மறந்து என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதை ஏற்று ஆய்ந்து தேர்த்து தெளிந்து பொருத்தமான முறைகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று மட்டும் நான் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

விவசாயத் துறையிலே முதலிலே விவசாயிக்கு உற்சாகம் அளிக்க வேண்டும். நல்ல நில வளமும் நீர் வளமும் பிற வாய்ப்பு க்களும் இருக்கிற பிராந்தியங்களிலே பிற பெருந் தொழில்களுக்கு ஆக்கம் கொடுக்கவே கூடாது. இப்படிச் சொன்னால் சிலருக்குக் கோபம் வரும். அதற்காக எது சரி என்பதை மறைப்பது நியாயமல்ல. எவை விவசாயத்திற்குத் தகுதி இல்லாத பகுதி களோ அங்கெல்லாம் தொழிற்சாலைகளுக்கு ஆக்கம் கொடுக்க வேண்டும். சீதோஷண ஸ்திதிக்கு ஏற்றப்போல் சில பகுதிகள் தொழில்களுக்கு ஏற்றவை. சில விவசாயத்திற்கு ஏற்றவை என்பதையெல்லாம் மனத்திலே கொள்ளவேண்டும். மலைப் பிராந்தியம் தரைப் பிராந்தியம் நல்ல பூ சத்து நிரம்பிய பூமிகள் என் றெல்லாம் கணக்கெடுத்து அதற்கேற்றப் போல் பொருத்தமான இடங்களில் பொருத்தமான விவசாயத்தைச் செய்யவேண்டும் அந்த மாதிரி வளமான பூமிகளுக்கு அருகில் ஆலை இருக்குமானால் விவசாயத் தொழில் சிறக்காது. ஆலையில் வேலை செய்கிறவனுக்கு வருஷம் 346 நாட்கள் வேலைக்கு உத்தரவாதம் இருக்கிறது, விடுமுறை நாட்கள் போக. ஒவ்வொரு நாளும் அங்கே வேலை எட்டு மணி நேரம் தான் என்ற உத்தரவாதமும் இருக்கிறது. ஒரு நாளைக்குக் குறைந்த பட்சம் 2½ ரூபாய் சம்பளம் கிடைக்கிறது. ஆக ஆண்டு வருமானத்தைக் கணக்கிட்டால் அவனுக்கு நிச்சயமாக சுமார் 750 ரூபாய்க்குக் குறையாமல் கிடைக்கிறது என்ற நிலை இருக்கிறது. அதற்கும் மேலே இரண்டு மாதங்கள் மூன்று மாதங் கள் ஐந்து மாதங்கள் வருமானத் தொகையளவு போஸஸ் பெற அவன் உரியவனாகவும் இருக்கிறான். ஆனால் அடுத்த பக்கத்தில் இருக்கும் விவசாயிக்கு இந்த மாதிரி உத்தரவாதங்கள் எதுவுப் இல்லை. இந்த நிலைமைகளை மனதிலே கொண்டு அதற்கேற்ப சில நெறி முறைகளைக் கடைப்பிடித்து காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். விவசாயிகளுக்குப் போடப்பட்டிருக்கிற வரியிலிருந்து நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் கிட்டத்தட்ட சப்ளிமெண்டரி பட் ஜெட்டில் கோரப்பட்டிருக்கிற அளவுக்குத்தான் இருக்கும். ஆகவே அவனுக்குப் போடப்பட்டிருக்கிற வரியைப் பெரும் அளவு குறை த்து விட்டு பெயருக்கே அற்ப வரி போடவேண்டும். இப்படிச் செய்வதால் சர்க்காருக்கு வருமானம் ஒன்றும் குறையாது. அதற் காக ஆகும் செலவும் பொறுப்பும் கவலையும் வீண் உழைப்பும் மிகவும் குறையும். மொத்தமாகக் கணித்துப் பார்த்தால் இந்தத் துறையிலே பெரிய அளவுக்குச் சர்க்காருக்கு நஷ்டம் ஒன்றும் வரப் போவதில்லை.

[திரு. சா. கணேசன்] [20th October 1964]

இதே போன்றுதான் கல்வித் துறையும். நான் முன்பு சொன்ன ஒரு கருத்தை கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் அப்படியே ஒப்புக் கொண்டார்கள். ஆறு வயது ஏழு வயதுக் குழந்தைகள் 20 நோட்புக்குகளுக்குக் குறையாமல் வைத்திருந்தாலொழிய பள்ளிக்கூடத்திற்குள் துழைய முடியாது. ஒரு ஆண்டு படிப்பு முடிந்த பிறகு பார்த்தால் ஒவ்வொரு நோட்டிலும் ஆறு எட்டுப் பக்கங்கள் தவிர மற்றவை எல்லாம் காலியாகவே இருக்கும். பாடப் புத்தகங்களில் உள்ள குறைபாட்டைத் திருத்தவேண்டும். கைத்தறி துறைக்கு ஆக்கம் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது இயந்திர உதவிகளைப் பெற்று துணி நெய்வதைக் கைத்தறி என்று சொல்ல முடியாது. அது யந்திரம் இல்லாத கைத்தறி என்றாக வேண்டும். இன்று பாலில் முழுவதும் தண்ணீரைக் கலந்து விடுகிறார்கள். தண்ணீர் கலக்காத பால் வேண்டுமென்று சொல்வதைப் போல் இயந்திர சாதனம் அற்ற கைத்தறி வேண்டும். கைத்தறி என்றாலே யந்திர உதவியின்றிக் கையால் வேலை செய்யும் தறி என்பதுதானே பொருள்? இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் மனத்தில் கொள்ளவேண்டும். கைத்தறியைப் பொறுத்த வரையில் பல சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. இதற்கென்று தனியாக இலாகா ஒன்றமைத்து அதன் மூலமாக நடத்தினால் செம்மையாக நடக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். பால்பண்ணையை எடுத்துக்கொண்டால், இப்போது திடீரென்று விலையைக்கூட்டப் போவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு மேல் ஒவ்வொரு பாட்டில் பாலின் மீதும் அதிகமாக சப்ளை சார்ஜ் விதிக்கப்படும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எஸ்டிமேட் கமிட்டி அங்கு சென்று பார்த்து விலையைக் கூட்ட வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறது. லட்சக்கணக்கான அளவில் இதில் லாபம் கிடைப்பதற்கு வழியிருக்கிறது. இதில் மாடுகள் யார் வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்தால் பெரிய அளவில் வருமானம் உடையவர்கள், சுப்பர் டாக்ஸ் கட்டுகிறவர்கள். இவர்கள் மாடுகள் வைத்துக்கொள்வதற்கும் பால் பண்ணைக்கும் ஒப்பந்தம் இருக்கிறது. ஆனால் இவர்கள் எல்லாம் ஒப்பந்தப்படி நடப்பதில்லை. எப்படி யென்றால் அங்கு கொடுக்க வேண்டிய விலை குறைவு என்று நினைத்து வெளியில் கொண்டு போய் விற்று விடுகிறார்கள். இதனால் ஒழுங்கான முறையில் பால் கிடைப்பதில்லை. இதை நெறிப்படுத்த வேண்டும்.

இம்மாதிரிப்பட்ட பிரச்சனைகளில் எல்லாம் அரசாங்கம் நன்கு கவனம் செலுத்தி நல்ல முறையில் மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படுகிற வகையில் ஆட்சி நடத்தினால் தான் மக்களுக்காக நடக்கிற அரசாங்கம் என்ற பெயர் உண்மையாகும் என்பதைக் கூறி நேரமின்மை காரணமாக பிற விஷயங்களுக்கெல்லாம் போகாமல் இத்துடன் அமைகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைக்கு நடைபெறுகிற 1964-65-ம் ஆண்டு இரண்டாவது துணை மான்யக் கோரிக்கைப்பற்றிய விவாதத்தின் மீது திராவிட

20th October 1964][திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் பல கருத்துக்களை இங்கே எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த விவாதத்தில் பல் வேறு பிரச்சனைகளைப்பற்றி வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் வலியுறுத்திய கருத்துக்களை எல்லாம் மீண்டும் வற்புறுத்துவதின் மூலம் இந்த விவாதத்தின் நேரத்தில் மிக முக்கியமான இரண்டு பிரச்சனைகளைப்பற்றி மட்டும் எங்கள் கழகத்தின் உறுப்பினர்கள் கூறியதை ஆமோதிக்கின்ற வகையில் சில வார்த்தைகளை கூறி என் உரையை முடிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். குறிப்பாக இங்கு பேசிய ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு கொடுத்த அகவிலைப்படி உயர்வைப் பற்றியும், அதற்காக அரசாங்கத்தை பாராட்டியும் பேசினார்கள். அதே நேரத்தில் போதுமான அளவுக்கு அவர்களுடைய குறைகளை போக்க முடியவில்லையே என்று வருத்தம் நிறைந்த தங்கள் கருத்தையும் தெரிவித்தார்கள். இவைகளை எல்லாம் நான் தெரிவிக்காமல் சில விவரங்களை மட்டும் நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். சென்ற மே மாதத்தில் சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு அகவிலைப்படியை அதிகப்படுத்தினார்கள். இப்போது அக்டோபர் மாதத்திலும் அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் இருந்தும் அவர்களுக்கு குறைகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த அகவிலைப்படி உயர்வினால் மட்டும் அவர்கள் திருப்தி அடைந்துவிட முடியாது. கனம் உறுப்பினர் திரு. கரிவேங்கடம் அவர்களும் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களும் இதைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு அவர்களுக்கு அகவிலைப்படி அதிகப்படுத்தியிருந்தாலும், வீட்டு வாடகைப்படி முதலியவைகளை சென்னை போன்ற நகரங்களில் உயர்த்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு இன்னும் அரசாங்கம் பரிகாரம் தேடியதாக தெரியவில்லை. இந்த மாநில சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு வீட்டுவாடகைப்படி 10 ரூபாய் என்றால் மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு 20 ரூபாய் வீட்டு வாடகைப்படி கிடைக்கிறது. அவர்களுக்கு 18 ரூபாய் கிடைக்கிறது என்றால் இங்குள்ளவர்களுக்கு 9 ரூபாய் கிடைக்கிறது. இவர்கள் வசிக்கின்ற வீட்டின் சொந்தக்காரருக்கு இன்னார் மாநில சர்க்கார் ஊழியர்கள், இன்னார் மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்கள் என்று பார்த்து கருணை காட்டுவதில்லை. இந்த குறையை தீர்ப்பதற்கு சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இதற்காகத்தான் சிட்டி காம்ப்ளென்டரி அலவன்ஸ் (நகர ஈட்டுப்படி) போன்றவைகளை தரவேண்டும் என்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள். கல்கத்தா, பம்பாய், டில்லி போன்ற நகரங்களை விட நமது நகர வாழ்க்கைச் செலவு புள்ளி அதிகம். எனவே இம்மாதிரி நகர ஈட்டு அலவன்ஸ் கொடுப்பதற்கு நமது மாநில சர்க்கார் முன் வரவேண்டும். இதற்காக நமது சர்க்கார் ஊழியர்கள் வேலைநிறுத்தத்தில் இறங்கலாமா என்பதற்காக ரெஃபரான்டம் எடுக்க வேண்டும் என்று ஜூலை மாதத்தில் தீர்மானித்தார்கள். சர்க்கார் ஊழியர்கள் தான் இன்றைக்கு சர்க்காரை திறமையாக நிர்வாகத்தோடு நடத்திச் செல்வதற்கு

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [20th October 1964]

உதவி செய்து வருகிறார்கள் என்பதை நான் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய ஞாபகத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். மூன்று நான்கு வருடங்களுக்கு முன்னால் மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்கள் தங்கள் கோரிக்கைகள் நிறவேற்றித்தரவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டபோது, அந்த வேலை நிறுத்தம் சட்ட விரோதமானது என்று சர்க்கார் அறிக்கைவிட்டார்கள். அப்போது அவர்கள் கேட்டது, விலைவாசிகள் எல்லாம் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஆகவே எங்களுக்கு அகவிலைப்படியை அதிகரிக்க வேண்டும் என்று முறையிட்டார்கள். அப்போது அந்த நோத்தில் ஒன்றும் கொடுக்காமல் பின்னால் தான் கொடுத்தார்கள். அப்போது அவர்கள் கேட்டது என்ன?

Either hold the price line or increase the dearness allowance.

இதே கோரிக்கையைத்தான் இப்போதும் அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களது வருமானம் எங்கள் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூறியமாதிரி அவர் நடக்கும் வேகத்தில் போனால் விலைவாசி உயர்வு சைகில் வேகத்தில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இதை நாம் பரிசீலனை செய்தாகவேண்டும். எனக்கு முன்பு பேசியவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், நான் கமிஷன் அறிக்கையின் படி அவர்களது குறைகளை தீர்த்து வைக்க அரசாங்கம் முன் வர வேண்டும். இனிமேல் இருக்கின்ற குறைகளை எல்லாம் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்கின்ற முறையில் வை சம்பள கமிஷனை நியமித்து இன்றைக்கு இருக்கின்ற விலைவாசி நிலைமைக்கு ஏற்ப சம்பளத்தை நிர்ணயிப்பதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறேன். அவ்விதம் முதலமைச்சர் அவர்கள் செய்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். இன்றைக்கு ஸ்பாய்க்கு இருக்கிற மதிப்பை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு ஸ்பாய்க்கு 17 நயாபைசா தான் மதிப்பு இருக்கிறது. அதாவது 83 சதவிகிதம் மதிப்பு போய்விட்டது. இந்த நிலையில் சர்க்கார் ஊழியர்களுடைய நிலைமை என்ன என்பதையும் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும். அதோடு கிராம அதிகாரிகள், மணியுக்காரர்கள் இவர்களுக்கு எல்லாம் முன்னால் இருந்த சம்பளத்தைவிட இப்போது உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு அவர்களுக்கு இருக்கின்ற வேறு பல கஷ்டங்களையும் அரசாங்கம் தீர்த்து வைக்கவேண்டியது பிசுவர் அவசியம். இதற்கெல்லாம் தக்க நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பர்மா அககிகளைப்பற்றி இங்கு நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த சர்க்காரும் மிக உருக்கமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சனையில் நாங்கள் குற்றம் சாட்டுவதற்குத் தயங்க மாட்டோம் என்று சொல்லுவார்கள். ஆனால் குற்றம் சாட்டுகிற முறையில் நாங்கள் நிச்சயமாகச் சொல்லவில்லை. நாங்கள் பாராட்டுகிற நேரத்தில் பாராட்டியிருக்கிறோம். இன்னும் பாராட்டுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் வரவில்லையே என்றுதான் நாங்கள் ஏங்குகிறோம். இந்த மாநிலத்திலே ஆட்சிப் பொறுப்பை

20th October 1964] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

ஏற்றிருக்கிறவர்கள் மிகவும் தவறியிருக்கிறார்கள் என்று நான் வருத்தத்தோடு சொல்லுகிறேன். இதை ஒரு தேசியப் பிரச்சனையாக ஏற்படுத்துவதற்கும், மத்திய சர்க்காரில் இவர்கள் நிலைமையையும் உணர்வுகளையும் எடுத்துச் சொல்லி இந்தப் பிரச்சனைக்கு அடித்தளத்தில் இருக்கிற நிலைமையைச் சொல்லத் தவறியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்குக் கூட இங்கு பார்க்கிறோம். பல உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். கனம் அங்கத்தினர்கள் ஆர். வி. சுவாமிநாதன், கோசல்ராம் போன்ற நண்பர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள் பர்மா, இலங்கைத் தமிழர்கள் பற்றி. நாளுக்கு ஒரு கப்பல் வருகிறது. 25,000 பேர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். பிப்ரவரி மாதம் முடிவதற்குள் லட்சம் பேர்கள் வா இருக்கிறார்கள். நான் கும்முடிப்பூண்டியில், சோழவரத்தில், கிருநகரத்தில் எல்லாம் சென்று பார்த்தேன். அதே போல எல்லா உறுப்பினர்களும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சனையில் உண்மையிலேயே பரிசாரம் தேடியிருக்கிறோமா? இந்தப் பிரச்சனையை உண்மையிலேயே சமாளித்து விட்டோமா? நான் ஒன்றுக்கு 2½ ரூபாய் கொடுத்து வந்தது 1.33 ரூபாய் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். 45 நாட்களுக்குத்தான் முகாமில் இருக்கலாம் என்றால், உறவினர்கள், மற்றவர்கள் இல்லாதவர்கள் எங்கு போவார்கள்? முப்பது, நாற்பது ஆண்டுகளாக உழைத்து பெற்றதை விட்டுவிட்டு உயிருக்கு பயந்து, உடமைகளையெல்லாம் விட்டு விட்டு, யாரோ அக்கிரமக்காரர்கள், பணக்காரர்கள் பர்மா மக்களுக்கு துரோகம் செய்தார்கள் என்பதற்காக ஏழை எளிய மக்கள் விரட்டியடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அவர்கள் மூர் மார்க்கெட்டில் பிச்சை எடுக்கிறார்கள். அவர்களை மதுரை பஸ் ஸ்டாண்டில் பார்த்தோம். வேலை கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதைப்பற்றி சரியான புள்ளிவிவரம் கொடுக்கட்டும். எத்தனை பேர்களுக்கு வேலை கொடுத்திருக்கிறார்கள்? கணக்குச் சொல்லட்டும். போலீஸ் இலாகாவில் வேலை, தீப்பெட்டி தொழிற்சாலையில் வேலை என்று இரண்டு பேர்களுக்கு அங்கும் இங்கும் வேலை கொடுத்து விட்டால் சரியாகப் போய்விடுமா? சமீபத்திலே அமைச்சர் அவர்கள் தொழில் அதிபர்களைக் கூப்பிட்டு மாநாடு நடத்தினார்கள். அவர்களுக்கு பயிற்சி கொடுக்கவேண்டும், பயிற்சி பெற்றதும் சேர்த்துக் கொள்கிறோம், என்று அலுவலம் பெறவேண்டுமென்று நல்ல வார்த்தை சொல்லி விட்டுப் போயிருக்கிறார்களே தவிர எத்தனை பேர்கள் வேலையில் இருக்கிறார்கள்? இந்தப் பிரச்சனை என்ன நிலைமையில் இருக்கிறது? வியாபாரம் செய்ய எத்தனை பேர்களுக்கு கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள்? அதைப்பற்றி புள்ளிவிவரம் கொடுக்கட்டும். கல்விச் சலுகைக்கு அடையாள ஒதுக்கீடு ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். எத்தனை குழந்தைகள் பள்ளிகளில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள்? எத்தனை பேர்கள் வியாபாரம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்? 45 நாட்கள் ஆனவுடனே விரட்டி அடிக்கப் படுவதாகச் சொன்னார்கள். அகதிகளாக கப்பலில் வருகிறார்கள். ஒரு வாலிபரும் மனைவியும் வருகிறார்கள். கும்மிடிப்பூண்டி பகுதியிலுள்ள முகாமுக்கு அவர்கள் அனுப்பப்பட்டார்கள். அடுத்த கப்பலிலே வந்த வயதான தகப்பனாக்கும் தாய்க்கும் 8 வயது

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [20th October 1964]

பின்னாக்கும் அங்கு இடம் கிடைக்கவில்லை. அவர்கள் திருச்சிக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒரே முகாமில் அவர்களுக்கு இடம் கொடுக்க வசதி செய்யவேண்டாமா? அவர்கள் நமது நாட்டைச் சபிக்கிறார்கள். நமது மக்களைச் சபிக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கத்தை சபிக்கிறார்கள். அவர்களை நம்பி வந்தோமே, நம் மொழி பேசுகிறவர்கள் என்று வந்தோமே என்று என்னம், அந்த ரூன்யம் அந்தக் கண்களில் தென்படுகிறது. அமைச்சர் மன்றாடியார் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கோவைக்கு வட நாட்டு அகதிகள் ஒரு சிலர் சென்றார்கள். எங்களுக்கு இடம் கொடுங்கள், எங்களுக்குச் சொந்த நிலம் வேண்டும் என்று அந்த அகதிகள் கூச்சல் போட்டு வட நாட்டுக்கு ரயிலில் கிளம்பிவிட்டார்கள். அதே நேரத்தில் தமிழர்கள் பெருந்தன்மையாக இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினால் இந்தப் பிரச்சனையைச் சமாளிக்கவில்லை. இவர்களுக்கு பெருமளவுக்கு உதவி தரவேண்டும். இந்தப் பிரச்சனையை தன்மானப் பிரச்சனை என்று டில்லியில் வற்புறுத்த வேண்டும். இலங்கைப் பிரச்சனை குறித்த மாநாட்டில் அமைச்சர் அவர்கள் கலந்துகொள்ளப் போவதாக அறிகிறேன். அவர்களுக்கு நல்வாழ்த்தாக் கூறி அனுப்புகிறேன். கடல் கடந்து, ரப்பர், தேயிலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்கிற குடும்பங்களாகிய தமிழ் இனத்தவர்களுக்கு நல்வாழ்வை நிலைநாட்டி வெற்றி விரராக வரவேண்டுமென்று வாழ்த்துச் சொல்லுகிற நேரத்தில் இந்த பர்மா அகதிகள் பிரச்சனை, வளருகிற பிரச்சனை, 1 லட்சம் 2 லட்சம் பேர்களாக ஆகப் போகிறார்கள், இந்த நிலைமையில் உண்மையான பரிகாரம் தேடவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். “நமது கருத்தை இந்திய அரசாங்கமும் ஏற்றுக்கொண்டு தாராளமாக உதவியளிக்க முன் வந்திருக்கின்றனர் என்பதை நான் இச் சபைக்கு மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இவ்வகதிகள் பர்மாவிலிருந்து இந்தியா வருவதற்கான பயணச் செலவையும், வந்து செரும் துறைமுகத்திலிருந்து அவரவர் களுடைய ஊர் போய் சேருவதற்காகும் கட்டணச் செலவையும் இந்திய அரசாங்கம் வழங்குவதுடன் இந்த நாட்டில் உறவினர்கள் யாருமே இல்லாதவர்கள் வேறு வேலையில் அல்லது பயனுள்ள தொழிலில் ஈடுபடும் வரையில் இருப்பதற்காக நடத்தப்படும் முகாம்களுக்கு ஆகும் செலவையும், சில வரையறைகளுக்குட் பட்டுக் கொடுப்பதற்கு ஒப்புக்கொண்டுள்ளனர்” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அங்கிருந்து வருகிற கப்பல் செலவு, ரயிலில் ஊர் போகிற செலவு அவர்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். ஊர் போவது என்றால் எந்த ஊருக்குப் போவது? அவர்கள் தமிழர்கள், தமிழ் மொழி பேசுகிறவர்கள், என்றைக்கோ போனவர்கள். இந்தப் பிரச்சனையில் மாநில சர்க்காருக்கு விசேஷப் பொறுப்பு இருக்கிறது. இன்றைக்கு செய்கிற வேலையைப் பார்த்தால் 10-15 ஆண்டுகள் ஆனாலும் இந்தப் பிரச்சனை தீராத நிலையில் இருக்கும் போல இருக்கிறது. 25,000 பேர்கள் பரிதாபமாக இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு உதவுவதில் தவறியிருக்கிறார்கள் என்று குற்றம் சாட்ட வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை, இந்தப் பிரச்சனை வளருகிற பிரச்சனை, அதைத் தீர்ப்பதற்கான வாய்ப்புகளை, வழிமுறைகளைச்

20th October 1964] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

செய்யவேண்டுமே தவிர சமாதானத்தை கண் துடைப்பாகச் சொல்லக்கூடாது என்று கூறிக்கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, துணை மதிப்பீடு பற்றிய இந்த விவாதத்திலே பொதுவாக பல விஷயங்கள் கூறப்பட்டன. முக்கியமாக, கனம் சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் அவர்கள் விவசாயத்தைப்பற்றி, விவசாயிகள் எவ்வாறு ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும், எந்த வகையில் ஊக்குவிக்கப்படவில்லை என்றெல்லாம், விரிவாக பல அரிய கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறினார்கள். அவைகளைப் பற்றி யெல்லாம் ஒவ்வொன்றாக ஆராய்ந்து கூறுவதற்கு இது சமயம் இல்லை என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் கனம் சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட, வேறு சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்ட கருத்துக்கள் எல்லாவற்றையும் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்றாலும் பல கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்ளும் வகையில் அரசாங்கம் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறது என்று மட்டும் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த விவாதத்திலே இப்போது கோரப்படுகிற மான்யங்களைப் பொறுத்த மட்டில் ஆட்சேபம் ஒன்றும் இல்லை. இது போதாது, வேறு சில சலுகைகள் வேண்டும், வேறு திட்டங்கள் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்களே தவிர கோரப் பட்ட மான்யங்களைப்பற்றி ஆட்சேபிக்கவேயில்லை. எந்தச் சூழ்நிலையில் இவ்வாறு கோரப்பட்டது, இதைப்பற்றி முடிவு செய்யப் பட்டது என்றெல்லாம் உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களைக் கூறினார்கள்.

சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு பஞ்சப்படியை அதிகப் படுத்தியது ஒன்று. நாங்கள் யாருடைய பாராட்டுதலையும் பெற வேண்டுமென்று இதைச் செய்யவில்லை. அவர்களுக்கு செய்ய வேண்டுமென்று உணர்ந்துதான், அதற்கு பொருள் வசதி கண்டு பிடிப்பதில் எவ்வளவு சிரமம் இருந்தாலும், எப்படியாவது நெருக்கிச் செய்வோம் என்று இந்த அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக உத்தியோகஸ்தர்களுக்குத் திருப்தி அளிக்காது, அளிக்கக் கூடாது என்று கருத்துக்களைத் தெரிவித்தால் அது உறுப்பினர்கள் கருத்து. இதைப்பற்றிப் பேசும்போது வேலை நிறுத்தம் செய்ய முற்பட்டார்கள். அது, இது என்றெல்லாம் பேசுவது முறையல்ல. வேலை நிறுத்தம் செய்யவேண்டுமென்று கனம் உறுப்பினர் யோசனை செய்தாலும் கூட அவர்கள் செய்யமாட்டார்கள். வேலை நிறுத்தம் என்று சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் பேசுவதே முறையற்றது. ஒருவர் அல்லது இரண்டு பேர்கள் பேசுகிறார்கள். கனம் உறுப்பினர்களைச் சேர்ந்தவர்கள் அங்கு இருக்கிறார்கள். ஒருவர் இருவர் பேசுகிறார்களே தவிர, அதை சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களைப் பொறுத்தமட்டில், அவர்களுடைய பாராட்டுதலைப் பெறவேண்டும் என்பது அல்ல. அவர்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் வசதிகள்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [20th October 1961]

அளிக்கக்கூடுமோ அதில் நாங்கள் கவனம் செலுத்தி வருகிறோம். அவர்களிடம் அனுதாபத்திற்கு ஒன்றும் குறைவு இல்லை. எதிர்க்கட்சிகள் அவர்களிடம் எத்தகைய அனுதாபத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியாது. இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த மட்டில் உண்மையான அனுதாபம் இருக்கிறது. அவர்கள் நன்றாக வாழவேண்டும், மக்களுக்காக, நாட்டிற்காக உழைப்பவர்கள், அரசாங்கத்திற்காக உழைப்பவர்கள் செளகரியமாக வாழவேண்டும், கவலையற்று வாழவேண்டும் என்று பரிபூரண அனுதாபம் இந்த அரசாங்கத்திற்கு அவர்கள் பால் உண்டு. நான் முன்பே தெரிவித்ததுபோல, அவர்களுக்கு வசதிகள் அளிப்பதிலே மத்திய அரசாங்கம் ஓரளவுக்கு பங்கு ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று தான் நாங்கள் வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், மத்திய அரசாங்கம் தங்களிடம் பொருள் இல்லை என்று கூறுகிறார்கள். எப்படியோ இந்த நிலைமையைக் கொஞ்சம் சரிப்படுத்துவோம், அவர்களுக்கு வேண்டியதை நாம் இப்பொழுதே கொடுத்துவிடுவோம், நாமே கொடுத்துவிடுவோம் என்று துணிந்து தான் அரசாங்கம் இந்த முடிவு செய்தது.

சில கனம் உறுப்பினர்கள் தேர்தலைப்பற்றி நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். யார் யாரைப் பிடித்துக் கொள்ளலாம், யார் யாரைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்று நினைப்பவர்கள், அதே குறுகிய நோக்கத்தோடு தான், யார் யாரை தேர்தலில் தங்களுடைய வெற்றிக்கு பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று மற்றவர்களும் நினைப்பதாகக் கருதுகிறார்கள். நம்மிடம் தவறுதலான கருத்து இருந்தால் எல்லோரும் தவறுதலான கருத்துக் கொண்டவர்கள், நாம் தவறுதலான போக்குடையவர்களாக இருந்தால் எல்லோரும் தவறுதலான போக்கு உள்ளவர்கள் என்று நினைப்பது சகஜம்தான். தேர்தல் இருந்தாலும் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களை தேர்தலுக்கு பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் இந்த அரசாங்கத்திற்கு இல்லை. அவர்கள் யாருக்காவது வோட்டு போட்டும். நாங்கள் அதிகாரத்திற்கு வருவதற்கு முன்னாலேயே கூட தேர்தலில் ஈடுபட்டோம். சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுடைய தயவை நாடித்தான் தேர்தலில் வெற்றி பெறவேண்டுமென்பது இல்லை. மக்களிடத்தில் அவ்வளவு நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் அல்ல இந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள். ஏதோ அவர்கள் அழுதார்கள். அழுத பிள்ளைக்கு பால் கொடுப்பது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அழவேண்டியது இல்லை. அழாமலேயே வேண்டிய பாலைப் பெறலாம். ஆனால் ஒன்று தாய்மார்களுக்குத் தெரியும். அழுகிற பொழுது பால் கொடுக்கக்கூடாது. அதுவும் தலைக்கு ஏறிவிடும், பொறைக்கு ஏறிவிடும், ரொம்ப ஆபத்து. அழுகை நின்றபிற்பாடு தான் பால் கொடுக்க வேண்டும். அந்த முறையைத்தான் நானும் அனுஷ்டிக்கிறேன். வேறு வகையிலே கிளர்ச்சி, அந்தக் கிளர்ச்சியெல்லாம் இருக்கும்பொழுது கொடுப்பதற்கு இல்லை. எல்லாம் நிற்கட்டும் என்றுதான் 2, 3 மாதங்கள்கூட தாமதம் ஆகியது. அவர்களுக்கே சொல்லியிருக்கிறேன். இதெல்லாம் இல்லாமல் இருந்தால் இன்னும் 2, 3 மாதங்களுக்கு முன்பே செய்திருக்கலாம்.

20th October 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

அழுகிறபொழுது கொடுப்பது ரோம்ப ஆபத்து, தலைக்கு ஏறி விடும், பொறைக்கு ஏறிவிடும். ஆகையினால்தான் 2, 3 மாதங்கள் தாமதம் ஆகியது என்று கூட சொல்லுகிறேன்.

இவ்வளவு தானா, இன்னும் நகர அலவன்ஸ் இருக்கிறது, சம்பளம் இருக்கிறது, 'பே கமிஷன்' வேண்டும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நாங்கள் இப்பொழுது மறுபடியும் 'பே கமிஷன்' அமைக்கிறோம் என்று ஒருக்காலும் உறுதி கொடுக்க முடியாது. 'பே கமிஷன்' அமைக்கிற சமயத்தில் அமைப்போம். நினைத்த போதெல்லாம் 'பே கமிஷன்' அமைப்பதில்லை. மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கும் அளவுக்கு பஞ்சப்படி கொடுக்கவேண்டும் என்ற 'பே கமிஷனுடைய' ஒரு முடிவை இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் பஞ்சப்படியை எந்த அளவுக்கு உயர்த்துகிறார்களோ அந்த அளவுக்கு நாமும் உயர்த்த வேண்டும் என்ற பொதுவான ஒரு முடிவை, 'பே கமிஷன்' சிபார்சை இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அதை அனுசரிப்பதற்கு பணக் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: பஞ்சப்படி சம்பந்தமாக மத்திய அரசாங்கம் செய்யக்கூடிய சிபார்சுகளை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்வதாக கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அதே சமயத்தில், அந்தத் தேதியிலிருந்து அதை அமுல்படுத்துவதில்லை. (குறுக்கிடு.) அதைவிட அதிகமாகக் கொடுப்பதுபற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால், அந்தத் தேதியிலிருந்து அமுல் நடத்துவது பழக்கம் இல்லை. அதற்குக் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அதைத் தான் சொன்னேன். அப்படியே அந்த முடிவை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமானால் அதற்குப் பணம் வேண்டும். பணம் தேவைப்படுகிறது. மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்கிறோம். அவர்கள் கொடுத்தால் சரி கொடுக்கவில்லையென்றால், மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவி இல்லாமல் எப்பொழுது நம்மால் செய்யமுடியுமோ அப்பொழுது தான் செய்ய முடிகிறது. அதன் காரணமாகத் தான் தாமதித்து வருகிறது. கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறியபடி சில பேர்களுக்கு நாம் கொஞ்சம் அதிகமாகக் கூட கொடுத்திருக்கிறோம் என்று துணைமகிப்பிட்டுக் கோரிக்கையின் பேரில் நான் ஆற்றிய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். மற்றபடி சம்பள விதிதம், ஸ்டிடி அலவன்ஸ் ஆகியவைகளில் மத்திய அரசாங்கம் அலிக்கும் தொகைக்கும் நாம் அளிக்கும் தொகைக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஒரே வீட்டு வாடகை தானே, ஒரே பால் விலை தானே என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அதெல்லாம் சரி, மத்திய அரசாங்கம் ஒரு அரசாங்கம். மாநில அரசாங்கம் ஒரு அரசாங்கம். ஹவ்வுருக்கொருவர் கொடர் இல்லாமல் இல்லை. நிதியெல்லாம் பங்கிடப்படுகிறது. இந்த அரசாங்கம் சிற்சில காரியங்கள் செய்கிறது. எல்லாமே மத்திய அரசாங்கம் செய்கிறபடி செய்ததில்லை. மத்திய அரசாங்கம் அளிக்காத சலுகைகள் இந்த அரசாங்கம் அளித்திருக்கிறது. இந்த அரசாங்கம் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [20th October 1964]

களுக்கு கல்விச் சலுகை, மற்ற சலுகைகளெல்லாம் அளித்திருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்களுக்கு இந்தச் சலுகைகள் இல்லை. மத்திய அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்கள் அகில இந்தியா பூராவும் சுற்றிவரவேண்டும். எங்கெல்லாம் இந்திய அரசாங்க ஆபீஸ்கள் இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் பணிபுரிய தயாராக இருக்க வேண்டும். அதுமாதிரி நிலைமை இருக்கிறது. தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களில் 'ப்ரைவேட் செக்டாரில்' இன்னும் நிறைய கொடுக்கிறார்கள். இந்த நாட்டில் மட்டும் இல்லை. எந்த நாட்டிலும் இந்த நிலைமையதான். அமெரிக்காவை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, இங்கிலாந்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, ரஷ்யாவைப்பற்றி இந்த விஷயத்தில் எனக்குத் தெரியாது. தனிப்பட்டவர்கள் அதிகமாகக் கொடுக்கிறார்கள்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: ரஷ்யாவில் தனிப்பட்ட முதலாளிகளே இல்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அதனால் தான் நான் அதைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. அங்கே இருந்த நிலைமை என்னவென்று மேற்கொண்டு ஆராயவேண்டும். இப்பொழுது சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சம்பளம் ஓரளவு இருக்கிறது என்றால், தனிப்பட்ட ஸ்தாபனத்தில் வேலை செய்கிற ஒரு என்ஜினியருக்கு, அதே அளவு படித்தவருக்கு அதே வேலை செய்பவருக்கு 8 மணி நேரம் 10 மணி நேரம் வேலை செய்பவருக்கு ப்ரைவேட் செக்டாரில் அதைவிட அதிகமாகக் கொடுக்கிறார்கள். எந்த நாட்டிலும் இந்த நிலைமை உண்டு. அம்மாதிரி தான் இந்த நாட்டிலும் இருக்கிறது. அவர்கள் கொடுக்கிறார்களே அவர்களும் சாப்பிடுகிறார்கள், இவர்களும் சாப்பிடுகிறார்கள், அதே வயிறு தான் இவர்களுக்கும்; இவர்களுக்கு ஒரு வயிறு, அவர்களுக்கு இரண்டு வயிறு அப்படி கேட்டுக் கொண்டே போனால் அது சரியல்ல. ஒவ்வொன்றுக்கும் மத்திய அரசாங்கம் எந்த அளவுக்குக் கொடுக்கிறார்கள் என்று அம்மாதிரி ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது முடியாது. அது சரியல்ல. பிறகு அதற்கு மேலே ப்ரைவேட் செக்டாரில் கொடுப்பதுபோல் கொடுக்கவேண்டும் என்று நீட்டிக்கொண்டே போகவேண்டியிருக்கும். இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த மட்டில் எல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு குறைவு இல்லாமல் அவரவர்கள் வேலைக்கு ஏற்றவாறு கொடுக்கப்படுகிறது; கெசடெட் ஆபீசர் இருக்கிறார். நான்-கெசடெட் ஆபீசர் இருக்கிறார். இரண்டு பேர்களுக்கும் ஒரே சம்பளம் இல்லை. இரண்டு பேர்களுக்கும் ஒரே வயிறு தானே. சொல்லப்போனால் சிறிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்குத் தான் பெரிய குடும்பங்கள் இருக்கும் என்று கேட்டுக்கொண்டே போனால் எங்கே போய் நிற்பது. எல்லோரும் தான் சாப்பிடுகிறார்கள். அவர்கள் மட்டும் அதிகமாக சாப்பிடுகிறார்களா என்று கேட்டுக் கொண்டே போனால் என்ன செய்வது? எல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து எவ்வளவு குறைந்த பட்சம் கொடுக்கவேண்டுமோ அந்த வகையில் எப்படியும் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் அவதிப்படாமல் இருக்க வேண்டிய வகையில் நாங்கள் கவனம் செலுத்திப்

20th October 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கொண்டு வருகிறோம். எது செய்தாலும் மக்களுடைய நிலையைப் பொறுத்துத் தான் இருக்கிறது. மக்களுக்கு அவர்கள் சேவை செய்கிறார்கள். ஆகையால் அந்த வகையிலே நாம் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறோம்.

மற்றும், ஸாயில் கன்சர்வேஷன் பற்றி சொன்னார்கள். லெவல் இருந்தால் கூட சாயில் கன்சர்வேஷன் பண்ணவேண்டி இருக்கிறது. லெவல் இருந்தால் வேண்டியதில்லை என்ற கருத்தை ஒரு உறுப்பினர் தெரிவித்தார்கள். அப்படி இல்லை. விவசாயத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள் கனம் உறுப்பினர் திரு. கோசல்ராம் அவர்கள். விவசாயத்திலே தண்ணீர் வசதிக்காக என்ன செய்யவேண்டும் என்பதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இதெல்லாம் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிற விஷயம் தான். சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களில், மாநில சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ஒரு சம்பளம், மத்திய சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ஒரு சம்பளம் இதுதான் ஜனநாயக சோஷலிசமோ என்வெல்லாம் சொன்னார்கள். ஜனநாயக சோஷலிசத்தைப் பற்றி அவரவர்கள் நினைத்தபடி வியாக்கியானம் செய்துகொள்ளலாம். குருடர்கள் யானையைப் பற்றி எப்படி வர்ணித்தார்கள் என்று உபநிஷத்தில் ஒரு கதை இருக்கிறது. அவரவர்களுக்கு தோன்றியபடி ஜனநாயக சோஷலிசத்தை வியாக்கியானம் பண்ணிக்கொள்ளலாம். போஸ்டர் போடலாம். இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஜனநாயக சோஷலிசம் என்ன என்பது திட்டவட்டமாகத் தெரியும். அந்த லட்சியத்தை கருத்தில் கொண்டு, சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களாக இருந்தாலும் சரி பொது மக்களாக இருந்தாலும் சரி எந்த வகையில் அவர்களுடைய வாழ்க்கையை சிறக்கச் செய்வது என்பதில் இந்த அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறது.

கிராம உத்தியோகஸ்தர்களைப் பற்றி சொன்னார்கள். தேர்தல் வந்து விட்டது என்று சொன்னார்கள். கிராம அதிகாரிகளுக்கு கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுடைய வேலை அவர்களுடைய தேவை இதையெல்லாம் அனுசரித்து அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்கிறது. எப்பொழுது கொடுக்கிறது என்று பார்த்தோம். இப்பொழுது கொடுத்தோம். ஒரு பெரியவர் சொல்லியிருக்கிறார். 'வயிற்றைக் கிழித்துக் காட்டினாலும் ஜாலம் என்று சொன்னால் உங்களிடம் என்ன தான் கேட்கிறது' என்று சொன்னார். அதனால் 'மோடிஸ்' சொல்லிக் கொண்டே போவது என்றால் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு அப்படிச் சொல்ல உரிமை இருக்கிறது. அதைப்பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. வெளியில் இருப்பவர்கள் அதைப்பற்றி நிலைமையை உணர்ந்துகொண்டவர்கள்.

இங்கே பேசப்பட்டதில் ஒரு முக்கியமான விஷயம் பர்மா அகதிகளைப் பற்றியது. அது ரொம்ப முக்கியமான விஷயம் தான். கனம் உறுப்பினர் திரு. கோசல்ராம் அவர்களும் கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் அவர்களும் இலங்கையைப் பற்றி சொன்னார்கள்.

[கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [20th October 1964]

1-30
p.m.

இலங்கையைப்பற்றி இப்பொழுது நான் பேசுவது முறையல்ல. இலங்கை பிரதம மந்திரி அவர்கள் டெல்லிக்கு வருகிறார்கள். டெல்லியில் அவர்களெல்லாம் சேர்ந்து பேசப் போகிறார்கள். ஆகவே நான் இந்த சமயத்தில் இதைப்பற்றி குறிப்பிடவில்லை என்றால் தவறுதலாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. இவைப்பற்றி இப்பொழுது குறிப்பிடுவது தவறு, அவ்வளவு தான் சொல்ல விரும்புகிறேன். பர்மா அகதிகளைப் பொறுத்த மட்டில் 23,655 பேர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். 4,731 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 2,791 பேர்களுக்கு ப்ரைவேட் செக்டாரிலும், பப்ளிக் செக்டாரிலும் வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிலர் சொல்லாமலே கூட வெளியே போயிருக்கிறார்கள். எப்படி அவர்களை எல்லாம் நல் வாழ்க்கையில் அமர்த்துவது என்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தி வருகிறது. மத்திய அரசாங்கமும் இதிலே அக்கரை செலுத்தி வருகிறது. இந்த பர்மா அகதிகளைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுடைய நலன்கள் எந்தெந்த வகை யிலே பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். எப்படி அவர்களுக்கு ஒரு நிரந்தரமான வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொடுக்க வேண்டும் என்பதிலே அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி வருகிறது. கனம் உறுப்பினர் திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் இப்பொழுது இங்கே இல்லை. ஆனால் அவருடைய நெருங்கிய நண்பர் திரு. கே. டி. கோசல்ராம் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். இந்தக் கருத்தை அவர்களிடம் சொல்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். எனக்குத் தெரியும் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் பர்மாவிலே இருந்திருக்கிறார்கள். அவரைப்போல் அவ்வளவுதூரம் மற்ற உறுப்பினர்கள் உரிமை பாராட்ட முடியாது. பர்மா விஷயம் அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும். யாரோ ஒரு அதிகாரியை வைத்துக்கொண்டு இந்த பர்மா அகதிகளுக்கு திட்டம் தயாரிப்பதில் பிரயோசனம் ஒன்றும் இல்லையென்று அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்கு ஒன்று தெரிவிக்கிறேன். அவர்களையே நான் அனுப்புவதற்குத் தயார். இந்த அகதி மக்கங்களை அவர்களே போர்ப் பார்க்கு, அவர்களோடு கலந்து பேசி அதற்குப் பிறகு என்ன திட்டம் போட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்களோ அதைச் செய்வதற்கு நான் தயாராயிருக்கிறேன். நான் அவரை அழைக்கிறேன். இந்த பர்மா விஷயத்தை அவரே பார்க்கட்டும். அவர் சம்மதித்தால் அதற்கு வேண்டிய உத்தரவுகள் போட்டு வசதி செய்து கொடுக்கிறோம். எந்த எந்த வகையிலே இந்த அகதிகளின் பணர்வாழ்வுக்கு ஏற்பாடு செய்யலாம் என்பதைப் பற்றி யோசித்து முடிவு செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கனம் உறுப்பினர் கோசல்ராம் அவர்கள் இதைத் தெரிவிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். வேறு சில விஷயங்களைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். அவைகளெல்லாம் தொடர்ந்து அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருக்கின்றன என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

20th October 1964]

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பிராவிடண்ட் பண்டுக்கு கட்டுதலாகப் பிடிக்கப்படும் இந்த ஐந்து சதவிகிதம் தொகையை எப்பொழுது நிறுத்துவதாக உத்தேசம்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இன்னும் முடிவு எடுக்கவில்லை.

MR. DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

1-32
p.m.

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

A. Statutory Rules and Orders.

' Nil '

B. Reports, Notifications and other papers.

* 20. Speech of the Hon. Chief Minister presenting the Statement of Demands for Grants for Excess Expenditure in the year 1961-62 to the Legislature on the 19th October 1964 (English and Tamil).

* 21. Speech of the Hon. Chief Minister presenting the Second Supplementary Estimates for 1964-65 to the Madras Legislature on the 19th October 1964 (English and Tamil).

* 22. Notice of Demands for Grants for Excess Expenditure in the year 1961-62 (English and Tamil).

* 23. Notice of Demands for Grants for Further Expenditure in the year 1964-65 (English and Tamil).

* 24. Demands for Grants for Excess Expenditure for the year 1961-62 (English and Tamil).

* 25. Demands for Further Expenditure and Detailed Supplementary Estimates thereof for the year 1964-65 (English and Tamil).